

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath i August Kowalczyk

NACISTICKÉ KOŘENY 'BRUSELSKÉ EU'

Co jste už vždycky chtěli vědět o 'bruselské EU' –
Ale nikdo se neodvážil vám o tom říci!

© 2010 Dr. Rath Health Foundation

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath i August Kowalczyk

NACISTICKÉ KOŘENY 'BRUSELSKÉ EU'

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath i August Kowalczyk

NACISTICKÉ KOŘENY 'BRUSELSKÉ EU'

Co jste už vždycky chtěli vědět
o 'bruselské EU'

Ale nikdo se neodvážil vám o tom říci!

Zapomětlivým je souzeno
si minulost zopakovat.

George Santayana

**Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath a August Kowalczyk**

NACISTICKÉ KOŘENY ‘BRUSELSKÉ EU’

Zdravotní nadace Dr. Ratha

Co jste už vždycky chtěli vědět o ‘bruselské EU’ -
Ale nikdo se neodvážil vám o tom říci!

ISBN 978-90-76332-61-1

1. vydání

© 2010 Zdravotní nadace Dr. Ratha

Vydala Zdravotní nadace Dr. Ratha

Distribuce:

Dr. Rath Education Services B.V.

Postbus 656

NL-6400 AR Heerlen

Tel.: 0031-457-111 222

Fax: 0031-457-111 229

E-Mail: info@rath-eduserv.com

Internet: www.rath-eduserv.com

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této knihy nesmí být převedena jakoukoliv formou nebo jakýmkoliv prostředkem online, offline, elektronicky nebo mechanicky, včetně fotokopie, zvukového záznamu či jakýmkoliv informačním ukládacím nebo vyhledávacím systémem bez písemného svolení autorů.

Obsah

Předmluva Augusta Kowalczyka	5
Úvod	9
Kapitola 1	15
Souhrnné důkazy	
 Kapitola 2	 77
Walter Hallstein: Prominentní Nacistický advokát – a klíčový strůjce ‘ Bruselské EU’	
 Kapitola 3	 161
”Kartel velkého prostoru“ a jeho organizační výstavba	
 Kapitola 4	 173
‘ Bruselská EU’ dnes: co petrochemický a farmaceutický kartel a jeho političtí satrapové nechtějí, abyste věděli	
 Kapitola 5	 205
Vláda Bruselské EU by ukončila staletí svobody a nezávislosti ve Velké Británii	
 Kapitola 6	 219
Předávka života	
 Kapitola 7	 261
Kdo je kdo v “ Bruselské EU”	
 Dodatek	 279
Klíčové internetové stránky pro dodatečnou informaci	

Předmluva

August Kowalczyk

Přátelství lze navázat dvěma způsoby.

Šťastný je ten, kdo se spřátelí s
PRAVDOU.

Šťastný proto, že nad vírou, nadějí a láskou se nachází ještě jedna OPRÁVNĚNÁ hodnotová kategorie – a tou je PRAVDA. Ta lidem nezřídka připadá jako směs naivity a hlouposti – ale pro nás se stává hnací silou našeho ‚nového‘ myšlení a nutnosti jednat.

Ve vesmíru lidskosti se pak objeví někdo či někteří, kteří si tuhle souvislosti uvědomují.

Ve skutečnosti si to skutečně uvědomují, anebo tak jen dělají. Jsou-li naše životy a naše světy naplněny historií, historií psané našimi životy, naší existencí, pak existuje možnost, že snadno poznáme ty, kteří o tom jen mluví.

Jednak snadno rozpoznáme hlasy, které jsme zaslechli teprve nedávno, hlasy těch, kteří se PRAVDĚ zpronevěřili. Kteří lhali, podváděli a vykládali po svém. Někdy jsou to hlasy samotných vrahů, někdy jen těch, kteří dávali jen rozkazy – zabíjejte! A po úspěšném maskování zločinu vzpínají ruce k nebi a volají – „nezabiješ!“

A někdy zpoza opony, za níž je nápis ‚Evropská komise‘, se objevují tváře, které znám osobně, ne ale jmenovitě.

August Kowalczyk
Koncentrační tábor
Osvětim, vězeň číslo 6804

Je to lavice obžalovaných a odsouzených v procesech s válečnými zločinci v Norimberku. Jsou to ředitelé, právní poradci a inženýři ze stavby poblíž koncentračního tábora Osvětim – pobočky chemičky IG Farben Osvětim.

Ti všichni byli očitými svědky smrti a agonie umírajících, a přesto odvrátili svůj zrak k dalekému obzoru. Slyšeli pronikavé výkřiky sadistických kápů, jejich klení a mlácení, končící nezřídka fatálně; podivné je, že k zoufalému volání o pomoc a smilování byli hlouzí. V pohodě bilancovali korporační výsledky a hlídali si své zisky. Jejich jedinou starostí bylo, aby továrna na zlo a zhoubu plnila plán.

14. června 2003 – v den 63. výročí prvního transportu Poláků, tetovaných čísly 31 – 728, do koncentračního tábora v Osvětimi, v Hágu, hlavním městě Holandska, jsem zaslechl prostá a hluboce pravdivá slova právě kvůli jejich jednoduchosti a historické nezpochybnitelnosti.

Tato slova pronesl Dr. Matthias Rath, ředitel stejnojmenné zdravotní nadace. Na tomto shromáždění v Haagu se sešli lidé z celého světa, aby se stali živoucím svědectvím jeho slov. Toto shromáždění skončilo stížností, podanou u Mezinárodního trestního soudu v Haagu.

Tato stížnost, jako každá jiná, obsahovala nejen mnoho argumentů, ale i poučení. Pak se zdálo, že opona, zahalující PRAVDU, spadla; nebo že snad ještě nespadla, ale jen poodhalila skutečnosti o penězích, kartelech, farmaceutickém průmyslu a o mém osobním dlužníkovi, IG Farben. Dodnes jsem nedostal ani haléř odškodnění za otrockou práci od dubna 1941 do května 1942 při stavbě chemičky IG Farben Osvětim, na které mám nárok.

Struktury, které jsou zpravidla pravým opakem svobody, se opět zastávají viníků, ne obětí.

Podpořil jsem stížnost u Mezinárodního soudního tribunálu v Haagu a podepsal ji svým jménem - August Kowalczyk, bývalý vězeň číslo 6804 nacistického koncentračního tábora v Osvětimi.

Od roku 2003 naše společná úsilí vyústila v program, Evropa pro lid a Evropa s lidem, který tvoří základ lidového projektu ‚Evropské ústavy‘.

Tato kniha je líčením toho, jak se pravda s realitou, jejím chápáním a především její znalostí a vírou v ní – navzájem hledají.

A jak z osobních zkušeností, dokonce i těch nejsubjektivnějších, pomocí ‚předávky vzpomínky a zdraví‘ můžeme dosáhnout sociální otevřenosti, podniknout politické kroky a upustit od rétoriky, zpravidla politické rétoriky, a rozvinout se jménem PRAVDY.

Jen tak lze v PRAVDĚ najít přítele.

August Kowalczyk

August Kowalczyk shrnul své zkušenosti z Osvětimi v knize ‚Refrén poza ostnatého drátu‘.

IG Osvětim byla stoprocentní pobočka kartelu IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST). Byl to největší průmyslový podnik 2. světové války, postavený za účelem výroby syntetického benzínu a pryže pro německou armádu, Wehrmacht, jejímž cílem bylo podmanit si Evropu jménem petrochemického a farmaceutického Kartelu.

Tento 24 km čtverečních kilometrů velký průmyslový komplex stavěli k otrocké práci odsouzení zajatci koncentračního tábora Osvětim. August Kowalczyk byl jedním z nich. Je očitým svědkem Evropy pod brutálním jhem Kartelu - a opatrovníkem vzpomínky.

Úvod

V této knize se čtenáři dozví o skutečnostech, jež ne jeden z nich bude – z pochopitelných důvodů - zpočátku možná odmítat. Bude namítat, že kdyby zde dokumentované a tak dalekosáhlé historické informace byly pravdivé, určitě by se už o nich někde do- slechl.

Toho jsme si jako autoři byli pochopitelně vědomi. Proto také za- stáváme názor, že by součástí naší odpovědné práce by mělo být čtenáře nejen povzbudit, aby si tuto knihu přečetl, ale aby také četl a studoval zdroje dokumentů, uvedené pod textem na každé stránce.

Téměř tři čtvrtě století se svět dovídal, že 2. světovou válku způ- sobil jakýsi psychopat Adolf Hitler s družinou rasisticky motivova- ných úletářů, nacistů. Ve skutečnosti ale byla 2. světová válka dobytvačnou válkou, vedenou v režii chemického, petrochemic- kého a farmaceutického Kartelu s cílem kontrolovat multibilionové globální trhy v nově vznikajících oblastech patentovaných che- mických výrobků.

Oficiální dokumenty amerického Kongresu a tribunálu pro válečné zločiny v Norimberku jednoznačně dokazují, že 2. světová válka byla nejen připravována, ale z logistického a technického hlediska umožněna tehdy největším a nechvalně známým Kartelem, ně- meckou společností IG Farben, jehož dceřinými společnostmi byly firmy Bayer, BASF, Hoechst a další chemičky. Souhrnná ob- žaloba v Norimberku dokazuje, že bez IG Farben by ke 2. světové válce ani nemohlo dojít.

Stejně tak se v naší knize dovíte, že 1. světová válka, druhá nej- větší tragédie 20. století, byla v podstatě prvním pokusem o do- bytí světa protagonisty těchto korporálních zájmů. Kromě toho,

poté, co tyto vojenské pokusy o podmanění Evropy a světa selhaly, petrochemický a farmaceutický Kartel investoval do třetího pokusu: dobýt Evropu ekonomicky a politicky s pomocí bruselské EU.

Proto ani nepřekvapuje, že nábor klíčových architektů pro bruselské EU probíhal v líhních těchto technokratů, kteří měli návrh plánu pro uspořádání Evropy po ukončení 2. světové války pod kontrolou koalice nacistů a Kartelu už hotový.

V této knize se čtenář zároveň doví, kdo jsou satrapové Kartelu, kteří se po válce převlékli z vojenských uniforem do elegantních šedých obleků. Nejznámější z nich je Walter Hallstein, první prezident tzv. Komise EU.

Odpověď na otázku, proč jste nejspíš ještě neslyšeli o těchto otřesných skutečnostech je nabíledni: po roce 1945 Kartel investoval stovky miliard dolarů s jediným cílem: přepsat dějiny a zahladit stopy své zločinecké minulosti. Tato nesmírně nákladná kamufláž korporačního původu obou světových válek byla první podmínkou třetího pokusu Kartelu o dobytí a kontrolu Evropy – tentokrát pod vlajkou ,bruselské EU‘.

Kartel očividně doufal, že se mu podaří upevnit svou kontrolu Evropy přes bruselskou EU, aniž by jeho temné kořeny vyšly vůbec někdy najevo. Tento plán nicméně selhal. Zveřejnění naší knihy a odkazy na desetitisíce autentických dokumentů v ní zmiňovaných znamenají, že experimentu bruselské EU odzvonilo. Žádný demokrat, žádná organizace nebo strana si po tomto odhalení už nemohou dovolit podpořit třetí pokus o dobytí Evropy.

Tato kniha je i jedinečnou příležitostí pro politiky a politické strany, které bruselské EU sedli na vějíčku a podporovali ji, aniž by si uvědomovali její skutečný původ nebo účel. K těm bohužel patří i 27 hlav států, které podepsaly Lisabonskou smlouvu, přičemž většina z nich si neuvědomovala, že tím zároveň podepsala ‘Zmocňovací zákon’, jímž Kartelu a jeho satrapům spadla kontrola nad Evropou do klína.

Tito politikové a politické strany mají nyní jedinečnou historickou šanci provést zásadní obrat a veřejně podporu modelu Evropy, vybudovaném na desetiletích lži a klamu, odvolat.

Pro obyvatele Velké Británie je odhalení historických kořenů bruselské EU zcela mimořádně hořkou pilulkou. Poté, co Anglie už dvakrát předtím za 1. a 2. světové války sehrála ústřední roli při záchraně Evropy před zábořem Kartelu a jeho politických satrapů, je teď konfrontována s alternativou, že nesmírné lidské oběti jejich krajanů přijdou vniveč.

Tím, že se podrobí Lisabonské smlouvě a bruselské EU, by se životy šedesáti milionů dnes žijících Britů, stejně jako bezpočet ještě nenarozených, ocitly v gravitačním poli těch samých zájmů, které se pokoušely dobýt a uchvátit kontrolu nad Spojeným královstvím už dvakrát předtím.

Proto bychom vás, čtenáře této knihy, rádi poprosili, abyste pomohli šířit tyto důležité informace dál – ve vaší rodině, mezi přáteli, kolegy a ve vaší obci. Stejně tak bychom vás rádi poprosili, abyste seznámili a konfrontovali své politické zástupce jak na místní, tak regionální, národní a nadnárodní úrovni s informacemi v této knize obsažené. Tím své politiky přimějete k volbě: buď budou před pravdou strkat hlavu do písku a tím bezhlavě podporovat zábor Evropy diktátem korporačních zájmů, anebo jednat ve prospěch demokracie, zdraví a životně důležitých zájmů milionů lidí. Volba, kterou vaši politici ve svém postoji k bruselské EU učiní, bude tím nejdůležitějším rozhodnutím jejich politické dráhy.

‘Lisabonský zmocňovací zákon’ –
Platforma pro pokus o převzetí moci v Evropě petro-
chemickým a farmaceutickým Kartelem

Za účelem studia „dalších informací“ uvedených v této knize v červených závorkách v poznámkách pod čarou, vložte prosím referenční číslo dotyčné informace do vyhledávacího políčka vlevo na následující internetové stránce **<http://www.reject-the-eu.co.uk/nazi-roots/introduction/index.html>** a klikněte 'Go'.

Kapitola 1

Souhrn důkazů

Z demokracie se stává diktatura

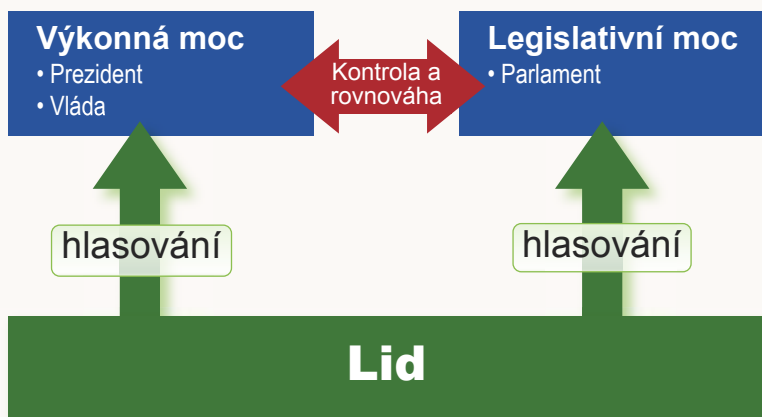
Jak je Evropská unie kontrolována korporálními zájmy

Bruselská EU se před světem snaží vypadat jako vzorný příklad demokracie 21. století. Ve skutečnosti nic není pravdě vzdálenější.

Ve skutečné demokracii veškerá moc spočívá v rukách lidu. Princip 'dělbý moci' mezi tři mocenské složky – výkonnou, zákonodárnou a soudní – zaručuje kontrolu a rovnováhu před případným zneužitím. Tento princip byl univerzálně akceptován poté, co lidstvo za něj bojovalo tisíce let.

SKUTEČNÁ DEMOCRACIE

Ve skutečné demokracii spočívá veškerá moc v rukách lidu.

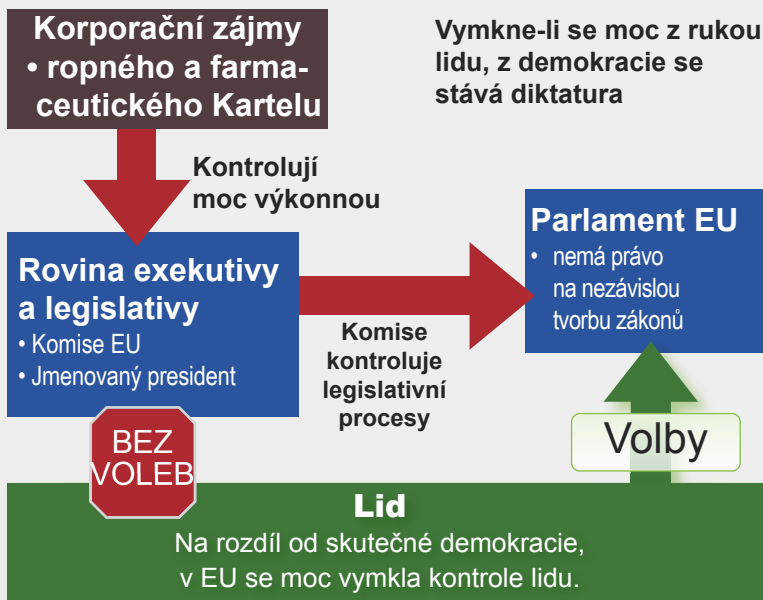

Bruselská EU tento fundamentální princip dělby moci naopak postrádá. Navíc, evropské národy nemají ani kontrolu moci výkonné, ani kontrolu moci legislativní. Oč hůř, jimi zvolený Evropský parlament nemá žádné prostředky, jak tyto mocenské složky účinně kontrolovat.

Za účelem maskování této nemohoucnosti, byl do ‚Lisabonské smlouvy‘ integrován článek 225 - fungující jako ‚fíkový list‘. Ten poskytuje parlamentu EU možnost požadovat na Komisi, aby mu předkládala návrhy legislativy. Ty Komise může ovšem jednoduše odmítnout (viz: http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm).

Skutečností, že bruselská EU operuje bez ohledu na základní principy demokracie, je naplňována skutková podstata diktatury. Moc lidu, za normálních okolností rozhodující o vládě, se přesunula do sféry korporačních zájmů.

DIKTATURA 'BRUSELSKÉ EU'

Další informace: **GB1BD122**

Jak se petrochemický a farmaceutický Kartel pokouší kontrolovat Evropu

Bruselská EU se před světem tváří jako parlamentní demokracie, v níž evropský parlament hraje rozhodující úlohu. Nicméně, rozhodnutí exekutivy a veškeré legislativní aktivity vykonává Komise EU a její přebujelý personál, čítající 54 000 úředníků.

Z kanceláří centrály Komise EU – tzv. Berlaymontovy budovy – a dalších lokalitách, tato placená armáda kariérních byrokratů vytváří evropské zákony na objednávku korporací.

Komise EU: 54,000 zaměstnanců

Zaměstnanci Komise operují bez jakékoli demokratické kontroly a implementují evropské zákony na objednávku korporací.

Na rozdíl od toho parlament EU, čítající 754 poslanců, se skládá z politiků 27 národů, kteří nemají žádnou moc kontrolovat tuto armádu byrokratů. Parlament EU nefunguje o nic líp než výkladní skříň, jejímž účelem není nic jiného, než evropským národům okázale předvádět bruselskou EU jako ‚vzornou parlamentní demokracii‘.

PETROCHEMICKÝ A FARMACEUTICKÝ KARTELdává
pokyny**KOMISI EU**ta
dává
pokyny**EU byrokracií:**

- Přes 42,000 nevolených byrokratů a další personál je zaměstnán přímo Komisí EU.
- Přes 12,000 “neplánovaných” míst“.

=

Celkem 54,000
úředníků!

přehlasuje

500 milionů Evropanů

Komise EU se svým obrovským byrokratickým aparátem je jak výkonným, tak rozhodujícím legislativním orgánem bruselské EU.

V Evropské Unii nemůže být žádný zákon navržen nebo schválen bez souhlasu Komise EU, jmenované na objednávku korporálních zájmů.

Parlament EU:
754 poslanců

Zvolení poslanci parlamentu EU nemají právo na nezávislé zákonodárství!

volí

Další informace: **GB1CE843**

Satrapové petrochemického a farmaceutického Kartelu

Na předchozích stránkách jsme zdůraznili skutečnost, že moc, rozhodující o vládě v Evropě, se vymkla kontrole lidu a ocitla se v zájmové sféře korporací, konkrétně petrochemického a farmaceutického Kartelu. Charakteristika Kartelu je definována především jeho soustředěným zájmem o multibilionové investiční trhy s chemickými, petrochemickými a farmaceutickými výrobky. Tento Kartel je s odstupem největší korporační investiční skupinou na světě.

V průběhu 20. století se stal nejen dominantní ekonomickou silou, ale hlavně umístil své politické satrapy ve vládách vyspělých průmyslových zemí světa. Vedoucími reprezentanty finančních kruhů toho Kartelu jsou:

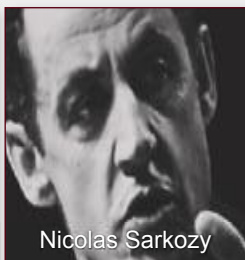
- Rockefellerova skupina, reprezentující petrochemické a farmaceutické zájmy ve Spojených státech. Tato skupina je ze všech zájmových finančních skupin tou největší. Vznikla z monopolní korporace Standard Oil v 19. století, a dnes kontroluje tucty chemických, petrochemických a farmaceutických nadnárodních korporací na celém světě. Jedním z jejích nejprominentnějších velvyslanců posledních desetiletí je Henry Kissinger.
- Německo a Francie, vedoucí exportní národy chemických a farmaceutických výrobků v Evropě. Kořeny této skupiny sahají do pozdního 19. století a tvoří ji firmy Bayer, BASF a Hoechst, později sloučené v neblaze proslulém Kartelu IG Farben. Jejich následné společnosti v současné době jsou dnes vedoucími investičními skupinami v Evropě, které sehrály prvořadou úlohu při výstavbě bruselské EU.

Jak bylo svého času široce kolportováno hromadnými sdělovacími prostředky, několik dní před svým jmenováním byl současný prezident Rompuy pozván k „nástupnímu pohovoru“ skupinou Bilderberg, elitním kruhem zastupujícím zájmy amerických a evropských korporací pod kontrolou Davida Rockefellera a za předsednictví bývalého komisaře EU a lobbyisty farmaceutického průmyslu, Etienna Davignona.

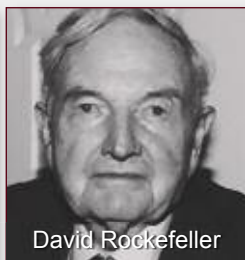
A jak vybrali prezidenta Evropy

Angela Merkelová

Nicolas Sarkozy

David Rockefeller

Německo:

- Největší světový vývozce chemikálií
- Jeden z předních vývozců léčiv

Francie:

- Jeden z předních vývozců léčiv
- Jeden z předních obchodníků s ropou

Rockefellerova skupina:

- Největší skupina investorů na světě
- Klíčové investice: chemikálie, ropa, léčiva

'Bilderbergové Finanční a političtí satrapové chemického, ropného a farmaceutického Kartelu, včetně:

- Henry Kissingera, někdejšího tajemníka fondu bratří Rockefellerových
- Etienne Davignon, bývalý komisař a člen představenstva výrobce léčiv Gilead

19. listopadu 2009: EU President Rompuy pózuje před kamerami s jedním z mužů, který mu dopomohl k moci.

**BEZ
VOLEB**

Evropané neměli právo hlasovat!

Další informace: **GB1ST321**

Konec demokracie a návrat do středověku

Pro nevěřící Tomáše možná nebude na škodu, když si na tomto místě zopakujeme proces volby prvního prezidenta a ministra zahraničí bruselské EU:

1. Evropské národy byly vyloučeny z rozhodovacího procesu.
2. Noví evropští "monarchové" byli vybráni kruhem elitních zástupců korporálních zájmů.
3. Slavnostní výběr probíhal v luxusním aristokratickém prostředí na zámku Vall Duchesse na předměstí Bruselu.
4. Francouzský prezident Sarkozy (Nicolas Paul Stéphane Sarközy de Nagy-Bocsa), potomek nízké maďarské šlechty, se přitom činil v roli slavnostního 'obřadníka'.
5. Catherine Ashtonová byla 'korunována' a stala se novou královnou.
6. 'Královská koruna' spočinula na hlavě i dalšího hodnostáře, jehož jméno prozrazuje šlechtický původ, Hermana van Rompuy. Ten povládne jako dočasný 'monarcha', dokud výše zmíněný šlechtic poté, co např. vypukne nějaká mezinárodní krize, nezasedne na královský trůn sám.

Ve skutečnosti, systém vlády EU vrhá veškeré výdobytky demokracie evropské civilizace o tisíc let zpátky, čímž se celý evropský kontinent opět ocitá v nejhlubším středověku, kdy autokratičtí monarchové vládli Evropě bez jakékoli demokratické kontroly.

**‘Palác ,Vall Duchesse’ na předměstí
Bruselu, kde 12. listopadu 2009 probíhalo
slavnostní jmenování prezidenta Evropské unie**

Samotná Evropská unie se snaží před světem vypadat jako modelový případ demokracie 21. století. Nicméně korunovační slavnost bruselské EU by měla přesvědčit i toho nejskeptičtějšího čtenáře, že její konstrukce je všechno možné, jen žádná demokracie.

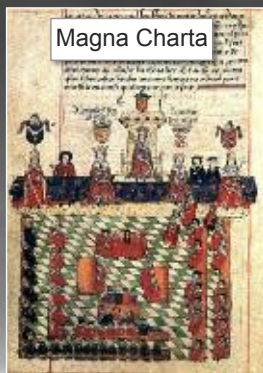
Další informace: **GB1MT165**

Kolo staletého boje lidstva za demokracií se točí zpátky

Zrození demokracie

Magna Charta

1776 Prohlášení
nezávislosti v USA

1789 Francouzská
revoluce

1791 Polská ústava

Zemřely miliony lidí za boj o demokracii v 1. a 2. světové válce zbytečně?

Bombardování Londýna

Zničení Rotterdamu

Povstání ve
varšavském ghettu

Přes 100 milionů obětí ve dvou světových vál-
kách: hřbitov padlých vojáků v Normandii

Vzdaly se evropské národy staletí demokracie dobrovolně?

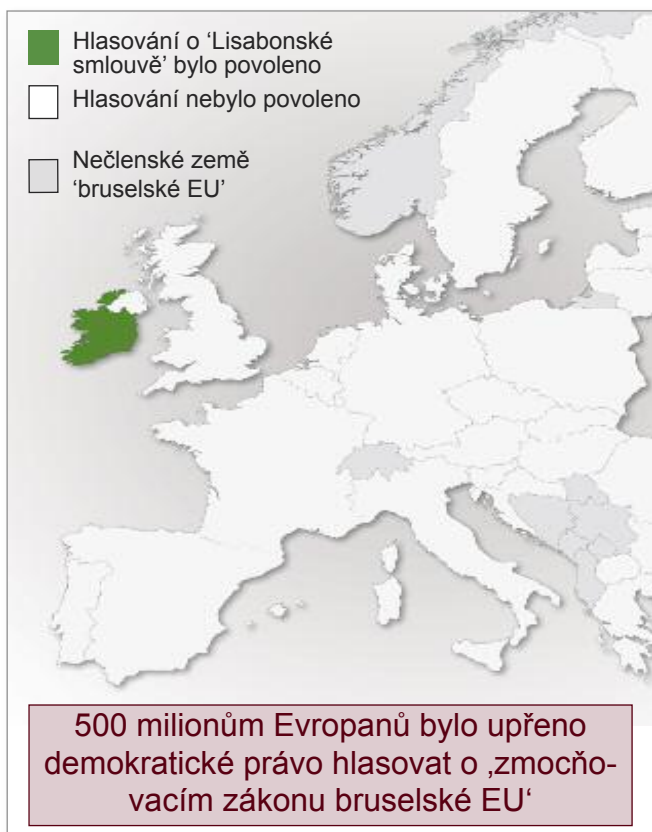
Pro petrochemický a farmaceutický Kartel je ' Bruselská EU ' pouze operační základnou, z níž hodlá za použití své politické, ekonomické a - bude-li zapotřebí - i vojenské síly dobýt svět. S tímto cílem na vědomí se Kartel momentálně snaží vyvézt nedomokratický útvar ' Bruselské EU ' do dalších regionů světa. Např. Africká unie byla vytvořena přesně podle modelu ' Bruselské EU ' včetně ' Africké (AU) Komise '!

Politici satrapové Kartelu teatrálně předvádějí ' Bruselskou EU ' jako modelový případ demokracie a míru v 21. století. Už na základě jejich globální kampaně by národy celého světa mohly získat dojem, že ' Bruselská EU ' byla schválena evropskými národy v demokratických volbách a že její politické orgány jsou odrazem jejich vůle.

Nic nemůže být pravdě vzdálenější. Skutečná fakta vrhají charakteristické světlo na fundamentálně nedemokratickou povahu ' Bruselské EU ' – což by mělo být dostatečným varováním pro celý svět:

- Jedinou zemí, v níž lid měl možnost volit o ' Lisabonské smlouvě ' – zmocňovacím zákonu ' Bruselské EU ' – bylo Irsko, jehož obyvatelstvo činí méně než 1% (!) celkové populace Evropy. Ale i toto hlasování bylo pouhou šarádou demokracie: v červnu 2008 irský lid odmítl konstrukci ' Bruselské EU ' jasným a hlasitým ' Ne '. Jenže politici satrapové Kartelu v ' Bruselské EU ' se rozhodli toto hlasování ignorovat. Podplatili irskou vládu, aby nechala hlasovat v druhém referendu, v němž si vynutili v hlasování ' Ano ' tím, že satrapové Kartelu investovali závatné sumy do politického systému v Dublinu.
- Více než 99% evropské populace – více než 500 milionů lidí – bylo upřeno právo demokraticky volit o podpisu ' Lisabonské smlouvy ' v lidovém referendu.

Satrapové Kartelu připravili lid o jeho demokratická práva!

Toto porušení veškerých zásad demokracie Kartelem není náhodné. Průzkum veřejného mínění napříč Evropou naznačoval, že drtivá většina voličů konstrukci 'bruselské EU' odmítá. Klamná povaha 'bruselské EU' je nejlépe charakterizovaná skutečností, že zatímco je Kartelem oslavována jako vzorný příklad demokracie, v povědomí lidu panuje obava, že bude připraven o demokratická práva.

Strategické cíle Kartelu

Na předchozích stránkách jsme shrnuli, podle jakých plánů petrochemický a farmaceutický Kartel vytvářel bruselskou EU. Je zřejmé, že tento odvážný manévr nebyl náhodný, ale že se zakládal na hlubokých ekonomických motivech. Na této stránce vám vysvětlíme všechna proč 'bruselské EU'. Finanční skupiny, stojící za petrochemickým a farmaceutickým Kartelem, mají zájem kontrolovat obrovské globální trhy, jež ovlivňují doslova a do písmene všechny stránky lidského života. Nejlepším příkladem jsou oblasti potravin, zdravotnictví a energie. V průběhu minulého století petrochemický a farmaceutický Kartel expandoval své trhy v těchto třech oblastech na multibilionový dolarový investiční obchod. Výstavba těchto obrovských globálních trhů se zakládala na dvou strategických nástrojích: zaprvé, na použití patentů jako nástroje monopolizace trhů. Za druhé, na dezinformaci veřejnosti s cílem udržovat lid ve stavu naprostého analfabetizmu ohledně alternativních možností. Výsledkem toho bylo, že každý v industrializovaných regionech světa dnes platí zhruba třetinu svého čistého příjmu jako „daň“ Kartelu.

Počátkem 21. století je Kartel konfrontován s fundamentálně novou výzvou: všechny jeho klíčové trhy – petrochemický, farmaceutický, zemědělský a geneticky manipulované produkty – začínají být ohrožovány novými technologiemi, které jsou nebezpečím, jež nakonec odstraní existující monopolizované globální trhy, zakládající se na jejich patentech. V této situaci finanční zájmy, skrývající se za Kartelem, jsou si velmi dobře vědomy toho, že multibilionový dolarový obchod nemůže v demokracii přežít. Proto je nedemokratická konstrukce bruselské EU strategickým krokem směrem k nastolení globální totality, operující v zájmu korporací.

Začátkem 21. století se lidstvo nachází na rozcestí. Musí se rozhodnout, zda hodlá dopustit, aby zájmy petrochemického a farmaceutického Kartelu i nadále dominovaly naše životy tím, že nám budou vnucovat vesměs zastaralé technologie – anebo, zda jsme připraveni se osvobodit od tohoto jha tím, že využijeme nových, nezávislých a únosných technologií, jako jsou obnovitelné zdroje energie, přírodní a vědecky založené ekologické a organické zemědělství.

Globální multibilionové dolarové trhy petrochemického a farmaceutického Kartelu

průměrný procentuální podíl výdajů na osobu	Globální trhy Kartelu	Mechanismy globální kontroly Kartelu	Ekologické technologie, které národy celého světa učiní na Kartelu nezávislé
Potraviny¹ 15%	<ul style="list-style-type: none"> • GMOs⁴ • Chemikálie v zemědělství • Umělé přídavky do potravin 	<ul style="list-style-type: none"> • Zdravotní analfabetizmus • Patenty 	Organické potraviny
Zdravotní péče² 10%	Syntetické farmaceutické přípravky	<ul style="list-style-type: none"> • Zdravotní negramotnost • Patenty 	Terapie na základě vědeckých poznatků přírodního léčitelství
Energie³ 10%	Ropa, plyn, syntetická paliva a další petrochemické výrobky	<ul style="list-style-type: none"> • Vědecký analfabetizmus • Patenty 	Obnovitelné energie <ul style="list-style-type: none"> • voda (vodík) • solární • vítr • jiné

1 Průměr.% čistého příjmu na potraviny a nealkoholické nápoje. Zdroj: Eurostat

2 Průměr.% čistého příjmu na zdraví plus daně související se zdravím. Zdroj: Eurostat

3 Průměr.% čistého příjmu na pohonné hmoty pro dopravu, užitkového zboží atd. Zdroj: Eurostat

4 zkr. Geneticky manipulované organizmy

Strategické cíle Kartelu:

- Proměnit životy a fyzickou podstatu miliard obyvatel naší planety v tržiště jejich patentovaných produktů.
- Převést jejich multibilionové dolarové zisky ze starých technologií minulých staletí – včetně jejich ekologicky pochybených petrochemických a toxických farmaceutických produktů – do 21. století.

Další informace: **GB1BD733**

Dnešní Evropa – zítřejší svět

Dva měsíce před nabytím platnosti Lisabonské smlouvy, političtí satrapové petrochemického a farmaceutického Kartelu nenechali nikoho na pochybách o svých globálních ambicích. 7. října 2009 anglický deník Daily Telegraph zveřejnil článek s názvem EU chystá plány, jak samu sebe nastolit jako ‚světovou velmoc‘. Pakliže Kartel prosadí svou, bruselská EU se stane pouhým odrazovým můstkem k upevnění ekonomického a politického uchvácení moci ve světě.

Podle článku v Daily Telegraphu první velvyslanectví této nedomokratické konstrukce byla plánována pro strategické lokality, jako jsou New York (sídlo OSN), Adis Abeba (sídlo Africké unie), a Kábul (oblast zájmu vzhledem k pokračující válce v Afghánistánu) – ještě než Lisabonská smlouva vstoupila v platnost.

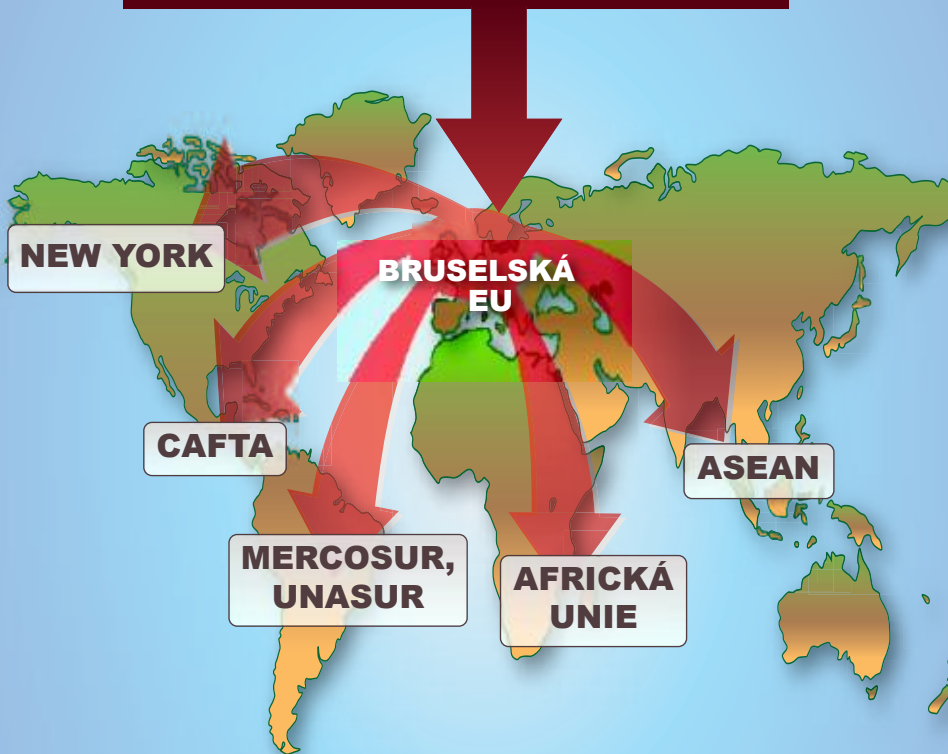
Jenže už dlouho před návrhem Lisabonské smlouvy se Kartel pokoušel exportovat politickou konstrukci bruselské EU jako model, jehož cílem bylo rozšířit oblast svého vlivu na všechny kontinenty.

- Africká unie. Architekti Africké unie (AU) se netajili skutečností, že AU byla modelována podle Evropské unie – s prakticky identickými strukturami včetně tak zvané ‚Komise AU‘. Stálým sídlem této komise je Adis Abeba v Etiopii – zřejmě plánovaná jako ‚africký Brusel‘.

- ASEAN. Roku 2009, lídři východoasijských zemí oznámili, že položili základy k bloku ve stylu EU, který bude zahrnovat polovinu světové populace. Jejich plány byly ozvěnou těch, které nastínil australský premiér Kevin Rudd již roku 2008.

PETROCHEMICKÝ A FARMACEUTICKÝ KARTEL

Patentované chemikálie,
petrochemické a farmaceutické výrobky UN/

Ze svého nového ústředního výboru v Bruselu se petrochemický a farmaceutický Kartel nyní pokouší převzít kontrolu nad celým světem

Další informace: **GB1TW421**

Prosazování patentů na léčiva jako klíčová složka globální ekonomické kontroly

V historii se světové války vždycky vedly pomocí zbraní a bomb, s cílem dobýt a kontrolovat ostatní země. Na rozdíl ode dneška, kdy se klíčovými nástroji k dosažení globální kontroly stávají ekonomické a právní nástroje, používané jako prostředky k dobytí nejen vlád a ekonomik, ale i společností a národů.

Klíčovými ekonomickými nástroji ‚bruselské EU‘ jsou patenty: především patenty na chemikálie, farmaceutické výrobky, geneticky manipulovanou sadbu a další výrobky vyspělých technologií. Nejlukrativnější patenty ze všech jsou patenty na farmaceutické produkty. Roku 2008 např. dosáhl celkový globální prodej farmaceutických výrobků 773 milionů dolarů – suma, přesahující kombinovaný hrubý domácí produkt (HDP) stovky nejchudších zemí světa.

Dá rozum, že když se bude vybírat první ministr zahraničních věcí EU, Kartel si vybere někoho, kdo má v dané oblasti už nějaké zkušenosti.

Catherine Ashtonová, ve své předchozí funkci eurokomisařka pro obchod, hrála ústřední úlohu v opakované konfiskaci farmaceutických výrobků v evropských přístavech, které pocházely z Indie a byly určeny pro spotřebitele v afrických a latinskoamerických zemích. Jediný důvod konfiskace: léčiva byla vyrobena indickými společnostmi, specializovanými na výrobu generik, tj. léčiv, na které se už nevztahují patenty. Tato generika – mimochodem jediná, které si chudé rozvojové země mohou dopřát – ohrožují zisky, generované patentovanými léčivy a vyráběné evropskými farmaceutickými koncerny.

¹Indický deník Economic Times, 6 září 2009.

PETROCHEMICKÝ A FARMACEUTICKÝ KARTEL

Patentované chemikálie,
petrochemické a farmaceutické výrobky

Nátlakové uplatňování globálních patentů jako základny globálního investičního obchodu s farmaceutickými výrobky.

Catherine Ashtonová byla jmenována jako eurokomisařka pro obchod roku 2008. V tomto úřadě jednou z jejích hlavních funkcí bylo dohlížet na mezinárodní trh a prosadit uplatněním patentů na léčiva globální ekonomickou a politickou kontrolu – zajišťujíc tak závislost rozvojových zemí na patentovaných farmaceutických produktech evropských exportérů.

Její nedávné jmenování ministryní zahraničí EU a viceprezidentkou Komise jí umožní plnit tuto úlohu s ještě razantnějším dopadem na svět.

Další informace: **GB1PT937**

Patenty – klíčové nástroje pro kontrolu světa

Význam patentů při strategickém plánování bruselské EU na kontrolu světa si zasluhuje zvláštní pozornost. Všeobecně řečeno, patenty jsou:

- **právní** dokumenty – vydávané příslušnou vládní agenturou v té které zemi – jimiž je definováno autorské/vlastnické právo výrobku nebo technologie výroby;
- **ekonomické** nástroje – na kontrolu národních a mezinárodních trhů;
- **politické** nástroje – pomocí nichž jsou v kritických sektorech zdravotnictví patenty na farmaceutické výrobky používány zároveň jako strategické nástroje kontroly celých zemí.

Obzvlášť zhoubná stránka patentů vyjde najevo, když se jich použije při vzniku globálních korporací a Kartelů bez jakékoli národní či mezinárodní legislativní kontroly. Velké multinárodní společnosti se nepotřebují formálně sjednocovat, aby mohly kontrolovat trh kvůli jednomu produktu napříč kontinentem nebo na celém světě. Stačí jim, když rozšíří své územní patentové nároky.

Patenty umožňují nadnárodním společnostem kontrolovat kompletní sektory společnosti napříč kontinenty, aniž by podléhaly omezením, jimiž jsou například státní hranice. V některých zemích jsou zisky dosahující miliard dolarů převáděny do nadnárodních společností, aniž by vůbec byla možná veřejná identifikace, kdo z těchto korporačních zisků těží.

Účinek patentů na zdraví člověka je obzvlášť zhoubný tam, kde se nadnárodní koncerny pokoušejí monopolizovat to, co je považováno za myslitelně nejkritičtější oblast v jakékoli společnosti. Výsledkem je, že lidstvu byl po celá desetiletí znemožňován přístup k nepatentovatelným léčivům, která jsou účinnější, bezpečnější a z finančního hlediska dostupnější – léčivům, sloužícím v boji s nejběžnějšími nemocemi.

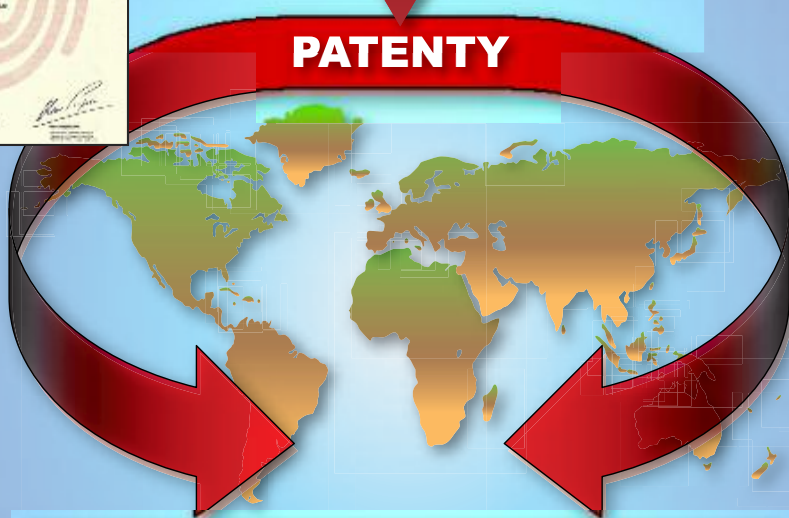
Za účelem koordinace svých globálních nároků, tyto nadnárodní korporace zřídily „ústřední kancelář Kartelu“: bruselskou EU.

PETROCHEMICKÝ A FARMACEUTICKÝ KARTEL

Patentované chemické, petrochemické a farmaceutické výrobky

PATENTY

**Patenty jsou klíčové nástroje,
jimiž je ovládán svět!**

Bruselská EU se pokouší rozšířit svou patentovací strategii na další kontinenty, což by jí umožnilo ovládnout celý svět.

Další informace: **GB1PC887**

Kdo z bruselské EU nejvíc těží?

Letmý pohled na graf na další stránce by měl každému čtenáři postačit, aby si uvědomil, kdo z politické konstrukce bruselské EU nejvíc těží.

Od samého počátku byla bruselská EU budována ekonomickými satrapy petrochemického a farmaceutického Kartelu. Ilustrace nahoře na stránce tuto skutečnost jasně dokládá. Znázorňuje poměrné příspěvky daňového poplatníka za každou z 27 členských států bruselské EU v roce 2006. Zvážíme-li skutečnost, že většina menších členských států vstoupila do bruselské EU teprve nedávno, celkové ‚investice‘ zakládajících států po dobu půlky století vypadají ve srovnání s platbami ‚nováčků‘ obrovsky.

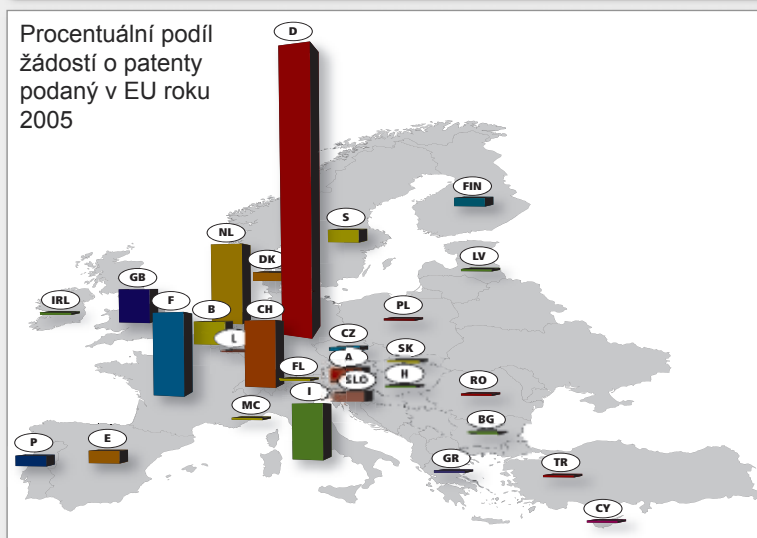
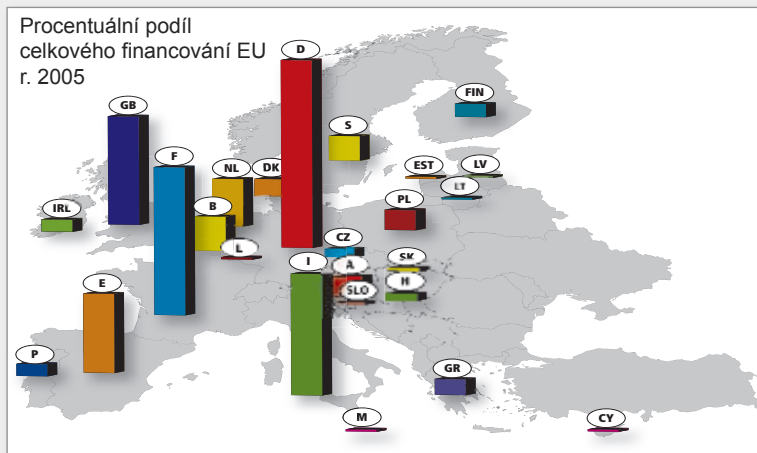
Graf pod tím znázorňuje relativní počet patentů, podaných ročně od každého z 27 členských států EU. O největší počet patentů zažádaly tyto země: Německo, Francie, Itálie a Holandsko. Celkový počet patentů, podaných těmito zeměmi, převyšuje 70% všech patentů podaných v celé EU – tzn. víc než dvojnásobek patentů podaných dvaceti třemi zeměmi EU dohromady. Není náhodou, že:

- Německo, Francie, Itálie a Nizozemí jsou čtyři z šesti zakládajících států bruselské EU.
- šest zakládajících zemí – společně s Velkou Británií, dalším předním exportérem farmaceutických výrobků, mají hlasovací většinu jak v ‚Evropské radě‘, tak v ‚Evropském parlamentu‘.

Po podpisu Lisabonské smlouvy jsou ‚investoři‘ v bruselské EU připraveni shrábnout ‚zisk‘ ze svých investic.

¹Zdroj EUROSTAT 2005.

Výprodej Evropy za patenty

Zde vidíme pozoruhodnou shodu mezi postavením států přispívajících do pokladny bruselské EU a počtem přihlášených patentů těch samých členských států. Jelikož patenty platí pro celou Evropu, tato grafika znázorňuje, které národy kontrolují trhy s vyspělými technologiemi – a tím i život – v Evropě.

Hlavní strůjce bruselské EU

Otázka, která musí být naléhavě zodpovězena, je: jak mohli strůjci bruselské EU vybudovat tak nedemokratický útvar zevnitř demokratických evropských zemí – a hlavně, kdo byli tito pánové? Ve skutečnosti byl klíčovým architektem bruselské EU Walter Hallstein (1901-1982), prominentní advokát už v nacistickém Německu.

V červnu roku 1938 se tento právník např. zúčastnil mezistátních jednání mezi nacistickým Německem a fašistickou Itálií s cílem učinit z jejich agresivních ideologií základnu pro budoucí Evropu. V lednu 1939, jen několik měsíců poté, co 2. světovou válku vyvolala zlověstná koalice IG Farben (největší petrochemický a farmaceutický Kartel doby) s nacisty, se Hallstein blýskl historickým projevem, v němž dopodrobna nastínil právní strukturu Evropy pod kontrolou koalice nacistů s IG Farben.

Roku 1941 se Hallstein stal děkanem Právní a ekonomické fakulty Univerzity ve Frankfurtu n. Mohanem. To nebylo náhodou, protože v tomto městě se zároveň nacházelo ústředí koncernu IG Farben. O několik let později, během tribunálu s válečnými zločinci v Norimberku, vyšlo najevo, že právě v centrále IG Farben bylo ekonomické dobytí Evropy plánováno a implementováno – pomocí patentů, které byly klíčovými právními nástroji ekonomické kontroly.

Roku 1950, poté, co Hallstein spojence obelhal ohledně své nacistické minulosti, se stal poradcem západoněmeckého kancléře Adenauera a hlavním koordinátorem zahraniční politiky západoněmecké vlády. Výsledkem jeho předchozích rozsáhlých zkušeností při plánování Evropy pod vládou Kartelu a nacistů bylo, že se nakonec stal klíčovým architektem bruselské EU.

25. března 1957 byl Hallstein jedním z dvanácti signatářů Římských smluv – zakládajícího dokumentu bruselské EU. Roku 1958 byl jmenován prvním prezidentem Komise EU – funkce, kterou zastával po dobu celého následujícího desetiletí.

Walter Hallstein

1941 - 1945

Hallstein byl profesorem práva a ekonomie ve Frankfurtu n. Mohanem, kde se nacházelo i ústředí největšího chemického Kartelu na světě a hlavního finančního zdroje nacistů, IG Farben.

1936 - 1945

Hallstein byl členem neblaze proslulé asociace nacistických "Ochránců zákona," organizace, jež vznikla, jen aby se stala právním pilířem Evropy pod kontrolou koalice Kartelu s nacisty.

Centrála Kartelu IG Farben ve Frankfurtu nad Mohanem

1950 - 1957

Hallstein byl politickým mozem jednání, jejichž vyvrcholením byly 'Římské smlouvy'.

25. března, 1957, Hallstein byl jedním z dvanácti signatářů těchto smluv, jež se staly zakládacím dokumentem 'bruselské EU'.

1958 -1967

Hallstein byl jmenován prvním prezidentem tzv. 'Komise EU'. Vybudoval bruselskou EU a vládl Evropě po dobu deseti let z obrovské budovy a s pomocí tisíců nezvolených byrokratů – v žoldu Kartelu.

Nová bruselská centrála Petrochemického a farmaceutického Kartelu

Další informace: **GB1WH799**

Karteloví strůjci bruselské EU

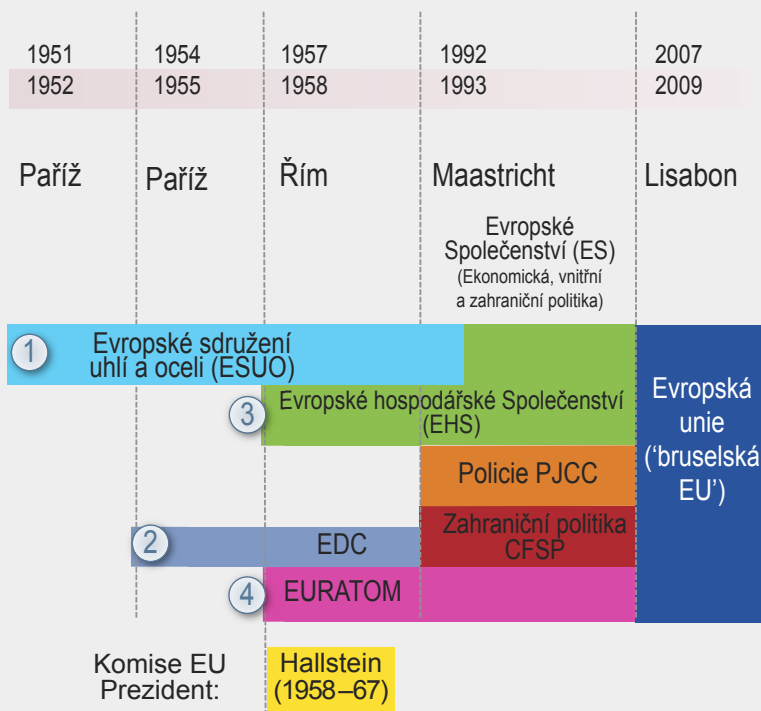
Vedoucí tým
právníků

①	Evropské sdružení uhlí a oceli (ESUO)	Hallstein
②	Západoevropská unie (ZEU)	Hallstein
③	Evropské hospodářské Společenství (EHS)	Hallstein
④	Evropské společenství pro atomovou energii (EURATOM)	Hallstein

Dnešní bruselská EU je vybudovaná na sérii předchozích organizací, z nichž postupně vznikal soudobý útvar. První cyklus organizací byl dokončen r. 1950 a zahrnoval Evropské sdružení uhlí a oceli (ESUO), též nazývané Evropská montánní unie (EMU) roku 1951, Evropské obranné společenství (EOS) (projekt, který byl odmítnutý francouzským parlamentem r. 1954), Evropské hospodářské společenství (EHS) a Evropské společenství pro jadernou energii (EAEC resp. EURATOM) r. 1957.

Všechny tyto organizace mají několik klíčových složek společných:

Konstrukční smlouvy ‘bruselské EU’

1. Jejich hnacím agregátem byl německý petrochemický a farmaceutický Kartel – po porážce koalice nacistů s IG Farben r. 1945 – usiluje o organizaci svého dalšího pokusu o dobytí Evropy.
2. Jednotlivá znění smlouvy byla připravována právními satrapy petrochemického a farmaceutického Kartelu, především Walterem Hallsteinem, s cílem zajistit diktátorskou strukturu, potřebnou pro realizaci toho dobyvačného plánu.
3. Pět dalších evropských zemí: Francie, Itálie a země Beneluxu se staly obětí vábničky a přidaly se k tomuto ‘Společenství’, slibující jim klamnou vizi míru, bezpečnosti a hospodářské prosperity.

‘Sicilská šestka’ –

Rozhodující přípravné setkání pro ‘Evropské hospodářské společenství’ se konalo 1. - 3. června 1955 v Messině na Sicílii. Účastníci tohoto setkání vešli do povědomí veřejnosti jako ‘Sicilská šestka’.

Gaetano Martino, MD, Itálie. Hostitel konference.

Formální právní vzdělání: žádné.

Před 2. svět. válkou a během ní: člen Mussoliniho fašistického hnutí.

Po 2. světové válce kariéra jako člen ‘Sicilské šestky’.

Antoine Pinay, Francie.

Formální právní vzdělání: žádné.

Za 2. světové války: člen ‘Národního výboru režimu Vichy’ – francouzské loutkové vlády, nastolené koalicí nacistů s Karterem v okupované Francii.

Joseph Bech, Belgie.

Vzdělání: právní fakulta

Povolání: roku 1914, kdy získal atestaci jako advokát, se stal poslancem pravicově orientované strany. Během své kariéry zastával různé politické funkce.

Willem Beyen, Nizozemsko.

Vzdělání: právní fakulta

Povolání: obchodní ředitel (Phillips, Unilever), bankéř, různé politické funkce.

Paul-Henri Spaak, Lucembursko.

Vzdělání: právní fakulta

Povolání: několik let soukromé právní praxe.

Od r. 1925 v různých politických funkcích.

a profesor práva nacistického Kartelu

Vlevo:
Hallstein podepisuje
'Římské smlouvy'

Dole:
Jeho podpis 'otce zakla-
datele'

Nedostatečná právní praxe těchto pěti 'otců zakladatelů' ,bruselské EU' je dokonalým protikladem kvalifikace šestého člena, Waltera Hallsteina.

V době podpisu ,Římských smluv' měl Hallstein třicetiletou zkušenost v oblasti vzdělání, výuky a výzkumu na německých právních fakultách a ústavech se specializací na srovnávací mezinárodní právo a ekonomiku:

- Studium na právní fakultě universit v Bonnu a Mnichově, promoce na doktora práv berlínské univerzity.
- Elitní studium 'srovnávacího mezinárodního práva' v 'Ústavu císaře Viléma' v Berlíně, financovaném Kartelem IG Farben.'
- Téměř 20 let děkanem právní a ekonomické fakulty na univerzitách v Rostocku a Frankfurtu n. Mohanem.

Pohled na doklady z Hallsteinova životopisu svědčí o tom, kdo opravdu tahal za nitky při tvorbě právní základny ,bruselské EU'.

Hallstein a projekt 'Spálené země'

Ptáte se, jak se mohl Hallstein se svou temnou minulostí prominentního protagonisty koalice nacistů s Kartelem stát hlavním architektem ‚bruselské EU‘ a prvním prezidentem Komise EU?

Odpověď na tuto otázku je překvapivě jednoduchá: za prvé, Hallstein lhal vysokému spojeneckému komisaři v poválečném Německu o svém členství v různých nacistických organizacích. Za druhé si musel být jist, že jeho četné publikace a prezentace, jimiž jako křižák Kartelu podporoval dobytí Evropy koalicí nacistů a Kartelu, budou včas likvidovány.

Na následující stránce je otištěn výtisk z Německé národní knihovny, přičemž při vyhledávání bylo použito hesla ‚Walter Hallstein‘. Tato největší internetová knihovna v Německu poskytuje seznam následujících informací o jeho publikační činnosti:

- před rokem 1933 (tj. rok uchvácení moci koalicí nacistů s Kartelem v Německu) najdeme jednu jedinou publikaci.
- Po roce 1945 a porážce koalice nacistů s Kartelem najdeme víc než 100 Hallsteinových knih a publikací.
- Udivující je, že v letech 1933 a 1945, vládě teroru koalice nacistů a Kartelu, najdeme opět jen jednu jedinou Hallsteinovu publikaci. Tento absurdně krátký výčet jedné publikace za 12 (!) let si zasluhuje vysvětlení: v této době byl Hallstein děkanem právní fakulty na dvou velkých německých univerzitách.

Jediné vysvětlení této skutečnosti je, že Hallstein se svými komplici z Kartelu se postarali o to, aby žádný z jeho projevů, ani žádná jeho publikace ve prospěch koalice nacistů a Kartelu nepřežila. Tato politika ‚spálené země‘ byla podmínkou Hallsteinova poválečného politického vzestupu a kariéry otce zakladatele ‚bruselské EU‘.

Abychom na otázku, „Kdo je to ve skutečnosti Hallstein?“, mohli dát všem v Evropě, kteří si ji teď kladou, opravdu vyčerpávající odpověď, rozhodli jsme se tomuto ‚fenoménu‘ věnovat celou následující kapitolu.

DEUTSCHE NATIONAL BIBLIOTHEK	
KATALOG DER DEUTSCHEN NATIONALBIBLIOTHEK	
Ergebnis der Suche nach: <i>per=hallstein and jhr=1925-1951</i> im Bestand: Gesamter Bestand	
1	Der Schumann-Plan Sahn, Ulrich. - Frankfurt, M. : Kommentar, 1951
2	Der Schuman-Plan Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1951
3	Probleme des Schuman-Plans Hallstein, Walter. - Kiel : Institut f. Weltwirtschaft, 1951, 18 Ms. gedr.
4	Bericht bei der Rektoratsübergabe am 24. September 1948 Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1950
5	Burg Breuberg im Odenwald und ihre nähere Umgebung Hallstein, Karl. - Sandbach i. Odenwald : Selbstver., 1950
6	Wissenschaft und Politik Frankfurt a.M. : Klostermann, 1949
7	Wiederherstellung des Privatrechts Hallstein, Walter. - Heidelberg : L. Schneider, 1946
8	Die Benützung des Gesellschaftskapitals Kalveram, Wilhelm. - Frankfurt a. M. : Broidenstein Verlagsges., 1942
9	Die Aktienrechte der Gegenwart Hallstein, Walter. - Berlin : Vahle, 1931
10	Der Lebensversicherungsvertrag im Versailler Vertrag Hallstein, Walter. - Marburg : N. G. Elwert's Ver., 1926

Nacistický režim
1933-1945

Výtisk z internetové vyhledávací služby Německé národní knihovny, výsledek hledaného hesla ‚Walter Hallstein‘ byl nadmíru skrovný: jediný dokument za 12 let Hallsteinových aktivit ve funkci propagátora aliance nacistů s Kartelem při dobytí světa.

Odborník Kartelu na patenty - C.F. Ophüls...

Hallstein nebyl ve své úloze jako hlavní strůjce 'bruselské EU' očividně sám. Obklopi se právníkým týmem technokratů, kteří už měli jako satrapové a nástroje nacistické koalice s Kartelem až do roku 1945 nemalé zkušenosti.

Jelikož klíčové nástroje Kartelu k zabezpečení budoucí kontroly Evropy byly **patenty**, nepřekvapuje, že pravou rukou Hallsteina se stal odborník na patentové právo.

Za nacistického režimu byl **Carl Friedrich Ophüls** předním expertem důležitého Patentového soudu ve Frankfurtu n. Mohanem, městě, v němž měl koncern IG Farben své hlavní sídlo. V této roli Ophüls byl důvěrně obeznámen se všemi patentovými rozepřemi ohledně toho, jakým způsobem Kartel IG Farben plnil a likvidoval chemický průmysl v dobytých zemích. Tato skutečnost mu samozřejmě propůjčila nezbytnou kvalifikaci pro další pokus Kartelu o dobytí Evropy.

Z denacifikačního dotazníku spojeneckých sil z roku 1946 vyplývá, že Ophüls byl členem nacistické strany NSDAP, číslo členského průkazu 2 399061 (viz dokument **A**). Jeho nacistickou minulost bezpečnostní kancelář spojeneckých sil roku 1947 charakterizovala takto: *„Zjistili jsme, že tento jedinec nebyl za války vládou shledán za hodného zaměstnání vyjma obyčejné dělnické práce“* (viz dokument **B**).

Nicméně podle Hallsteinova úsudku, Ophülsova kvalifikace byla přesně pravým opakem 'obyčejné dělnické práce'. Společně s Gerhardem Schidermairem, členem nechvalně známého Schidermairova klanu nacistických advokátů – u Hallsteina to Ophuels během jednoho roku (1949) dotáhl na 'doktora' a 'profesora' právnické fakulty na univerzitě ve Frankfurtu n. Mohanem. O rok později v roce 1950 byl Ophüls jmenován 'velvyslancem v Bruselu', kde se stal Hallsteinovou pravou rukou při výstavbě 'bruselské EU'.

se stává Halsteinovým 'mužem v Bruselu'

A

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, Nr. 61, Bl. 60

170 50

Lfd. Nr.	Erlebensort	Erlebenszeit	Alterszahlen	Bedrohte
----------	-------------	--------------	--------------	----------

Meldebogen auf Grund des Gesetzes zur Befreiung von
Nationalsozialismus und Militarismus vom 3.3.1946
Deutlich und lesbar ausfüllen (Druckbuchstaben)! Die umrahmten nicht ausfüllen! Jede Frage ist zu beantworten!

Zuname Ophüls Vornamen Carl Friedrich Beruf Landgerichtsrat
Wohnort Kronberg (Taunus) Straße Jannin Str. 11 Lehrbeauftragter d. Universität
Geburtsdatum 27.12.95 Geburtsort Essen Familienstand ledig/verheiratet/verwitwet/geschieden
Wohnort seit 1933:
a) Kronberg von 1931 bis 1947
b) Kronberg (Taunus) von 1943 bis heute
c) von bis

1.	Waren Sie einschlägiges, Anwärter, Mitglied, Honorar-Mitglied der:	Ja oder Nein	Nicht einschlägig, wenn bis	von	bis	Mitglieds-Nr.	Andere Rang oder höhere Anstellung für oder Tätigkeit nach Verleihung oder übertragener Beschränkung	von	bis	Klasse oder Teil 8
a	NSDAP	ja	3.8.1935	15.9.35	2.399.041	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit				
b	AWG SS	nein								
c	Waffen-SS	nein								
d		nein								

2.	Gehörten Sie außer Ziffer 1 einer Nazionorganisation gemäß Art. 1 des Gesetzes an?	Ja oder Nein	Grundierung	von	bis	Andere Rang oder höhere Anstellung für oder Tätigkeit, nach Verleihung oder übertragener Beschränkung	von	bis
a	<u>NSG - Reichsarbeitsdienst</u>	ja	1.9.36	1.10.36	48	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit		
b	<u>NSR</u>	ja	1.9.36	1.10.36	48	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit		
c								
d								

B

LIAISON AND SECURITY OFFICE (Annex A)
Stadtkreis Frankfurt/Main
APO 633 US Army

Date: 4 February 1947 Datum 4. Februar 1947

1. Ophüls, (Name), Carl Friedrich 1. Ophüls, (Name), Carl Fr.

residing at Kronberg i. Ta., 11, Janninstr. wohnhaft in Kronberg/7s, Janninstrasse 11
has been tried before a tribunal set up under the law for liberation and has not been subjected to Employment restrictions. wurde von einer Spruchkammer unter dem Befreiungsgesetz verhoert und es sind ihm keine Beschaeftigungseinschraenkungen auferlegt worden.

2. This individual was previously found unemployed by Military Government for any position above ordinary labour. 2. Die genannte Person wurde fruher durch die Militaerregierung als nicht beschaeftigungsgaetig fuer eine Tuetigkeit in anderer als gewoehnlicher Arbeit befunden.

3. Military Government employment restrictions are herewith removed. employed with Landgericht. 3. Die durch die Militaer-Regierung auferlegten Einschränkungen werden hiermit surueckgezogen. Beschaeftigt bei Landgericht.

(sign.) Lee H. Harrison
LEE H. HARRISON
DET SIG C

Další informace: **GB1CO266**

‘Politicky spolehlivý’ nacistá Kartelu se stává...

17. prosince 1941 ústředí Nacistické strany ve Frankfurtu n. M. oficiálním dopisem, adresovaným rektorovi frankfurtské univerzity, atestuje, že dotyčný je „politicky spolehlivý“ (politisch zuverlässig). Pouhých 16 let později tento oddaný stoupenec koalice nacistů s Kartelem podepisuje ‚Statuty evropského soudního dvora‘ jako jeho hlavní architekt.

My, národy Evropy, máme uznat, že založení Evropského soudního dvora - nejvyššího legislativního orgánu dnešní ‚bruselské EU‘ – byl vypracován a legalizován satrapy koalice nacistů a Kartelu, včetně zapsaných a aktivních členů nacistické strany NSDAP. Půl století byl Kartel s to, kryt děsivou šarádou svých politických satrapů. Teď, kdy pravda konečně vychází najevo, demokratické legitimitě ‚bruselské EU‘ zvoní hrana. Žádná demokratická organizace, žádný volič už nemohou ignorovat tuhle kapitulu zločinecké minulosti.

zakládajícím otcem Evropského soudního dvora‘

Evropský soudní dvůr
- nejvyšší soudní instance v Evropě -

Protocol on the Statute of the Court of Justice Of the European Economic Community 17.4.1957

**THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE
EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,**

HAVE DESIGNATED as their Plenipotentiaries:

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS:

**Baron J. Ch. SNOY et d'OPPÛERS, Secretary-General of the Ministry of Economic Affairs,
Head of the Belgian delegation to the Intergovernmental Conference;**

THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

**Professor Dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Ambassador of the Federal Republic of Germany,
Head of the German delegation to the Intergovernmental Conference;**

THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC:

**Mr. Robert MARJOLIN, Professor of Faculties of Law,
Deputy Head of the French delegation to the Intergovernmental Conference;**

....

17. dubna 1957 C.F. Ophuels – číslo průkazu 2 399061, člen NSDAP od 1. května 1933 do roku 1945 (tj. po celou dobu nacistické krutovlády) – se stává klíčovým ‘zakládajícím otcem ‘ nejvyššího evropského soudního orgánu, Evropského soudního dvora.

IG Farben a zločinecká minulost německého chemického Kartelu

Co to bylo za zájmy, jimž Hallstein, Ophüls a jejich komplicové v šedých oblecích, sloužili? Kartel IG Farben vznikl roku 1925 sloučením firem Bayer, BASF a Hoechst včetně několika menších německých chemiček. Byla to největší světová firma v tehdy nové oblasti průmyslové výroby barev [německy „Farben“], chemikálií, farmaceutických přípravků, plastů a dalších patentovaných syntetických výrobků.

Společnost IG Farben vlastnila několik desítek tisíc patentů a tím pádem byla největším vlastníkem patentů na světě. Jediný krok, který jí chyběl k tomu, aby mohla vznikající obrovské trhy patentovaných syntetických produktů monopolizovat, bylo rozšířit platnost svých patentů do celého světa. Už roku 1904 ředitel firmy Bayer, Carl Duisberg, volal po vytvoření takového Kartelu, čímž pro německý chemický průmysl vytyčil jasný cíl k „ovládnutí světa“.

A právě k tomuto cíli směřovaly i chemické společnosti Bayer, BASF a ostatní chemičky svými dodávkami výbušnin a otravných plynů německé císařské armádě za 1. světové války. Ta ale roku 1918 díky společnému úsilí světové společnosti utrpěla porážku, a tak první pokus německého chemického Kartelu o dobytí světa ztroskotал. Kartel to ale zdaleka ještě nevzdal.

BAYER, BASF a HOECHST, společnosti, které operovali od roku 1925 jako Kartel IG Farben, financovaly vzestup nacistů, a jak technicky, tak logisticky je připravovaly na další pokus o dosažení nadvlády nad světem, na 2. světovou válku. Roku 1942 byla polovina chemického průmyslu v Evropě pod kontrolou Kartelu IG Farben. Jenže i roku 1945 druhý pokus o dobytí světa selhal. Roku 1948 bylo několik ředitelů IG Farben v procesu s válečnými zločinci v Norimberku odsouzeno za genocidu, zotročování, rabování a celou řadu dalších zločinů proti lidskosti.

Ekonomické hnací agregáty za 1. a 2. světovou válkou

BAYER
BASF
HOECHST

1914/18

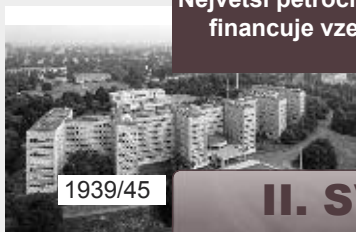
I. SVĚTOVÁ VÁLKA

První pokus petrochemického a farmaceutického Kartelu o dobytí světa. Roku 1914 kontrolovaly tyto tři společnosti víc než 1000 patentů, s odstupem největší počet patentů kontrolovaný jednou korporací své doby.

1925

VZNIKÁ KARTEL 'IG FARBEN'

Největší petrochemický a farmaceutický Kartel na světě financuje vzestup nacistů a připravuje je na válku.

1939/45

II. SVĚTOVÁ VÁLKA

Druhý pokus petrochemického a farmaceutického Kartelu o dobytí světa ztroskotává

1947/48

Norimberský tribunál s válečnými zločinci
Čelní zástupci IG Farben jsou obžalováni a odsouzeni v Norimberku za genocidu, zotročování, plenění Evropy a další zločiny proti lidskosti – včetně výstavby koncentračního tábora v Osvětimi.

Další informace: **GB1DF377**

Kartel IG Farben postavil největší vyhlazovací tábor na světě

Odměnou za financování vzestupu nacistů a jejich přípravu na 2. světovou válku se po dobytí Evropy dostalo Kartelu IG Farben věru adekvátní odměny. Jako příklad úzké spolupráce mezi IG Farben a nacisty je koncentrační tábor v Osvětimi. Financovaný pomocí úvěru ve výši 1 miliardy říšských marek, poskytnutých bankami Deutsche Bank a Dresdner Bank, vybudoval IG Farben v polském městě Osvětim na tehdejší dobu největší průmyslový komplex na světě.

Pobočka IG Osvětim byla postavena s cílem vyrábět umělou pryž, syntetický benzín a další chemikálie pro dobovačnou válku nacistů a IG Farben v Rusku a Asii. Za účelem výstavby těchto obrovských závodů byl nedaleký koncentrační tábor v Osvětimi rozšířen a stal se tak zpočátku největším otrockým a posléze největším vyhlazovacím táborem na světě.

Tyto zločiny a spousta dalších, které Kartel IG Farben spáchal v Osvětimi a jinde, jsou dokumentovány v archivu tribunálu s válečnými zločinci a čelnými zástupci tohoto Kartelu v Norimberku. Nejotřesnější ze všech těchto dokumentů jsou ty, které informují o smrtících experimentech s léčivými – většina z nich byla prováděna pomocí patentovaných přípravků farmaceutických společností BAYER, HOECHST a dalších dceřiných společností IG Farben. Při procesech v Norimberku vyšlo též najevo, že někteří lékaři, kteří tyto smrtící experimenty měli na starosti, včetně Dr. Vettera, byli zároveň placenými zaměstnanci firmy BAYER.

Více informací o petrochemickém a farmaceutickém Kartelu a jeho úloze za 2. světové války, v Osvětimi a při jiných válečných zločinech najdete zde:

www.profit-over-life.org

Víc než 50,000 autentických dokumentů z procesu s válečnými zločinci Kartelu IG Farben v Norimberku.

BAYER, BASF, HOECHST (Kartel IG Farben) Architekti Osvětimi

IG Osvětim se rozprostírala na rozloze více než 24km². Byla to 100% pobočka IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST).

IG Osvětim byla postavena s pomocí desetitisíců, k otroctví odsouzených vězňů z ne-dalekého koncentračního tábora v Osvětimi.

BAYER a HOECHST zkoušely své patentované farmaceutické přípravky na tisících vězňů, z nichž drtivá většina pokusy nepřežila.

Dr. med.
Helmuth
Vetter, zaměstnanec
firmy BAYER,
lékař a člen
SS v Osvětimi

Zaměstnanci firmy BAYER prováděli pokusy pomocí patentovaných přípravků firmy BAYER v koncentračním táboře Osvětim.

V Osvětimi bylo zavražděno 1 až 3 miliony vězňů pomocí Zyklonu B – plynu, vyráběného firmou Degesch, pobočkou koncernu BASF/ IG Farben.

Roku 1948 ředitelé Kartelu IG Farben stá-nuli v Norimberku před soudem. Ředitel C. Krauch a jiní byli odsouzeni kvůli genocidě, zotročování a jiným zločinům proti lidskosti.

Další informace: **GB1AU388**

‘Trikem’, jímž Kartel nastolil ‘ Bruselskou EU’, zároveň odhalil i svou vlastní zločineckou minulost

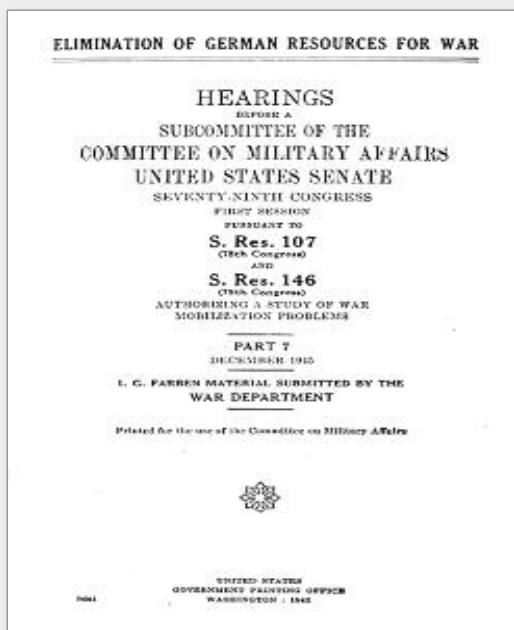
Více než půl století, petrochemický a farmaceutický Kartel dělal vše možné, aby se svět nedověděl pravdu o jeho skrupulózní minulosti, v níž figuruje jako iniciátor dvou světových válek. Teď už je to víc než šest desetiletí, co satrapové Kartelu:

- utratili stovky miliard dolarů za úklid stop,
- vybudovali masmediální impéria, jejichž prvořadým cílem je manipulace veřejného mínění,
- dosáhli toho, že učebnice dějin byly důsledně přepisovány a globální zprávy cenzurovány,
- financovali a vychovali generace politiků – vpravo a vlevo od politického spektra – v tuctech zemí,
- umístili ‘hlídače’ v důležitých akademických oborech včetně vědy, medicíny, dějin, politických a sociálních věd jakož i dalších klíčových oblastech společnosti, jako jsou např. církve, odbory atd.,
- a nelítostně pronásledovali ty, kteří se opovážili prolomit mlčení.

To všechno se odehrálo z jediného důvodu: zahalit zločineckou minulost Kartelu do hávu lži a klamu, dokud se mu nepodaří na třetí pokus dobýt Evropu, doufaje, že toho tentokrát dosáhne s pomocí jí nastolené ‘ Bruselské EU’. Největší zločinný zastírací manévř v dějinách – úloha Kartelu za 2. světové války – stála stovky miliard dolarů za posledního půl století.

Tuto závratnou částku, pomocí níž se Kartel snaží zastřít svou zločineckou minulost, lze vysvětlit takto: Kartel si je plně vědom toho, že odhalení jeho minulosti by zhatilo jeho plány na další pokus o dobytí a ovládnutí Evropy. Podepsání a ratifikace ‘Zmocňovacího zákona Lisabonské smlouvy’ spolu s politikou nátlaku, kterou ‘ Bruselská EU’ praktikuje na národech Evropy, činí publikaci historických dokumentů a skutečností, v této knize obsažených, nezbytnou a naléhavě aktuální. Šíření těchto informací v Evropě a celém světě pomůže odhalit úlohu Kartelu v zákulisí ‘ Bruselské EU’ a zabráni mu, aby se ještě jednou pokusil o dosažení světovlády.

II. světová válka: dobyvačná válka na objednávku petrochemického a farmaceutického Kartelu

Titulní stránka z oficiální zprávy z roku 1945, vydané Kongresem Spojených států amerických po ukončení vyšetřování příčin 2. světové války. Zpráva o rozsahu víc než 100 stran jednoznačně dochází k závěru, že 2. světová válka byla „Dobyvačná válka, vedená na objednávku petrochemického a farmaceutického Kartelu“. Cílem 2. světové války bylo totéž, co bylo cílem světové války první: získat kontrolu nad multimiliardovými dolarovými trhy v nově vznikajících světových trzích v oblasti chemických a petrochemických výrobků a farmaceutických přípravků.

Na oficiální archivy americké vlády sedal prach víc než šest desetiletí. Přestože to byly klíčové dokumenty, týkající se nejhorších zločinů v historii lidstva, nebyly zveřejněné ani na webové stránce vlády Spojených států. Nyní si je můžete i Vy stáhnout: www.relay-of-life.org.

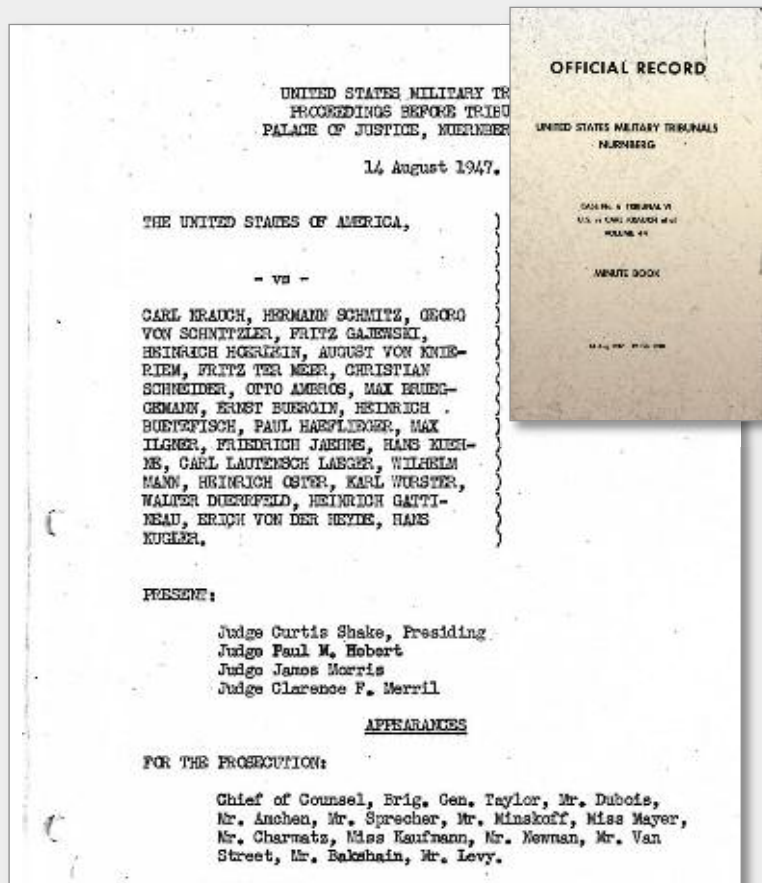
Zveřejněno po šesti desetiletích mlčení: dokumenty o válečných zločinech Kartelu

Získali jsme přes 50,000 stránek oficiálních archivních záznamů z norimberských procesů s válečnými zločinci z Kartelu IG Farben. Poprvé za více než šest desetiletí byly zveřejněny autentické záznamy (včetně otřesných otištěných exponátů) tohoto procesu s řediteli firem BAYER, BASF, HOECHST a dalšími společnostmi skupiny IG Farben, které jsou teď přístupné všem zájemcům v internetu.

Až budete tyto historické archivní záznamy číst, zjistíte, že jste byli systematicky podváděni a klamáni ohledně skutečných příčin 2. světové války, nejhoršího zločinu v dějinách naší planety. Například se z nich dovíte, že:

- k 2. světové válce by nikdy nedošlo, nebýt finanční a logistické podpory společností BAYER, BASF, HOECHST a dalších společností skupiny IG Farben, největšího chemického a farmaceutického Kartelu tehdejší doby.
- Ve 2. světové válce se nebojovalo z nacionálních nebo rasových důvodů, ale především kvůli Kartelu IG Farben a jeho pokusům dobýt a kontrolovat vznikající multimiliardové trhy s chemickými, petrochemickými a farmaceutickými výrobky v celé Evropě a jinde na světě.
- 2. světová válka nebyla výsledkem snažení úchylného psychopata Adolfa Hitlera. Naopak, Hitler a jeho nacističtí pohůnci byli politické a vojenské loutky Kartelu IG Farben. Podle obžaloby tribunálu s nacistickými zločinci v Norimberku byla 2. světová válka výsledkem koordinovaného technologického, logistického, finančního, politického a vojenského úsilí ‚sňatku‘ (citát z obžaloby) –mezi IG Farben a nacisty.
- Koncentrační tábor v Osvětimi vůbec nebyl spontánním dílem esesáckých šílenců, ale byl to na objednávku koncernu IG Farben zřízený otrocký pracovní tábor s obrovskou průmyslovou pobočkou koncernu s názvem IG Osvětim, kde se vyráběla syntetická paliva, pohonné látky a umělá pryž pro potřeby válečných výbojů a dobytí východní Evropy, Ruska a Asie.

Proces s válečnými zločinci petrochemického a farmaceutického Kartelu v Norimberku

Titulní stránka z případu č. VI v procesu s válečnými zločinci v Norimberku "Spojené státy Americké proti Carlu Krauchovi a dalším ředitelům IG Farben", který trval od 27. srpna 1947 do 30. července 1948.

Demaskování půl století podvodu

Kdyby rozhodující role, kterou Kartelu sehrál v iníciálním procesu 1. a 2. světové války, byla v minulosti odhalena, zmíněné korporační zájmy by nikdy nedostaly šanci zahájit nový pokus o dobytí Evropy a světa.

Utajení této zločinecké minulosti už samo o sobě stačilo, aby se stalo podmínkou Kartelu vybudovat 'bruselskou EU'.

Na předchozích stránkách jsme odhalili jednu z hlavních strategií koncernu: podvod a klam. Na další stránce jsou shrnuta základní fakta: zatímco političtí a vojenští satrapové Kartelu byli v Norimberku souzeni, jeho právní a ekonomičtí satrapové byli pověřováni přípravou a implementací třetího pokusu Kartelu o dobytí Evropy a světa.

PETROCHEMICKÝ A FARMACEUTICKÝ KARTEL

IG Farben / BAYER / BASF / HOECHST

S A T R A P O V Ě

V uniformách

Odsouzení jako hlavní váleční zločinci k dlouholetým trestům odnětí svobody a trestům smrti v procesu s válečnými zločinci v Norimberku.

Nahoře: Hermann Göring,
dole: Joachim von Ribbentrop

V šedých oblecích

Pověření Kartelem připravit další pokus o dobytí světa pomocí "brusselské EU".

Walter Hallstein

Carl F. Ophüls

„Bruselská EU“ provádí přestavbu „uniformované ruky“ Kartelu, kterou byla nucena obětovat při posledním nezdařilém pokusu o dobytí světa.

Vytvořením „evropské armády“ včetně jaderných zbraní pod kontrolou polytbyra Kartelu, „bruselské EU“

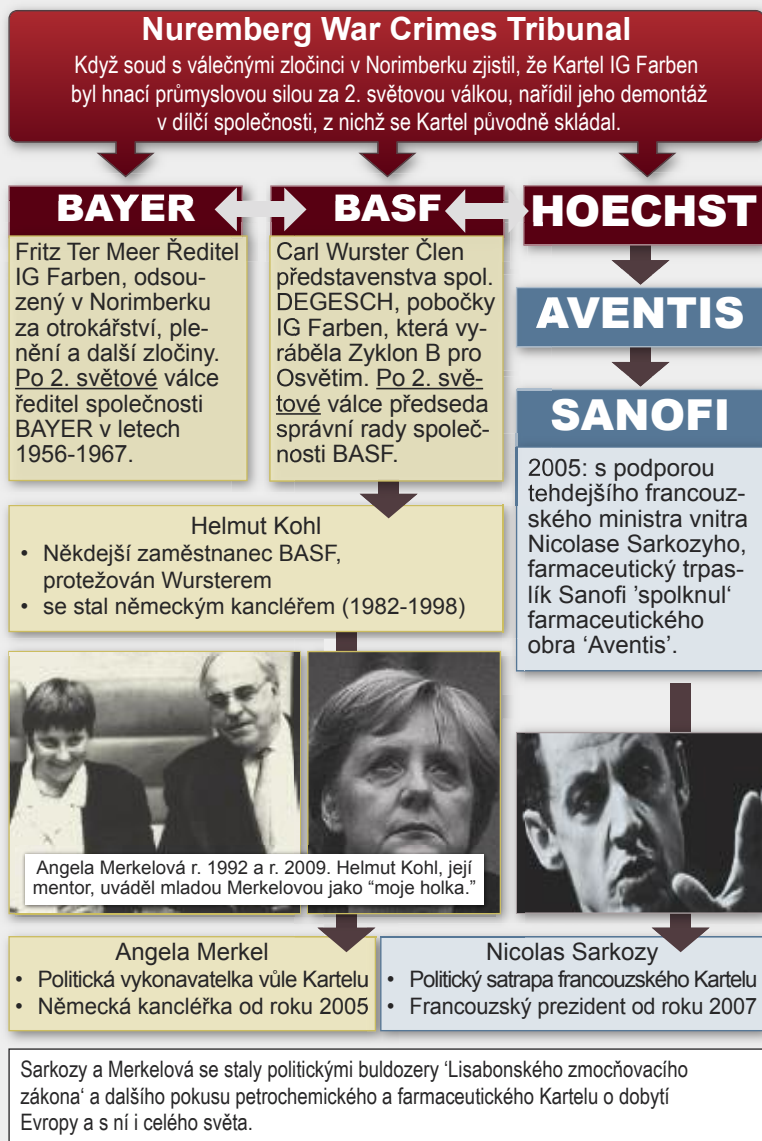
Třetí pokus petrochemického a farmaceutického Kartelu o dobytí a kontrolu světa

Až budete číst tuto knihu, možná, že si pomyslíte, že v ní obsažené zarážející informace nemohou být pravdivé, protože kdyby pravdivé byly, byli byste se o nich dověděli už dřív. Důvod, proč se tak doposud nestalo, resp. proč si těchto skutečností vůbec nejste vědomi, je v podstatě jednoduchý.

Jelikož oba předchozí pokusy o dobytí světa – 1. a 2. světová válka – selhaly, satrapové Kartelu si byli plně vědomi toho, že jediný způsob, jak úspěšně realizovat třetí pokus, je, když veškeré stopy jeho účasti v obou předchozích pokusech budou z paměti lidstva kompletně vymazány. Jak jinak si vysvětlit skutečnost, že více než 60.000 stránek z procesů s Kartelem IG Farben v Norimberku bylo před zrakem veřejnosti ukryto v mezinárodních archívech déle než 6 desetiletí? Proč museli autoři této publikace být nápomocni, aby tyto informace mohly být publikovány v internetu na www.profit-over-life.org? Zatímco vojenští a političtí satrapové Kartelu za 2. světové války museli později nést odpovědnost za smrt a škody, jež způsobili, osoby, které jim to všechno financovaly, pokračovaly ve svých nelítostných pokusech, tohoto cíle nakonec dosáhnout. Na cestě k němu jednoduše financovali vzestup celé nové generace politických satrapů v klíčových zemích.

Například Helmutu Kohlovi, někdejšímu zaměstnanci firmy BASF, poskytli takovou podporu, až se stal německých kancléřem – post, na kterém setrval 16 let. Během této doby utratil miliardy dolarů daňových poplatníků na financování výstavby ‚bruselské EU‘. Angela Merkelová, jeho politická schovanka, zastává funkci německé kancléřky dodnes. Souběžně ve Francii díky podpoře dědiců architektů Osvětlení zasedl na křeslo francouzského prezidenta další z jejich satrapů, Nicolas Sarkozy. Poté, co vůči ‚bruselské EU‘ národy Francie a Nizozemí roku 2005 zaujaly výmluvně odmítavé stanovisko, tito dva političtí satrapové Kartelu nakonec nátlakem přinutili hlavy zbývajících evropských států k podpisu lisabonského „zmocňovacího zákona“.

Dědicové strůjců Osvětimi se stali klíčovými strůjci 'bruselské EU' Nuremberg

Svět na pokraji globální diktatury a 3. světové války

Dějiny nám ukazují, že existovaly dvě podmínky pro pokus Kartelu o ovládnutí světa:

1. Nastolení diktatury na území, které bylo odrazovým můstkem jeho globálního dobovačného výboje. Lisabonská smlouva tomu poskytuje právní základnu.
2. Systematické plánování vojenských akcí včetně nové světové války. Vytvoření evropské armády, kombinované s otevřenou hrozbou čelných satrapů Kartelu, že přitom bude použito jaderných zbraní, je nepochybným krokem k tomuto cíli.

Proto historická paralela k uchvácení moci petrochemickým a farmaceutickým Kartelem pomocí ‚bruselské EU‘ je převzetí německé vlády zastánci těch samých skupinových zájmů před tři čtvrtě stoletím. Rok 1933 je paralelou roku 2009, kdy petrochemický a farmaceutický Kartel prosadil „Zmocňovací zákon“. Rok 1934 je paralelou roku 2010, kdy diktatura ukáže svou pravou tvář tím, že klíčové oblasti veřejného života podřídí těmto pravidlům. Plán centrálně řízené kontroly evropské ekonomiky, těšící se bezvýhradné Sarkozyho podpoře, je pouhým začátkem.

Je zapotřebí, aby ve světle těchto skutečností národy Evropy a světa začaly jednat. Úspěch jejich úsilí bude záviset na tom, zda se podaří splnit následující podmínky:

1. Správný rozbor politické situace.
Tato kniha byla napsána právě pro tento účel.
2. Účinné šíření těchto informací národům v celém světě.
3. Organizace lidového hnutí, které má zájem na tom, bránit demokracii a mír v Evropě a na celém světě.

Paralely mezi rokem 1933 a dneškem

Zmocňovací zákony Kartelu	1933 Německo	2007/09 Evropa Lisabonská smlouva
Poživatelé a finančníci	Chemický, petrochem. a farmaceutický Kartel	Titíž
Konečný cíl	Ekonomická a politická nadvláda	Tentýž
Teritoriální tržní nároky	Evropa, potom celý svět	Tytéž
Vedoucí země	Německo	Německo, Francie
Úskočná taktika s cílem uchvátit moc	Falešné sliby o “právu, pořádku a míru”	Tatáž
Zmocňovací zákon	„Zmocňovací zákon“ z dubna 1933	Lisabonská smlouva
Spouštěcí událost	Ekonomická krize koncem 20. let	Současná globální ekonomická krize
Přípravy na diktaturu	Zrušení občanských práv, militarizace	Tentýž
Média kontrolovaná Kartelem	Kontrola veřejného mínění	Tatáž

Politici, kteří vehnali evropský

13. prosince 2007 tito evropští politici podepsali lisabonský "Zmocňovací zákon". Tím vehnali celý evropský kontinent do náruče Kartelu. Stejně jako německý parlament roku 1933, tito politikové vydláždili cestu korporáčním zájmům. A stejně jako roku 1933, i oni tomuto uchvácení moci propůjčili zdání legality v pseudodemokratickém hávu.

Klíčoví političtí satrapové Kartelu

Sarkozy
Francie

Merkelová
Německo

Verhofstadt
Belgie

Stanishev
Bulharsko

Rasmussen
Dánsko

Andrus
Estonsko

Vanhannen
Finsko

Karamanlis
Řecko

Brown
Velká Británie

Ahern
Irsko

Prodi
Itálie

Zatlers
Litevsko

kontinent do náruče Kartelu

Adamkus
Litevsko

Junkers
Lucembursko

Gonzi
Malta

Balkenende
Nizozemsko

Gusenbauer
Rakousko

Tusk
Polsko

Socrates
Portugalsko

Basescu
Rumunsko

Reinfeldt
Švédsko

Fico
Slovensko

Rumsfeld
Slovinsko

Zapatero
Španělsko

Topolánek
Česká republika

Ferenc
Maďarsko

Papadopoulos
Kypr

Zdroj: Wikipedia

Jak zabránit tomu, aby se dějiny opakovaly

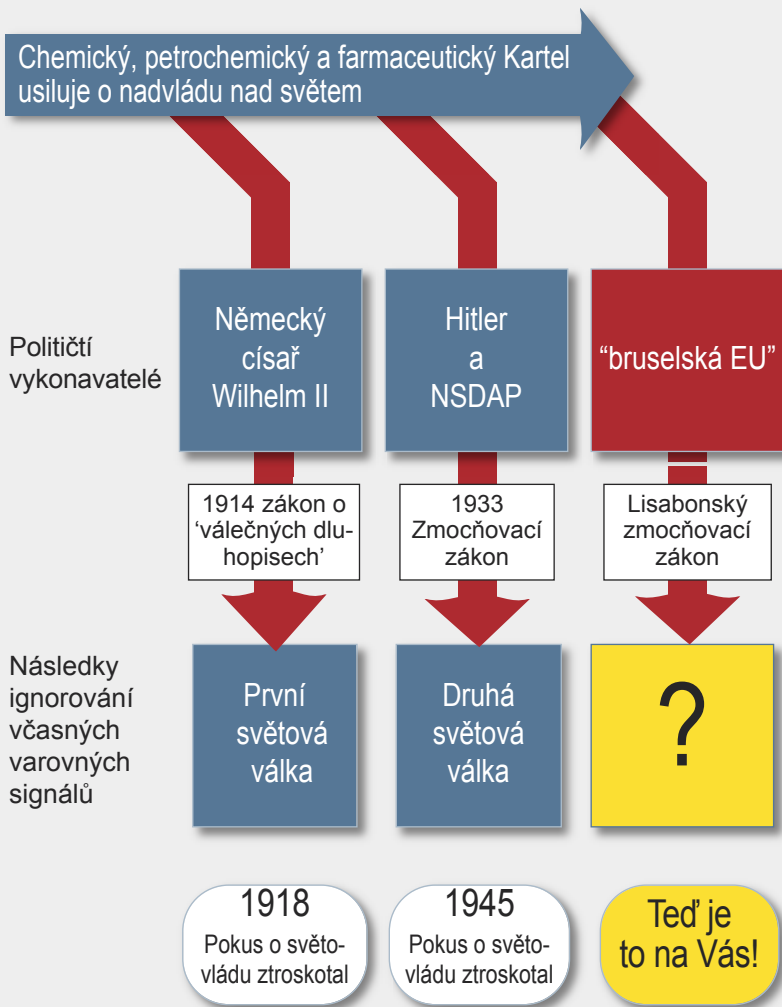
Jelikož je zřejmé, že političtí reprezentanti celého evropského kontinentu při ochraně demokracie žalostně selhali, my, národy celého světa, si teď musíme uvědomit svou odpovědnost a začít jednat. K tomu, abychom byli schopni tak učinit, musíme nejprve pochopit vlastní dějiny. Na následující stránce je graficky zobrazena zkušenost lidstva za poslední století.

Už dvakrát předtím uvrhl petrochemický a farmaceutický Kartel Evropu do propasti války. Výsledkem bylo, že víc než 100 milionů lidí zaplatilo životy za takto svérázný pokus korporálních zájmů o uchvácení globální nadvlády. 20. století se zapíše do dějin jako ,století smrti a zkázy jménem petrochemického a farmaceutického Kartelu. A nyní, na počátku dvacátého prvního století, jsme konfrontováni se situací, v níž tytéž skupiny s identickými korporálními zájmy podnikají třetí pokus opodmanění a zotročení celého světa.

Tento třetí pokus je obzvlášť zhoubný, protože Kartel skrývá své evidentní motivy ke globální kontrole za lstivou a zavádějící propagandou míru. Političtí satrapové Kartelu se nás pokoušejí přesvědčit, že , Bruselské EU ' je zapotřebí k tomu, aby se úděsná zkušenost 1. a 2. světové války už nikdy nemohla opakovat.

My všichni teď máme na vybranou: buď budeme strkat hlavu do písku a ignorovat tyto dějinné zkušenosti, anebo si uvědomíme svou odpovědnost a začneme jednat, abychom opakování jedné z nejstrašnějších kapitol našich dějin předešli. Je jasné, že jedinou možností je druhá a jediná rozumná alternativa. Prvním krokem k ukončení staletí klamu a podvodu, pomocí něhož byly miliony lidí uměle udržovány ve stavu naprosté negramotnosti ohledně čitelnosti viníků, stojících za největším zločinem v dějinách, je sdílet tuto informaci s co nejvyšším počtem zájemců.

Století smrti a zkázy: Kartel a jeho úsilí o dobytí světa

Stíny minulosti jsou dlouhé

Pro naše čtenáře, kteří by případně argumentovali tvrzením, že dnešní situaci nelze srovnávat s hrůzami minulosti, bychom rádi, aby zvážili následující skutečnosti.

Současného německého ministra obrany, Karla-Theodora zu Guttenberga, vychovával od jeho čtrnácti let otčím, syn Joachima von Ribbentropa. Ten, jak známo, byl Hitlerovým ministrem zahraničních věcí v letech 1933 – 45, který koordinoval vojenskou složku 2. světové války - druhý pokus Kartelu o dobytí světa. Roku 1947 byl Ribbentrop v Norimberku za zločiny proti lidskosti odsouzen k trestu smrti provazem.

Člověk by mohl argumentovat, že pouhá rodinná pouta nezbytně nerozhodují o loajálnosti s korporáčními zájmy nebo politickými strategiemi. V daném případě mluví fakta nicméně za sebe. Německý ministr obrany Guttenberg je skalní zastávce militarizace Evropy a vytvoření evropské armády. Když na něho byl vykonáván tlak kvůli usmrcení nevinných civilistů v Afghánistánu německými vojáky, Guttenberg před televizními kamerami prohlásil: „Zcela určitě neodstoupím jen proto, že fouká silný vítr. Je to věc mého vychování a proto taky takto jednám“. Tato věta jasně vrhá temné stíny ribbentropské tradice, ohrožujíc tak opět jednou budoucnost světa.

Agresivní způsob, jímž jsou tyto celoevropské militarizační plány Německem a dalšími zeměmi, vyvážejícími farmaceutické výrobky, sledovány a ostatním členským zemím EU vnucovány, nenechají nikoho na pochybách, či zájmy Guttenberg a ostatní političtí satrapové v tomto případě reprezentují.

Je naprosto nezbytné, abychom tento vývoj zastavili. Především zohledníme-li následující skutečnosti: poslední dvě dobovačné války byly rozpoutány Kartelem před úsvitem jaderného věku. Situace dnes je ovšem fundamentálně odlišná. Arzenál nukleárních zbraní ve Francii a Velké Británii, spolu s politickým rozhodováním v Bruselu, by umožnil Kartelu přímý přístup k těmto zbraním. Jediný okamžik, kdy tomu zabránit, je teď!

Od Ribbentropa ke Guttenbergovi

Carl Theodor zu Guttenberg,
německý ministr obrany od
roku 2009

- Politický satrapa moderního korporáčního Německa – včetně firem BAYER a BASF, následných společností IG Farben.
- Zastánce militarizace Evropy a zřízení evropské armády – pod kontrolou 'bruselské EU'

Stíny minulosti?

Joachim von Ribbentrop Hitlerův ministr zahraničí za druhé světové války (nahore)

Roku 1947 byl v Norimberku odsouzen k smrti provazem za válečné zločiny (vlevo)

Další informace: GB1RG532

„Zapomětlivým je souzeno si minulost zopakovat.“

Georg Santayana

V této úvodní kapitole knihy jsme vás konfrontovali s historickými skutečnostmi a informacemi, o nichž jste možná ještě nikdy neslyšeli. Jsme si vědomi, že nejedna z těchto šokujících informací bude těžko akceptovatelná. Proto bychom vás rádi požádali, abyste se sami dali do vlastního bádání.

Jelikož všechna, zde uváděná fakta se zakládají na pramenech z historických archivů, jsme přesvědčeni, že vše, co jste našli v této knize, se i potvrdí. Až zjistíte, do jaké míry jste byli vy, vaše rodina, vaši kamarádi a vůbec celá generace udržováni ve stavu naprosté negramotnosti ohledně základních historických událostí, možná, že si položíte následující klíčovou otázku:

‘Jak dlouho ještě budeme dopouštět, aby se o budoucnosti našeho kontinentu rozhodovalo v zájmu Kartelu?’

Na následujících stránkách najdete nápady, co podniknout. Podrobné informace na toto téma, viz poslední kapitolu.

TEHDY

byly obětovány miliony životů ...

za miliardy zisků.

DNES

BAYER

BASF

HOECHST
dnes **SANOFI**

**Mezinárodní petrochemický
a farmaceutický Kartel**

Opravdu věříte, že v 21. století tyto korporace přestanou riskovat miliony lidských životů, půjde-li o miliardy zisků?

Další informace: **GB1TA748**

Historická výzva naší doby

Abychom dokázali správně posoudit současnou geopolitickou situaci, je zapotřebí si uvědomit podstatný rozdíl mezi dvěma předchozími pokusy Kartelu a jeho současným pokusem o dobytí světa. První a druhá světová válka byly pokusy petrochemického a farmaceutického Kartelu jedné země (Německa) eliminovat konkurenci jiných národních a nadnárodních společností s cílem ovládnout nově vznikající trhy s chemickými, petrochemickými a farmaceutickými výrobky. Oproti tomu dnešní pokus o dobytí světa pomocí ‚bruselské EU‘ probíhá tak razantně z jiných důvodů. V posledních několika desetiletích lidstvo vyvinulo technologie, které vážně ohrožují monopol patentovaných syntetických výrobků. Výrobky, momentálně ohrožující zásadním způsobem ekonomickou moc Kartelu, jsou:

- **Ropa.** Monopol ropy, jako základního dodavatele světové energie, je ohrožen obnovitelnými zdroji energie včetně energie vodní (vodík!), větrné, solární, přílivové, geotermální a dalších. Ať už jsou tyto druhy energie seberůznější, jedno mají všechny společné: osvobozují lidstvo od závislosti na ropě.
- **Patentovaná léčiva.** Monopol patentovaných farmaceutických výrobků (léčiv), jako zásadní odpověď na zdravotní problémy světa, jsou ohroženy metodami přírodního léčení, zakládajícími se na vědeckých poznatcích a na účinných, bezpečných a cenově dostupných metodách léčby.
- **Patentované potraviny (GMO).** Pokus monopolizovat a kontrolovat celosvětovou dodávku potravin, založených na geneticky manipulovaném ovoci, zelenině a zvířatech (GMO), je ohrožen rostoucí popularitou a poptávkou po zdravějších zdrojích potravin bez obsahu umělých hnojiv, pesticidů, fungicidů a jiných zdravotně závadných chemikálií.

Úbytek na každém z těchto globálních trhů znamená propad zisku v řádu stovek bilionů dolarů. Navíc, za Kartelem stojící zájmové kruhy si uvědomují, že lidé na celém světě jsou rozhodnutí tyto

nové ,osvobozující‘ technologie chránit, což Kartelu znemožňuje ochranu patentů v globálních trzích v prostředí demokratické soustavy. V takové situaci jedinou možností Kartelu, jak chránit své ekonomické zájmy, je eskalace mezinárodních krizí a podněcování ozbrojených konfliktů na celém světě.

Proto si lidé na celém světě musí uvědomit, že současný pokus petrochemického a farmaceutického Kartelu o nadvládu nad světem není válka jednoho národa proti zbytku světa, jako tomu bylo v případech první a druhé světové války. Bitevní linie dnes probíhá mezi finančními zájmy hrstky korporálních satrapů, a zdravím a životy veškeré světové populace a jejich zatím ještě nenarozených potomků.

To je úžasná výzva naší doby. Ale v této historické výzvě se skrývá zároveň jedinečná příležitost.

Svět pro lid a s lidem

Jelikož je zřejmé, že političtí reprezentanti celého evropského kontinentu při ochraně demokracie žalostně selhali, si my, národy světa, musíme uvědomit svou odpovědnost a začít jednat. Čeho je nyní zapotřebí je globální hnutí, které bude obyvatele naší planety dnes a v budoucnosti chránit před tím, aby se opět staly obětí petrochemického a farmaceutického Kartelu. Těžištěm tohoto hnutí bude ochrana zdraví a životů milionů lidí; proto se také bude nazývat ‚Hnutí života‘.

Tato kniha poskytuje historický rozbor nezbytnosti a naléhavosti tohoto hnutí. Dějinné lekce, dokumentované v této knize, ukončí desetiletí klamu a lži, které se staly operační základnou vlády petrochemického a farmaceutického Kartelu - až do dnešní doby.

Tato kniha ukazuje, že zoufalé úsilí Kartelu o upevnění vlády ‚bruselské EU‘ a rozšíření jejího vlivu do celého světa, není náhoda. Je to důkaz obavy o status quo, o který by Kartel mohl přijít spolu s ekonomickou nadvládou na naší planetě. Alternativní formy energie jsou reálnou hrozbou, že by mohly „tyranii ropy“ ukončit. Stejně tak účinné metody přírodního léčení signalizují, že éra závislosti lidstva na patentovaných, toxických chemických léčivech je u konce.

Satrapové a zastánci statu quo si velmi dobře uvědomují, že ve skutečné demokracii jsou jejich ekonomické zájmy neudržitelné. Jediná cesta k udržení multibilionových dolarových trhů s vesměs zastaralými technologiemi je nastolení totalitní formy vlády. Proto agresivní pokusy Kartelu, zmocnit se vlády v Evropě a na celém světě tak, jak jsou dokumentovány v této knize, nelze chápat jako známku síly, nýbrž jako projev zoufalství.

Zrození 'Hnutí života'.

Proč Hnutí života uspěje

Pochopení tohoto historického rozboru, týkajícího se rostoucí zoufalé situace sil, které vládly světu v minulosti, je podmínkou vzniku nového světa „Pro lid a s lidem“. ‚Hnutí života‘, které se tohoto historického poslání musí ujmout, má dva primární cíle:

1. Zlepšit nové technologie v oblasti energetiky, zdravotnictví a dalších klíčových sektorů společnosti, které odhalí monopolní statut quo na těchto trzích.
2. Kombinovat demokratizaci těchto technologií s podporou demokracie v oblasti politiky na lokální, národní a mezinárodní úrovni.

Úsilí „Hnutí života“ o dosažení těchto cílů bude tou nejlepší ochranou demokracie, udržení míru a nevyhnutelně i tím nejúčinnějším prostředkem proti dalšímu pokusu Kartelu o dosažení nadvlády nad světem.

Více informací o naléhavosti „Hnutí života“ najdete v následující kapitole.

Kapitola 2

WALTER HALLSTEIN:

Prominentní
nacistický advokát –
a klíčový strůjce
'bruselské EU'

Walter Hallstein (1901-1982)

Walter Hallstein byl prominentní právník angažovaný v právním a správním plánování poválečného uspořádání Evropy pod kontrolou nacistů a jejich korporálních spojenců, petrochemického a farmaceutického Kartelu IG Farben.

Hallstein reprezentoval novou generaci členů koalice nacistů s Kartelem. Byl vychován učiteli práva, jejichž hlavním cílem bylo sabotovat „Versaillskou smlouvu“, upravující reparační platby, uvalené na Německo po prohrané 1. světové válce. Už záhy ve své kariéře se Hallsteinovi dostalo speciálního studia v „Institutu císaře Viléma“ v Berlíně. Tento soukromý institut byl financován převážně z peněz Kartelu IG Farben a jeho cílem bylo vychovat vědecké a právní kádry za účelem dalšího pokusu Kartelu o dobytí Evropy a nadvládu nad ní a nad celým světem.

Zatímco vláda nacistů roku 1945 skončila, vláda jejich kompliců, Kartelu IG Farben a jeho následných společností BAYER, BASF, a HOECHST teprve začínala. Strategickou součástí jejich plánu na rozdmýchání dalšího pokusu o získání nadvlády v Evropě, umístili - pouhých deset let poté, co jejich poslední pokus ztroskotál – na špici nového „politbyra“ v Bruselu jednoho ze svých: Waltera Hallsteina.

Tato kapitola dokumentuje, že fundamentálně a veskrze nedemokratická konstrukce dnešní „bruselské EU“ vůbec není dílem náhody. Hallsteina, prominentního nacistického advokáta a odborníka na koncern IG Farben, vybrali zastánci korporálních zájmů jako prvního prezidenta Komise EU se zvláštním úkolem: propůjčit „bruselské EU“ podobu modelu, stavěného podle původních plánů koalice nacistů a IG Farben s cílem získat vládu v Evropě pomocí „Ústředního Kartelového Úřadu“.

Cílem zájmů petrochemického a farmaceutického Kartelu bylo nastolit „Evropský kartelový úřad“ [např. „bruselskou EU“] s juntou nevolených byrokratů Kartelu [např. „Komisi EU“], který bude vládnout Evropě jménem globálních korporálních zájmů – chemického, petrochemického a farmaceutického Kartelu.

Virtuóz přetvářky a klamu

Žádný jedinec současnou strukturu , Bruselské EU' a tím pádem ani vizi Kartelu o budoucím uspořádání Evropy neovlivnil víc, než Hallstein. Skutečnosti o Waltru Hallsteinovi, dokumentované v této knize, ukončí desetiletí uměle navozené ngramotnosti evropské populace o skutečné povaze tohoto ,otce zakladatele' , Bruselské EU'.

Tím, že se dozví pravdu o minulosti tohoto muže, Evropané a lidé na celém světě budou schopni konečně identifikovat skutečné zájmy a motivy, které se za vytvořením , Bruselské EU' skrývají.

Klíčový strůjce dnešní ' Bruselské EU '

25. března 1957 se Hallstein stal jedním z dvanácti 'otců zakladatelů' – původních signatářů – 'Římských smluv', zakládajícího dokumentu , Bruselské EU ', jehož byl spoluautorem.

7. ledna 1958 byl Hallstein jmenován politickými satrapy petrochemického a farmaceutického Kartelu prvním prezidentem tzv. , Evropského hospodářského společenství ' (EHS) předchůdce , Bruselské EU '.

Roku 1963 byl Hallstein jmenován na dalších 5 let jako prezident 'Komise EU'. Za účelem upevnění jeho vlády nad Evropou, postavil Kartel a jeho političtí satrapové pro Hallsteina – prvního z , monarchů ' moderní Evropy - královské sídlo, kolosální budovu 'Berlaymont' v centru Bruselu (viz fotografii dole).

Víc než 10 dlouhých let, od roku 1958 do r. 1967, velel Hallstein armádě tisíců byrokratů – bez náznaku demokratické kontroly.

S pomocí této armády poslušného služebnictva, převážně placeného Kartelem a jeho politickými satrapy, Hallstein modeloval

Političtí lídři 27 evropských národů, kteří podepsali , Lisabonský zmocňovací zákon ', si bohužel zapomněli dát rozhodující otázky:

1. Kdo byl autorem nedemokratických struktur , Bruselské EU '?
2. Odkud přišel návrh na zřízení , Bruselské EU '?

Walter Hallstein: Prominentní nacistický advokát - a klíčový strůjce 'bruselské EU' 'bruselskou EU' podle plánů vypracovaných dvě desetiletí předtím jím a jeho komplici pro Evropu - pod nadvládou nacistů / IG Farben.

O 51 let později, 1. prosince 2009, pomocí tak zvané 'Lisabonské smlouvy' byly národům Evropy Istivě vnuceny klíčové složky Hal-steinova modelu 'bruselské EU' a tím pádem i stěžejní prvky původního plánu nacistů a Kartelu.

Tím pádem počátkem 21. století v důsledku flagrantní neznalosti dějin:

- 27 hlav států tím, že tak zvanou 'Lisabonskou smlouvu' podepsalo, schválilo zároveň i, 'Zmocňovací zákon'.
- Podobně jako r. 1933 tím obětovali demokracii a otevřeli dveře dokořán nadvládě těch samých korporačních zájmů nad Evropou, jimž se nepodařilo dosáhnout tohoto cíle za druhé světové války.

Nový plán Kartelu na převzetí kontroly nad Evropou byl prostý: vybrat nového 'krále', poskytnout mu adekvátní bydlení ('zámek') a s ním tisíce služebných, servilních byrokratů, a pak tuhle středověkou aristokratickou idylku lidu vykreslit jako 'symbol demokracie'.

Jenže teď, kdy byl tenhle podvod v naší knize odhalen, je konec pohádkám.

Před druhou světovou válkou a během ní byl Hallstein členem oficiálních nacistických organizací

Professor Dr.iur.W.Hallstein

Rostock, den 30.September 1935
Stephanstr.15

An den Herrn Regierungsbevollmächtigten
an der Universität

R o s t o c k

Unter Bezugnahme auf meinen Diensteid erkläre ich:
Ich habe in der Nachkriegszeit angehört
während meiner Referendarzeit dem Reichsbund
deutscher Referendare,
als Professor dem Reichsverband deutscher Hoch-
schulen.
Ich gehöre jetzt an dem BNSDJ, dem NSLB, der Dozenten-
schaft.

Jako součást nastolení nacistické diktatury a přípravy na druhou světovou válku se koalice nacistů a Kartelu ujala i nastavení všech klíčových sektorů společnosti v souladu s ideologiemi této koalice. Jeden z nejdůležitějších sektorů bylo právnictví, jehož bylo zneužito tak, aby diktatuře propůjčilo zdání legitimacy pomocí tzv. 'fíkového listu'. Roku 1933, zkrátko po uchvácení moci nacisty, byl založen BNSDJ [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen], 'Svaz národně socialistických německých právníků'. Roku 1936 byl přejmenován na nechvalně známou asociaci 'Ochránců práva', [Rechtswahrer]. Ochránce práva neznamenal v nacistickém žargonu nic jiného než systematické oklešťování demokratického systému a jeho postupného vytlačení nacistickým/fašistickým právem diktátu.

Oficiální odznak nacistické organizace 'Rechtswahrer' ['Ochránci práva'] s nacistickým hákovým křížem uprostřed.

Hallstein byl členem jak BNSDJ, nechvalně proslulé nacistické organizace „Rechtswahrer“, „Ochránců práva“. Členství v této organizaci bylo vyhrazeno pouze jedincům, bezpodmínečně podporujícím nacistický režim a ochotným implementovat nacistickou ideologii při dobovačných plánech koalice nacistů s Kartelem.

Prof. JUDr. Walter Hallstein

Rostock, 30. září 1935
Stephan Str. 15

Panu vládnímu zplnomocněnci univerzity

V Rostocku

V souvislosti s inaugurační přísahou místopřisežně prohlašuji že jsem v době poválečné [tj. po roce 1918: pozn. autorů] byl členem následujících organizací:

během právního čekatelství [Referendar] jsem byl členem
Asociace právních čekatelů,
jako profesor jsem byl členem Asociace německých
Třetí říše.

Nyní jsem členem Asociace národně socialistických německých univerzit advokátů ['Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen', BNSDJ], Národně socialistické asociace učitelů ['Nationalsozialistischer Lehrerbund', NSLB].

Hallstein – ‘ochránce’ nacistického práva

Asociace nacistických ‘ochránců práva’ byla jedním z pilířů nacistické hrůzovlády. Funkce a odpovědnosti členů nacistické asociace ‘ochránců práva’ byly stanoveny v oficiálním “Sborníku svazu národně socialistických ochránců práva”, svazek 5, ročník 1938, jak je zde dokumentováno:

Národně socialistická Aliance ochránců práva

Národně socialistická Aliance ochránců práva (NSRB) je odpovědná za odbornou organizaci nacistickou] profese německých právníků. Jejím předsedou je ministr Dr. Frank, říšský vedoucí [Právního úřadu říše, tj. líhně nacistických zákonů teroru] NSDAP, Národně socialistické strany práce (tj. oficiální strany nacistů). Pomocí svých hlavních představitelů je NSRB propojena s ústředními orgány Říše orgány strany NSDAP. Tímto je zajištěno, aby politický směr profesních aktivit byl identický s vůlí NSDAP [strany nacistů] a tím pádem s vůlí vedení [nacistického] státu. Takto má spojení NSRB s NSDAP [nacistické strany] pevné základy....

¹ Frank, nejvýše postavený nacistický advokát, byl odsouzený 17. října 1946 válečným tribunálem v Norimberku k smrti za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti.

Hallsteinovo místopřísežné doznání o podpoře nacistické ideologie a jejích cílů značně urychlilo jeho akademickou kariéru. 18. května 1936, pouhých osm měsíců po jeho přísaze věrnosti nacistickému režimu, byl Hallstein jmenován ‘Děkanem právní a ekonomické fakulty’ na univerzitě v Rostocku v nacistickém Německu.

*Der Rektor
der Universität Rostock
Fernsprecher Nr. 7087 (Nebenstelle 240)*

Rostock, den 18. Mai 1936.

Auf Grund der mir von dem Herrn Reichserziehungs-
minister erteilten Ermächtigung berufe ich Sie hier-
durch zum Dekan der rechts- und wirtschaftswissenschaft-
lichen Fakultät. Ich ersuche um Mitteilung, wen Sie zu
Ihrem Vertreter bestellt haben.

Heil Hitler!

Der Rektor.

Herrn

Prof. Dr. Hallstein

H i e r
- - - - -

Rektor
Univerzity v Rostocku

V Rostocku, 18. května 1936

Na základě zmocnění Říšským ministerstvem školství Vás
tímto jmenuji děkanem právní a ekonomické fakulty.
Žádám Vás, abyste mě informoval, koho jste jmenoval
svým zástupcem.

Heil Hitler!

Rektor

Panu

Prof. Dr. Hallsteinovi
Z d e [v Rostocku]

Po porážce nacistů roku 1945 utrpěl Hallstein akutní záchvat retrogradní amnézie²

Poté, co pokus nacistů/IG Farben o světovládu utrpěl zdrcující porážku, prvořadým cílem lidstva bylo ujistit se, aby odpovědní zločinci byli potrestáni a už nikdy nemohli páchat podobné zločiny proti lidskosti. Spojenci se mimo jiné dotazovali nositelů veřejných funkcí – včetně vysokoškolských učitelů – o jejich nacistické minulosti. Dole je kopie faksimile Hallsteinova oficiálního dotazníku z roku 1945 (výňatky).

Personfragebogen für Hochschulbeamte

Für wichtige amtliche Zwecke des alliierten Oberkommandos sollen Sie den folgenden Fragebogen ausfüllen.
(Benutzen Sie Extrablätter nach Bedarf)

A. Personalbeschreibung:

Name: <u>Hallstein</u>	Datum und Ort der Promotion: <u>August 1926 Berlin</u>
Anschrift: <u>Frankfurt a. M., Schubertstr. 23</u>	Habilitation: <u>November 1929 Berlin</u>
Alter: <u>44 Jahre</u>	Familienstand: <u>ledig</u> Kinder: <u>keine</u>
Geburtsort: <u>Heins</u>	Beruf und politische Angliederung oder Tendenz
Ausbildung: <u>Jurist</u>	des Vaters: <u>Regierungsbeurater bei Reichsbahn</u>
Religion: <u>evangelisch</u>	<u>deutsche Volkspartei</u>
Universität: <u>Frankfurt</u> Rang: <u>Ordinarius</u>	Militärische Laufbahn: <u>Oberleutnant</u>
Fakultät: <u>Rechtswiss.</u> Fach: <u>Privatrecht</u>	Jährl. Einkommen 1930–1944: <u>15</u> – <u>18000 RM</u>

B. Laufbahn und Tätigkeiten seit 1930:

2. Waren Sie seit 1933 Mitglied

d) Einer politischen Organisation innerhalb der Universität: nein
(Falls ja, fügen Sie alle Einzelheiten hinzu.)

12. Haben Sie seit 1933 öffentliche oder außerakademische Reden oder Vorlesungen gehalten (z. B. Rundfunk, Wehrmacht, Napolä, Ordensburgen)? nein

13. Haben Sie nach Ihrem besten Wissen je dazu beigetragen:

a) nationalsozialistische oder ähnliche „völkische“ Ideen (einschließlich Rassenkunde und Rassenhaß) zu verbreiten? nein

b) faschistische oder antidemokratische Ideen zu verbreiten? nein

c) Feindschaft oder Geringschätzung gegen die Vereinten Nationen zu erregen? nein

d) militärische, einschl. großdeutsche und deutsch-imperialistische Ideen zu verbreiten? nein

²ztráty paměti (pozn. překl.)

Tento dokument s názvem 'Osobní dotazník pro vysokoškolské učitele' Hallstein vlastnoručně vyplnil. V tomto oficiálním dotazníku Hallstein nestydatě popřel jakoukoliv afinitu s nacistickým režimem, vyjma role nezúčastněného diváka. Na rozdíl od veřejných listin, včetně místopřísežného prohlášení o věrnosti nacistickému režimu z roku 1936, Hallstein popřel, že byl vůbec někdy členem nějaké nacistické organizace nebo zastáncem nacistické ideologie.

Hallsteinovy blatantní lži ohledně jeho nacistické minulosti, jak dokládají tyto veřejné listiny, naplňují skutkovou podstatu krivopřísežnictví. Několik desetiletí mu to očividně procházelo.

Roku 1957 byl tento nacistický 'frontový bojovník v oblasti práva' [Hallsteinova sebecharakteristika z roku 1939], se stal koordinátorem dalšího pokusu Kartelu o dobytí Evropy pomocí Ústředního úřadu Kartelu, 'bruselské EU'.

Dnes, o půl století později, se báchorka o Hallsteinovi jako 'otci zakladateli' demokratické Evropy hroutí jak domeček z karet a s ní i úhelný kámen celé konstrukce 'bruselské EU'.

Překlad Hallsteinova oficiálního svědectví během výslechu pod přísahou z roku 1945 jako součást spojeneckého 'denacifikačního programu':

Jméno: Hallstein

Věk: 44

Zaměstnání: právník

2. byl jste po roce 1933 členem:

d). politické organizace na univerzitě? **Ne**
(Pakliže ano, uveďte prosím veškeré podrobnosti).

12. Měl jste od roku 1933 nějaké veřejné projevy na akademické půdě nebo na veřejnosti (v rozhlase, armádě, nacistických výcvikových institucích)? **Ne**
13. Přispíval jste někdy podle svého nejlepšího přesvědčení:
 - a) k šíření nacistických nebo podobných 'rasových' idejí (včetně rasové výuky a rasové nenávisli)? **Ne**
 - b) k šíření fašistických nebo antidemokratických myšlenek? **Ne**
 - c) k podněcování nenávisli nebo pohrdání spojenými světovými národy? **Ne**
 - d) šířit myšlenky militarizmu, včetně velkoněmeckých a německo-imperialistických idejí? **Ne**

Červeně zvýrazněno autory.

Hallstein – Oficiální vyjednavatel nacistického státu

9. května 1938, 'Duce' Mussolini vítá Hitlera na nádraží v Římě.

V květnu 1938, když moc nacistů v Německu byla už pevně konsolidována, se Hitler vydal na oficiální státní návštěvu Itálie, druhého fašistického státu Evropy. O něco víc než rok předtím, kdy koalice nacistů a Kartelu iniciovala plány pro Evropu pod jejich nadvládou. Tato oficiální státní návštěva nacistů je začátkem intenzivních příprav na druhou světovou válku v klíčových oblastech – včetně implementace diktátorského práva v celé Evropě – mezi fašistickými vládami Německa a Itálie. Za tímto účelem byla zřízena komise s

názvem „Pracovní skupina německo-italských právních vztahů [‘Arbeitsgemeinschaft für deutsch-italienische Rechtsbeziehungen’].

Hlavním cílem této skupiny bylo vytvoření právní základny pro vládu koalice fašistů a IG Farben nad Evropou s platností od okamžiku, kdy si Německo a Itálie vojensky podmaní zbytek Evropy. Nejdůležitějšími diskutovanými body byla ‚ochrana duševního vlastnictví‘ [rozšíření patentů, především těch z IG Farben do celé Evropy] a ochrana ‚rasy‘ [kódované heslo pro upevnění árijské rasy jako vládce světa].

Jen několik týdnů po Hitlerově návštěvě r. 1938 se v Římě konalo první setkání této skupiny fašistických a nacistických právníků. Jeden z delegátů reprezentujících nacistické Německo při těchto oficiálních jednáních o tom, jak nacisté s fašisty budou vládnout Evropě, byl Walter Hallstein.

Od 21.-25. června 1938 Hallstein reprezentoval nacistickou vládu během mezivládních jednání s fašistickou Itálií, v nichž šlo o právní rámec budoucí Evropy poté, co se Evropa ocitne pod kontrolou koalice Kartelu nacistů a IG Farben.

Advokáti nacistů/Kartelu plánují budoucnost Evropy

Poté, co se tato oficiální jednání konala na jaře 1939 podruhé, byly některé její výsledky zveřejněny:

‘Pracovní skupina německo-italských právních vztahů’ na svém setkání ve Vídni 6.-11. března 1939 schválila následující principy [teze]:

- Oba národy [Völker], jako žijící společenství, musí vyřešit rasovou otázku Rassenfrage] v souladu se svou duševní a rasovou povahou [geistig und rassischen Eigenart]. Na tomto základě národní socialismus a fašismus si oba nárokují právo na ochranu evropské kultury a její zdokonalení.
- Úkolem právního řádu vůdčího státu [Führerstaat] je chránit integritu, zdraví a dědičné zdraví jeho občanů... Úkolem národního socialismu a fašismu je neustálá podpora rasového uvědomění pomocí důkladné duševní a morální výchovy [geistige und sittliche Erziehung].
- Nadřazená rasa musí být chráněna především před rasou židovskou [Judentum] tím, že tato bude na věčné časy eliminována ze společnosti národů [Volksgemeinschaft], aby už nikdy nemohla nějakým způsobem ovlivňovat chod života těchto dvou národů [Německa a Itálie].
- Univerzálním a kosmopolitním plánům na světovládu [Weltherschaftsplanen] židovské rasy budeme čelit nedvojznačnými principy německého a italského národa na základě rozhodnutí Norimberských zákonů ze dne 15. září 1935 [Německo] rozhodnutím Fašistického velkého výboru z 6. října 1938 [Itálie].

Zvýraznění a vysvětlivky v [hrnatých] závorkách jsou dílem autorů.

Tak se už v létě roku 1938 stal Walter Hallstein nejen funkcionářem nacistického režimu, jenž se zúčastnil mezinárodních jednání na vysoké úrovni mezi dvěma fašistickými státy Německa a Itálie. Ve skutečnosti se stal navíc klíčovým právním a politickým strůjcem plánů koalice nacistů s Kartelem, jejímž cílem bylo nastolení diktátorského rámce pro Evropu pod kontrolou Kartelu.

Hallstein – architekt nové Evropy

Řím sehrál v dějinách Evropy 20. století zcela mimořádnou úlohu. V červnu roku 1938 toto město hostilo mezinárodní konferenci právních a politických satrapů Kartelu. Pod škraboškou zavádějícího označení 'Právní pracovní skupina' se tito pánové setkali s cílem, položit základní kámen pro

rámcové podmínky nastolení diktatury v Evropě pod kontrolou Kartelu. Význam této 'pracovní skupiny' vyplývá z vydaných rezolucí, jakož i ze seznamu účastníků. K Hallsteinově skupině technokratů Kartelu se přidali někteří z nejvýše postavených státních úředníků – včetně nacistického ministra Horsta Franka (r. 1947 odsouzeného za válečné zločiny k smrti) – a povzbudivých zdravic, přednesených samotným Hitlerem a Mussolinim. Roku 1945 si Kartel uvědomil, že jeho dobyvačné plány na ovládnutí Evropy s pomocí jeho nacisticko-fašistických militaristických loutek žalostně ztroskotaly a ve válce utrpěly porážku. Nicméně pro zájmy Kartelu nebyla tato porážka ve skutečnosti o nic horší kalamitou než pouhá škytavka. Během procesů s válečnými zločinci v Norimberku vojenské loutky Kartelu byly světu prezentovány jako jediní viníci. Na rozdíl od toho byli Hallstein a ostatní právní a političtí experti, hájící zájmy a dobyvačné plány Kartelu, nic netušící veřejnosti záměrně prezentováni jako demokratičtí 'otcové zakladatelé' nové Evropy – s hlavním sídlem v Bruselu.

Když Hallstein po ukončení 'Konference dobyvatelů' dne 25. června 1938 Řím opouštěl, nemohl tušit, že se do tohoto města za pouhých 19 let vrátí - se stejným posláním. 25. května 1957 totiž přijel podepsat 'Římské smlouvy', které připravoval jako klíčový právní činitel. Vlastnoručním podpisem pod těmito smlouvami Hallstein konečně dovršil své poslání z roku 1938: podmanění Evropy pod kontrolou petrochemického a farmaceutického Kartelu, tentokrát pro změnu pod hlavičkou 'bruselské EU'.

Vraťme se ale opět do roku 1938. Koncem tohoto roku se událo něco, čím se konečný cíl koalice nacistů s Kartelem – totiž ovládnout nejen Evropu, ale celý svět – měl ocitnout na dosah ruky.

Pod kontrolou koalice nacistů s Kartelem

IG FARBEN (BAYER, BASF, HOECHST)

Plány petrochemického a farmaceutického Kartelu
z roku 1938 na dobytí a ovládnutí Evropy

Vojenské dobytvačné plány

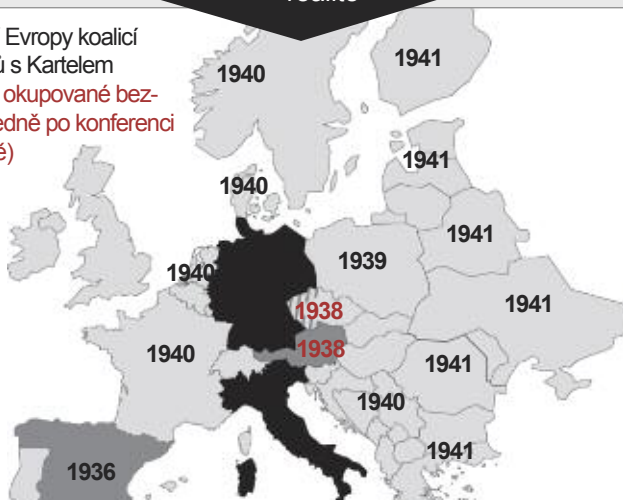

Politické dobytvačné plány

Od plánování k drsné
realitě

Dobytí Evropy koalicí
nacistů s Kartelem
(země okupované bez-
prostředně po konferenci
v Římě)

Na úsvitu jaderného věku

Přelom let 1938/39 byl přelomem v dějinách lidstva. Nějakou dobu už probíhaly závody ve vědě, především co se týká objasnění struktury atomů a uvolnění obrovské energie, která se v nich skrývala. Laboratoře ve Francii, Anglii, USA a Německu a dalších zemích už celá léta usilovaly o to, komu se podaří jako prvnímu jadernou energii spoutat a vložit ji do rukou komerčních a vojenských zájmů.

10. prosince 1938 byla italskému fyzikovi Enrico Fermimu udělena Nobelova cena za fyziku jako uznání jeho průkopnické práce v této nové, kritické, vědecké oblasti.

Jen o týden později, 17. prosince 1938, německý chemik Otto Hahn a jeho kolega Fritz Strassmann prováděli experimenty v Institutu císaře Viléma v Berlíně. Tento den objevili, že bombardováním atomů uranu pomocí malých částíček (neutronů) se velký atom uranu štěpí na dva menší atomy, přičemž se uvolní obrovské množství energie. Objevili štěpení jádra uranu.

Třetí, dlouhá léta na výzkumu v této oblasti se významně podílející, byla fyzička Liese Meitnerová, která ten den ale chyběla. Půl roku předtím musela totiž Německo opustit a emigrovat do Stockholmu, protože její židovský původ neladil s nacistickými zákony „krve a cti“. Hahn a Strassmann poslali svůj převratný objev 22. prosince 1938 redakci předního německého vědeckého časopisu 'Naturwissenschaften' [Přírodní vědy], který ho hned 6. ledna 1939 zveřejnil.

V prvních lednových dnech roku 1939 si vědecká obec Německu, Evropy a na celém světě uvědomila, že svět už nikdy nebude jako dřív. Objev štěpení jádra uranu, uvolnění do té doby neznámého, obrovského množství energie a jeho využití k vojenským účelům, navždy změní tvář Země. A země, která bude kontrolovat jadernou reakci, bude kontrolovat svět.

Celý svět si uvědomil počátek jaderného věku

V prvních lednových dnech roku 1939 se vědecký svět dověděl o úsvitu jaderného věku. Ale co politikové, zákonodárci, masové sdělovací prostředky a veřejnost všeobecně? Uvědomili si i oni dramatický dopad, který bude mít štěpení jádra uranu na svět?

Ano, uvědomili. Nic neilustruje tuto skutečnost lépe než zpráva o tomto objevu, zveřejněná 30. ledna 1939 v deníku 'New York Times.' Ten den, necelé 4 týdny po první publikaci ve vědeckém časopise, experimentální výsledky Hahnova kolektivu už byly potvrzeny Columbijskou univerzitou v New Yorku a dalšími výzkumnými ústavy. 'New York Times', noviny, které se určitě v minulosti neproslavily bulvárním nafukováním faktů, objev označily jako „epochální“.

Zpráva nenechává nikoho na pochybách o vojenském významu tohoto objevu: „Štěpení atomu uranu na dvě částice, přičemž každá se skládá z obrovské ‚dělové koule‘, nabitě nepředstavitelným množstvím energie o síle 100.000.000 elektronvoltů, je největším množstvím energie, jež se člověku doposud podařilo na této planetě uvolnit. Podrobný popis generace dvou neutronů „dělové koule“ z každého rozštěpeného atomu uranu okamžitě implikoval princip řetězové reakce, což pochopila i většina čtenářů listu New York Times.

V článku je správně popsáno, že stěžejní kroky tohoto výzkumu provedl Otto Hahn a Liese Meitnerová v Institutu císaře Viléma v Berlíně. O čem v článku ovšem nepadla ani zmínka, bylo to, že výzkum v tomto soukromém institutu byl z velké části financován Kartelem IG Farben, tím samým korporáčním kartelem, který financoval i vzestup nacistů k moci a který aktivně připravoval koalici nacistů s IG Farben na vojenské dobytí světa.

Jenže IG Farben investoval nejen do vývoje klíčových vojenských technologií na cestě k dobytí a ovládnutí světa.

The New York Times

31. ledna 1939

VAST ENERGY FREED BY URANIUM ATOM

Split, It Produces 2 'Cannonballs,' Each of 100,000,000 Electron Volts

HAILED AS EPOCH MAKING

New Process, Announced at Columbia, Uses Only 1-30 Volt to Liberate Big Force

The splitting of a uranium atom into two parts, each consisting of a gigantic atomic "cannonball" of the tremendous energy of 100,000,000 electron-volts, the greatest amount of atomic energy so far liberated by man on earth, was announced here yesterday by the Columbia University Department of Physics in a statement by Dean George P. Pegram of the Columbia Graduate Faculties.

The splitting of the uranium atom, it was said, constitutes an entirely new atomic process, the possibility of which did not even occur to any of the world's atom smashers. This new process, it was added, "yields the largest conversion of mass into energy that has yet been obtained by terrestrial methods."

Small Force Used for Splitting

One of the most startling phenomena in this newly discovered atomic process is the relatively small amount of energy necessary to liberate the enormous amounts developed through the splitting of the uranium atom. The uranium atom is split by means of neutrons, that is, neutral atomic particles carrying no electrical charge. These neutron bullets travel with energies of only one-thirtieth of a volt. Yet they produce two atomic "cannonballs" of a total of 200,000,000 electron-volts, representing an energy 6,000,000 times greater. . . .

It was Professor Fermi who first fired neutron bullets into uranium, the heaviest element found in nature. Professor Fermi believed he had succeeded in creating an element heavier than uranium, which, being unstable, disintegrated into an isotope (twin of an element) of radium.

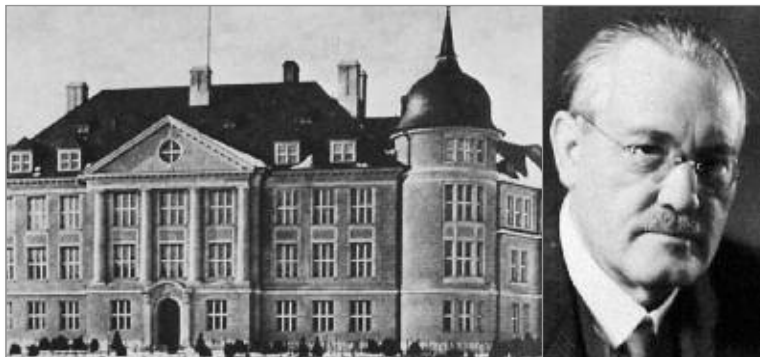
The work was continued at the Kaiser Wilhelm Research Institute for Chemistry at Berlin-Dahlem, Germany, by Dr. Lise Meitner and Professor Otto Hahn, who had been working together for many years. Dr. Meitner was discharged last year for racial reasons and she went to Stockholm, Sweden. . . .

Výňatky ze zprávy otištěné v New York Times 31. ledna 1939

Strategické politické přípravy Kartelu na ovládnutí světa

Roku 1918 Kartel ztroskotál při prvním pokusu o světovládu – první světové válce – a jeho vojenská loutka, císař Vilém II, byla přinucena abdikovat. Na rozdíl od korporačních zaštitovatelů první světové války, společností BAYER, BASF a HOECHST, jejichž zboží – výbušniny a otravné plyny – byly pohonem pro tuto zničující válku. Tyto korporační zájmy operující po roce 1925 pod názvem Kartelu „IG Farben“ spojili své síly do dalšího pokusu o podmanění světa.

Kartel se proměnil v soukromou akademickou instituci – překvapivě pojmenovanou po odstoupivším císaři Vilémovi – na jejíž akademické půdě se připravovaly kádry pro budoucí dobytí světa. IG Farben nejen že financovala výzkum Otto Hahna v Institutu chemie císaře Viléma, ale i vytvoření elity technokratů na fakultě Mezinárodního srovnávacího práva v témže institutu. Za tímto kódovaným názvem Kartel financoval strategický vývoj právního rámce, potřebného k ovládnutí podmaněného světa. Jedním z jeho technokratů v letech 1927 – 1929 byl Walter Hallstein.

Nahoře: Institut chemie císaře Viléma v Berlíně, kde bylo objeveno štěpení jádra uranu. Vpravo: ředitel IG Farben Carl Bosch, který se stal prezidentem Společnosti císaře Viléma roku 1937. IG Farben financoval Instituty chemie a Institut mezinárodního práva císaře Viléma – v přípravě dalšího pokusu Kartelu o dobytí světa.

Výcvik elit pro další pokus o dobytí světa

Německý chemický Kartel BAYER / BASF / HOECHST

Postavený na největším počtu patentů, jímž vůbec kdy nějaká světová korporace disponovala, německý Kartel plánuje dobytí globálních trhů v oblasti chemických, petrochemických a farmaceutických produktů.

1914 - 1918 světová válka

Německý císař Vilém a německá armáda jsou 'pověřeni' implementací těchto plánů na dobytí světa. Společnosti BAYER a BASF vyrábějí výbušniny a chemické zbraně. Plán ztroskotává. Císař musí odstoupit, Kartel ve své činnosti pokračuje.

Institut císaře Viléma (ICV)

BAYER, BASF, HOECHST – po roce 1925 operující pod názvem Kartelu IG Farben – financují tuto instituci jako výcvikovou půdu svých akademických kádřů, připravených na další dva pokusy o dobytí světa.

ICV pro chemii
Otto Hahn

ICV pro mezinárodní právo
Walter Hallstein

Technologie nukleárních zbraní na dobytí světa

Světová 'Říše'

Kartel vládne Evropě a světu pomocí:

- Nadnárodního státu
- Ústředním úřadem Kartelu
- Korporační diktaturou
- Hrozbou jaderné války

Hallsteinův 'Dobyvačný projev': Budoucí Evropa pod kontrolou nacistů a IG Farben

23. ledna 1939 Hallstein ve funkci děkana právní a ekonomické fakulty na univerzitě v německém Rostocku měl propagační projev o právní restrukturalizaci Evropy. Jeho prezentace, kterou lze charakterizovat nejlépe jako 'dobyvačný projev', byla součástí válečné mobilizace nacistického režimu a jeho korporačních partnerů, petrochemického a farmaceutického kartelu IG Farben.

Časování projevu bylo výsostně důležité. Jen pouhých deset měsíců předtím, 12. března 1938, nacisté anektovali Rakousko. 10. října 1938, pouhé tři měsíce po Hallsteinově řeči, nacisté obsadili Sudety (v Čechách a na Moravě), přičemž vyhrožovali válkou v případě, že jejich územním nárokům nebude vyhověno. Na mezinárodní konferenci v Mnichově 29. září 1938 se Hitler před světem dušoval, že připojením Sudet k Říši bude jeho územním nárokům učiněno zadost. Jako vždy světu lhal.

Nejdůležitější na tom je, že úsvit nukleárního věku a monopol, který v této oblasti získali, dodal nacistům odvalu na urychlení celosvětových dobyvačných plánů. Hallsteinův 'dobyvačný projev' nemůže nechat nikoho na pochybách, že o plánech na podmanění Evropy – později celého světa – pod plnou kontrolou koalice nacistů s Kartelem IG Farben věděl a že měly jeho plnou podporu. Ve zmiňovaném projevu Hallstein specificky popisuje plánované dobytí Evropy Wehrmachtem a podmanění Evropy jako „ekonomické události naprosto nevídaného dopadu“.

V tomto projevu se samozřejmě zrcadlí dilema, před nímž nacisté stáli v lednu roku 1939 – pouhých sedm měsíců před vypuknutím druhé světové války. Zatímco Hallstein a ostatní nacističtí propagandisté měli za úkol připravit a přesvědčit německou elitu o nutnosti dalekosáhlé celosvětové války, nemohli zatím hovořit o svých válečných plánech na veřejnosti.

Místo Hallsteinova propagandistického projevu,
'Mahn-Ohlrichův sklípek' v Rostocku,
Doberaner Str. 21, je dodnes pamětihodná lokalita.

Představte si, že jste účastníky této tajuplné scenérie před více než 80 roky. Chladný, lednový večer roku 1939, na německý přístav v Rostocku na pobřeží Baltického moře padá třeskutý mráz. Silnice mizí pod sněhovou a ledovou pokrývkou a město je zahaleno tmou.

Najednou tichá noc ožívá: jakoby se hlavní ulice města rozhýbala pod okovanými bagančaty pochodujících vojáků v hnědých košilích a hodnostářů nacistického státu, kteří se promísili s místními politiky, univerzitními profesory a studenty, přičemž všichni byli oblečeni ve slavnostním, podtrháváje tím význam historického okamžiku. Nacistická elita má namířeno do jedné z největších sjezdových lokalit ve městě ‚Mahn & Ohlrichova sklípku‘, sjezdové hale místního pivovaru.

Hlavní projev tohoto večera bude mít osmatřicetiletý profesor rostocké univerzity Walter Hallstein. Jeho řeč, kterou si přečtete na dalších stránkách, změni navždy vaši představu o ‚bruselské EU‘.

Großdeutschland als Rechtseinheit

Vortragabend der Rostocker Universität — Professor Hallstein sprach

Sechshundert Rostock, 24. Januar.

Gestern Abend fand in Rahn & Dierichs Keller ein Vortragabend statt, zu dem der Rektor der Universität, Prof. Dr. Kuhlke, eingeladen hatte. In seiner Begrüßungsansprache konnte er Staatsminister Dr. Scharf, die Vertreter der Partei und ihrer Gliederungen, der Wehrmacht, des Reichsarbeitsdienstes, der Stadt, der Wirtschaft und der Studentenschaft begrüßen. Er sprach die Hoffnung aus, daß dieser Abend dazu beitragen werde, daß die Hochschule in der Öffentlichkeit Vertrauen und Verständnis finden möge, denn sie stehe nicht fern dem alltäglichen Geschehen, wenn sie auch als alte Einrichtung auf eine lange Geschichte und alte Tradition zurückblicken kann. Wie sehr der Führer die deutschen Hochschulen als Träger wertvoller Tradition achte, gehe daraus hervor, daß an der großen Auftakttagung auf dem Reichsparteitag 1938 die Rektoren in ihren historischen Amtstrachten teilgenommen hätten.

Der Redner des Abends, der Ordinarius der Rechtswissenschaft, Professor Dr. Hallstein, der durch seine vergleichende Forschung in den europäischen rechtspolitischen Verhältnissen reichste Erfahrungen gesammelt hat, behandelte darauf die überaus aktuelle Frage der rechtspolitischen Eingliederung der Ostmark und des Sudetenlandes.

Die tiefstehenden Ausführungen von Professor Dr. Hallstein wurden mit lebhaftem Beifall belohnt. Ein gefälliges Beilammenstein schloß den Abend. Unter den Ehrengästen befanden sich außer dem Staatsminister u. a.: Oberbürgermeister Volkmann, der Ständortälteste Overst Dieb, Generalarbeitsführer Schroeder, ein Vertreter des Kreisleiters, Kreisorganisationsleiter Degner, SA-Oberführer Behnert, Polizeipräsident Dr. Sommer, Ministerialdirektor Dr. Bergkötter, Oberstleutnant von Wellingh, Warnemünde.

Faksimile původní novinové zprávy o Hallsteinově prezentaci s názvem 'Velkoněmecká říše jako právní celek'. Tato zpráva očitého svědka o události nacistické propagandy byla otištěna následujícího dne 24. ledna 1939 v 'Dolnoněmeckém věstníku' ['niederdeutscher Beobachter'].

Skutečnost, že Hallsteinova přednáška nebyla jen součástí univerzitního shromáždění, ale oficiální událostí nacistického státu, podtrhávala přítomnost nacistického ministra státu, Dr. Scharfa – Hitlerova zástupce v meklenburské vládě, jehož hlavním městem byl právě Rostock, jakož i kompletní, v tomto regionu reprezentovaná elita nacistického státu.

Výše zmíněný článek, který vyšel v oficiálním nacistickém deníku 'Niederdeutscher Beobachter' ['Dolnoněmecký pozorovatel'], který vyšel následujícího dne, 24. ledna, dokumentuje Hallsteinovu řeč jako událost státního významu.

Překlad tohoto novinového článku je dokumentován na další stránce. Vysvětlivky v závorkách a zvýraznění jsou doplňkem redakce.

Velké Německo jako právní celek

Přednáškový večer Univerzity v Rostocku – slovo má Profesor Hallstein

Rostock, 24. ledna

Včera večer se konala v "Mahn & Ohlerichově skřípku" přednáška. Pozvánky rozeslal Prof. Dr. Ruickholdt, děkan univerzity. Ve svém zahajovacím projevu uvítal státního ministra [a nacistu] Dr. Scharfa, zástupce [nacistické] strany a jejích organizací, Wehrmachtu [nacistické armády], Říšské pracovní služby [nacistických odborů], města Rostocku, jakož i zástupců obchodního sektoru a studentů.

Ruickholdt vyjádřil naději univerzity, že by tento večer mohl přispět k důvěře veřejnosti a jejímu pochopení, a navzdory tomu, že je to stará instituce, ohlížející se na dlouhou historii a tradici, přesto není všednímu životu cizí. Vůdcovo [Hitlerovo] velké uznání německých univerzit jako podporovatelů cenné tradice je zřejmé už na základě skutečnosti, že během „Kulturní konference“ se jejich rektori zúčastnili Říšského stranického sjezdu roku 1938 v historických róbách, řekl Ruickholdt.

Hlavním řečníkem večera byl nicméně Dr. Hallstein, profesor práva, který získal pomocí srovnávacího

výzkumu pozoruhodnou zkušenost v oblasti uplatnění evropského práva, diskutoval na téma legálního propojení „Východní marky“ a Sudet [např. anexí Rakouska a značných částí Československa].

Hlubokomyslné výroky profesora Dr. Hallsteina byly kvitovány bouřlivým potleskem. Večer vyvrcholil neformálním setkáním účastníků. Kromě státního ministra se ho zúčastnili velmi vážení hosté, mimo jiné primátor města Volgmann [nacista], velitel kasáren plukovník Lieb, "Generalarbeitsführer" - generální vůdce pracujících [třetí nevyšší funkce nacistické hierarchie v dané oblasti] Schroeder, zástupce krajského vůdce [hejtmana], Vedoucí krajské organizace [lídr nacistické krajské správy] Degner, Vrchní vůdce SA [náčelník SA=zkratka Sturmabteilung, paravojenské bojůvky v hnědých košilích] Behnert, vrchní [nacistický] policejní ředitel Dr. Sommer, [nacistický] ředitel ministerstva Dr. Bergholter, [nacistické armády Wehrmachtu] Warnemuende [rostocký kraj], podplukovník von Blefingh.

Hallstein a nacistický 'Newspeak'

V této kapitole budeme používat výrazu 'koalice nacistů s Kartelem' za účelem popisu děsivého 'sňatku', k němuž došlo mezi petrochemickým a farmaceutickým Kartelem IG Farben a jeho nacistickými stoupenci, kteří měli společný cíl: dobýt a ovládnout svět. Výraz 'koalice' a dokonce i výraz 'sňatek' bylo technické výrazivo, používané během procesů s válečnými zločinci v Norimberku za účelem charakteristiky vztahu mezi petrochemickým a farmaceutickým Kartelem a nacisty během přípravy a rozpoutání druhé světové války.

'Dobyvačný projev' Waltera Hallsteina z 23. ledna 1939 byl součástí všeobecné mobilizační kampaně nacistů a Kartelu na cestě k druhé světové válce.

K tomu, aby agresivní válečné plány nevyšly předčasně najevo a aby prvek překvapení byl zachován, nacisté svou strategii lži a klamu dovedli k dokonalosti. Walter Hallstein byl jedním z „virtuózů“ strategie maskovaného propagačního tažení nacistů a Kartelu, které vyvrcholilo rozpoutáním druhé světové války.

Nyní, kdy tyto skutečnosti vycházejí najevo, Hallsteinova řeč se stává klasickým příkladem toho, jak propagandisté nacistů a Kartelu oklamali celý svět ohledně svých skutečných cílů. Hallsteinův „dobyvačný projev“ bude studován generacemi studentů dějin, politiky, práva a jiných oborů.

Naše publikace tohoto projevu neslouží jen odhalení zájmů, jimž Hallstein coby klíčový strůjce 'bruselské EU' sloužil, nýbrž bude sloužit příštím generacím jako varování a výzva k bdělosti ohledně akcí jejich vlastních politických reprezentantů, aby se nestaly obětí jejich falešných slibů.

Součástí umně maskované mobilizace na druhou světovou válku, Hallstein a další propagandisté koalice nacistů s Kartelem systematicky předefinovali význam některých slov.

“Tmavý oblek nebo-li [nacistická] uniforma”

Dokonce několik týdnů před Hallsteinovým projevem, rektor rostocké univerzity neponechal nikoho na pochybách, že ‚Hallsteinův projev‘ byla oficiální událost, organizovaná univerzitou pro nacistický stát.

Rundschreiben Nr. 1/39.

Ich erlaube mir, die Herren Kollegen
zu dem am Montag, den 23. Januar 1939, um 20.30 Uhr,
im Mahn & Ohlerichs Keller, Doberaner Straße 21, statt-
findenden Vortrag des Herrn Kollegen Hallstein
„Die Rechteinheit Großdeutschlands“
einzuladen und zu dem anschließenden Bierabend aufzu-
fordern.

Ich hoffe sehr auf die Teilnahme aller Kollegen
an diesem Abend und wäre dankbar, wenn sie zum Empfang
der Gäste bis spätestens 20.15 Uhr anwesend wären.

Seestadt Rostock, den 10. Januar 1939.

Der Rektor.
gez. Ruickoldt.

Dunkler Anzug oder Uniform
Antwort, auch im Falle der
Behinderung, auf beiliegender
Freikarte erbeten bis 16.1.39.

An den
gesamten Lehrkörper
(einschl. Assistenten)

O b ě ž n í k č. 1/39

Dovoluji si pány kolegy [všechny profesory a asistenty učitelského sboru uni-
verzity] pozvat na pondělí 23. ledna 1939 ve 20:30 hodin do Mahn & Ohleri-
chova sklípku v Doberaner Str. 21 na přednášku pana kolegy Hallsteina, který
bude hovořit na téma ‚Právní celistvost Velkého Německa‘ a dovoluji si úča-
stníky vyzvat, aby po přednášce společně pobesedovali u piva.

Očekávám účast všech kolegů na tomto večeru a byl bych vděčen, kdybyste
přišli nejpozději ve 20:30 hod. a uvítali naše hosty [nacistickou elitu].

Přímořské město Rostock, 1. ledna 1939.

Rektor - Ruickoldt

Tmavý oblek nebo uniforma [předpsaný oblek]
Odpověďte - i v případě neúčasti -
na přiložené kartě před 1/14/39.

Následující výroky jsou příkladem propagandistické terminologie nacistů a Kartelu používané Hallsteinem, "virtuózem klamu", během jeho 'dobyvačného projevu'.

- 'Velké Německo' ['Grossdeutschland', kód pro Evropu pod nadvládou koalice nacistů s Kartelem]. Dokonce i s názvem projevu – ‚Právní celistvost Velkého Německa‘ – vytváří Hallstein klamnou představu, že pouze popisuje právní změny v rámci německého území. Pojem ‚Velké Německo‘ byl kódovaný výraz nacistů a Kartelu pro ‚celou Evropu – a později celý svět – pod jeho nadvládou.
- 'Ostmark' ['Východní marka, kódovaný výraz nacistů/Kartelu pro „území na východě“, tj. okupované Rakousko]. Pro anektované Rakousko Hallstein používá výrazu ‚Ostmark‘, Východní marka, jen aby vyvolal dojem, že okupace území rakouského národa nacisty je pouze přirozeným výrazem rozšíření území německé říše směrem na Východ.
- 'Anschluss' ['připojení', kódované slovo nacistů/Kartelu pro okupaci, podmanění země jakýmkoli prostředky]. Pro připojení Rakouska a českých území Sudet (v Čechách a na Moravě), vynalezla koalice nacistů s Kartelem výraz ‚Anschluss‘ [‚anexe‘] s cílem vyvolat dojem, že anektování těchto území bylo pouze formálním správním aktem ‚připojení‘. Hallstein používá tento termín nacistů/Kartelu hojně během svého projevu, záměrně tak zastíraje plány koalice nacistů s Kartelem na vojenské dobytí a anektování Evropy a později celého světa.
- 'Rechtswahrer' ['Ochránci práva', kódovaný výraz nacistů/Kartelu pro ‚právní úderné jednotky‘, oddané nastolení totalitního světa pod jejich nadvládou]. Rok 1936 – tři roky po uchvácení moci nacisty v Německu – byl rokem ‚norimberských rasových zákonů‘ a rokem, v němž se Hallstein stal děkanem Právní a hospodářské fakulty na univerzitě v Rostocku.

Professor Dr. iur. W. Hallstein

Seestadt Rostock, Gen. 23. Januar 1939
Stephanstr. 15

Herr Magnificenz

hoffe ich durch die Bemerkung (nichts Neues zu sagen,
aber) eine Bestätigung eigener Motive zu liefern, daß heute
Abend über "die Rechtseinheit Großdeutschlands" ein Gelehrter
zu Wort kommen wird,

Gessen wissenschaftliche Arbeit einerseits vor-
wiegend der vergleichenden Erforschung der euro-
päischen Rechtsordnungen gilt und der anderer-
seits durch intensive ~~Beteiligung~~ an den Arbeiten
der "Akademie für Deutsches Recht" mit den rechts-
politischen Zielsetzungen des Dritten Reiches
besonders vertraut ist und daher berufen erscheint
zu dem Problem der rechtlichen Veranschaulichung der
neuen deutschen Gebiete mit dem Altreich von
Standpunkte der Rechtswissenschaft aus Stellung
zu nehmen.

Heil Hitler!

Herr Magnificenz aufrichtig
ergebener

Prof. Dr. jur. Walter Hallstein Přímořské město Rostock, 23. ledna 1939
Stephan Str. 15

Vaše Magnificence ['Magnificence' byla v té době forma oficiálního oslovení rektora univerzity][Hallstein mluví o sobě v třetí osobě, jako středověký velmož:]. Dnes bude badatel hovořit na téma "Právní celistvost Velkoněmecka", jehož vědecká práce se jednak soustřeďovala na srovnávací výzkum evropských právních systémů.

Na druhé straně je pomocí intenzivní spolupráce s „Akademií německého práva“ [nacistické instituce pro zabezpečení diktátorského nacistického práva nad dobytou Evropou s pomocí barbarických zákonů a dekretů] Třetí říše.

Zdá se, že byl [Hallstein stále ještě mluví o sobě v třetí osobě!] povolán učinit prohlášení z pozice právní vědy [tj. v rámci nacistického diktátorského práva] o sloučení nových německých území se „starou říší“ [Altreich, tj. tehdy existujícím Německem].

Heil Hitler!

Vaši Magnificenci
upřímně oddaný

V tomto oficiálním dopise rektorovi university, se Hallstein sám popisuje jako odborník na 'Evropský právní pořádek' důvěrně obeznámený s 'cílý Třetí říše'.

Rok 1936 byl i rokem, v němž koalice nacistů s Kartelem zahájila svůj „čtyřletý plán“ přípravy na druhou světovou válku a vojenské dobytí světa. Němečtí právníci byli integrální součástí této přípravy. „Asociace národně socialistických právníků“ [‘Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen (BNSDJ)’] byl reorganizován v nacistický ‘Rechtswahrer Bund (NSRB)’ – oficiální nacistickou organizaci ‘Ochránců práva.’

Rozhodnutí organizovat hlavní oblastí právníckého povolání v nacistickém Německu pod propagandistickou nálepkou ‚Ochránců práva‘ odráží význam, jenž koalice nacistů s Kartelem IG Farben této profesi připisovala. Tato ‚speciální bojová jednotka právníků‘ byly neodmyslitelnou součástí upevnění diktatury v Německu – a později jejího rozšíření do celé Evropy.

Označení kompletní právnícké profese jako ‚Ochránců práva [nacistů/Kartelu]‘ nacisté vytvořili jeden z nejpůsobivějších příkladů své zavádějící propagandy. Tito ‚Ochránci práva [nacistů/Kartelu]‘ pochopitelně ‚nechránili‘ demokratické zákony. Naopak, jejich úkolem bylo je systematicky nechránit, ničit. Tito ‚ochránci práva [nacistů/Kartelu]‘ byli fanatičtí strůjci světa pod nadvládou koalice nacistů s Kartelem IG Farben. Jediné právo, na jehož ochranu přísahali, bylo diktátorské právo na upevnění nadvlády koalice nacistů s Kartelem nad světem v ‚Tisícileté říši‘.

Walter Hallstein byl členem této nechvalně známé organizace ‚Ochránců práva [nacistického/kartelového]‘.

Tyto příklady jsou jen krátkým výňatkem z dlouhého seznamu klamných a zavádějících pojmů, používaných Hallsteinem a ostatními propagandisty koalice nacistů s Kartelem během jejich tažení na cestě k nadvládě nad Evropou a nad světem.

Tuto metodu propagandy nacistů/Kartelu obracením skutečnosti naruby a používáním zavádějících pojmů k propagačním účelům – dokonalý příklad je Hallsteinův ‚dobyvačný projev‘ - popsal o 15 let později George Orwell jako ‚Newspeak‘ ve svém románu „1984.“

Následující překlad Hallsteinova ‚dobyvačného projevu‘ se zakládá na jeho původním rukopise. Zvažíme-li fanatickou povahu Hallsteinova projevu, někteří čtenáři možná budou zpochybňovat jeho autentičnost. Proto jsme zveřejnili jeho plné znění online v původním německém originále.

Navíc se nám podařilo získat rukopis Hallsteinova projevu; krátký úryvek rukopisu je dokumentovaný na předchozí stránce. Vysvětlivky propagandistické terminologie nacistů/Kartelu, používané Hallsteinem v jeho extremistickém projevu, jsou uvedeny v hranatých závorkách přímo v textu nebo ve vysvětlivkách.

Některé sekvence Hallsteinova textu, které sloužily pouhému maskování jinak militantní povahy jeho projevu, nebyly zahrnuty v této knize. Mohou být nicméně studovány v původním německém rukopise online.

Abychom podtrhli relevantnost Hallsteinova nacisticko-kartelového ‚dobyvačného projevu‘ z roku 1939 pro dnešní Evropu, používáme v textu červená políčka. Ta označují klíčové pasáže projevu, které se pak staly oficiálními stránkami ‚bruselské EU‘ po podpisu ‚Lisabonského zmocňovacího zákona‘ roku 2009 – přesně 70 let poté, co ho Hallstein krátce před vypuknutím druhé světové války přednesl.

Hallsteinův ‚dobyvačný projev‘ je dokonalým příkladem toho, jak petrochemický a farmaceutický Kartel mění své politické satrapy, ale celá desetiletí pokračuje ve sledování svých dlouhodobých ekonomických a politických cílů.

Poté, co nacisté byli poraženi a poté, co Hallstein zemřel, tentýž petrochemický a farmaceutický Kartel, odpovědný za dvě světové války v průběhu 20. století, jmenoval nové politické satrapy pro 21. století.

Tyto politické loutky – původem převážně z ,exportních říší' Německa a Francie – jsou rozhodnuty obětovat národy této planety třetímu pokusu Kartelu o dobytí světa.

Většinu těchto dokumentů mohl získat kdokoli, kdo se zajímal o to, dovědět se pravdu o původu ,bruselské EU' a roli samozvaných 'otců zakladatelů'. Skutečnost, že Hallsteinův ,dobyvačný projev' byl až do zveřejnění této knihy evropské veřejnosti neznámý, je neomluvitelné.

Toto zásadní opomenutí pro čtenáře naší knihy znamená, že buď vaši političtí lídři selhali, když vás o Hallsteinovi a temných kořenech nacistické aliance a Kartelem IG Farben ,bruselské EU' neinformovali, anebo pakliže to věděli, tak si netroufali vás o těchto skutečnostech zpravit.

Po zveřejnění této knihy političtí lídři v Evropě se už nebudou moci vykrucovat, že o tom „nevěděli“. Teď to bude na vás, čtenářích, abyste konfrontovali své zástupce - na všech úrovních politické reprezentace - s těmito historickými skutečnostmi.

Musíme se učit z minulých chyb a předcházet tomu, aby se dějiny opakovaly. A hlavně napomáhat vzniku nové, demokratické Evropy.

“Právní celistvost ‘Velkého Německa’”^{*}

Zde je text Hallsteinova 'Dobyvačného projevu':

“Ochránce [nacistického/Kartelového] práva má tři úkoly: musí právo znát, umět ho uplatňovat a dále ho vyvíjet. Nejdůležitější ze všech těchto úkolů je ten třetí, protože všechno, co činíme, podléhá zákonitému **[totalitnímu] vývoji**.²

“Musíme nejen dbát existujících zákonů, ale především musíme dbát zákonodárství pro budoucnost **[Nacistů/Kartelu]**. Úkolem našeho zákonodárství je nejen udržet stávající pořádek, ale i vytvořit pořádek lepší **[!]**.³

“Měl bych vysvětlit, proč je to právě Ochránce [nacistického/kartelového] práva¹, který má mimořádné poslání, se tomuto úkolu věnovat.

“Vedení [nacistického/kartelového evropského] státu⁴ má bezpodmínečnou a konečnou moc ve všech rozhodnutích, týkajících se architektury tohoto lidského společenství.⁵

Dnes se tímto „vedoucím státem s bezpodmínečnou a konečnou mocí ve všech rozhodnáních“ stala ‘Komise EU’.

^{*} ‘**Velké Německo**, je analogií ‘Velké Británie’ a její kontrole hlavních světadílů pomocí Spojeného království (Commonwealth) v době, kdy koalice nacistů s Kartelem IG Farben používala výrazů ‘Velké Německo’ nebo ‘Velkoněmecko’ k označení nároků na světovládu. Pojem ‘Velké Německo’ se používal jako kód pro Evropu a později pro hlavní světadíly pod nadvládou nacistů a Kartelu.

¹ ‘**Rechtswahrer**’, ‘Ochránce práva’, tj. v nacistickém žargonu fanatictí advokáti nacistů a Kartelu, rozhodnutí likvidovat demokratický právní řád a nahradit ho soustavou totalitních zákonů, tvořících základ diktatury nacistů/Kartelu.

² ‘**Gesetz des Werdens**’, (zákon vývoje), v Hallsteinově velkoněmeckém “Nespeaku” popisuje potřebu rozšířit totalitní nacistický/kartelový právní řád na celou Evropu a celý svět.

Roku 1957 (nahore), pouze 18 let po svém 'dobyvačném projevu', Hallstein včlenil tento 'Vůdčí princip' do Římských smluv, zakládajícího dokumentu 'bruselské EU'.

'Komise EU – byrokraté designovaní jménem Kartelu – se stali novým diktátorským "Vedením [evropského kartelového] státu s bezpodmínečnou a konečnou mocí ve všem rozhodování ve vztahu k architektuře tohoto [evropského] Společenství"!

Roku 2009 (dole), 27 evropských politických lídrů schválilo 'Lisabonský zmocňovací zákon', čímž realizovalo Hallsteinovy 'Dobyvačné plány' – 70 let po jeho projevu z r. 1939 – a učinilo další krok na cestě k třetímu pokusu Kartelu o nadvládu v Evropě.

³ **'Eine bessere Ordnung'**, 'Lepší pořádek': tímto 'lepším pořádkem' má Hallstein na mysli právní základ diktátorské nadvlády režimu nacistů/Kartelu nad Evropou a světem.

⁴ **'Führung des Staates'**, 'Vedení státu': v nacistické terminologii má vyvolávat 'Führerprinzip', 'vůdčí princip', dojem totálního podřízení se cílům koalice nacistů s Kartelem.

“Potřebuje **Vedení [nacistického] Státu [Kartelu]** právníky, kteří by naplnili tuto politickou úlohu? Právník jako jedinec si možná přeje, to tak z profesionálního a psychologického hlediska vidět, což je pochopitelné. Právníci jsou všeobecně celý život zaměstnání úpravou a kontrolou chodu společnosti, pevně svázané tisíci právními předpisy, zabývá se každodenními starostmi, jako jsou ,opravy plotů‘ nebo ,úklid v zákopech‘.

“Právníci proto budou pociťovat silné pokušení, odvozené od osvobozujícího činu **[nacistického/kartelového] zákonodárství**, této veskrze mužné [!] výzvy, charakterizující každý krok do neznáma. Vděčně uvítají příležitost, buď se stát součástí **obrovského rozsáhlého plánovacího úsilí [nacistů/Kartelu]**⁷ – anebo jen pečovat o skrovnou (právní) zahrádku, vyhrazenou jejich odborné péči.

“Nicméně, argumentace pro odpovědnost **Ochránce [nacistického/kartelového] práva**¹ pro tuto úlohu architekta⁸ se odvozuje od nutnosti a potřeb [árijské] společnosti⁹.

“Vytvoření této nové právní politiky vyžaduje podporu těch právníků, kteří ovládají oblast **[nacistického/kartelového] práva, kteří znají [nacistickou/kartelovou] legislativu a pravidla [nacistického/kartelového] zákonodárství**, neboť je zřejmé, že člověk musí znát to dobré, aby mohl najít něco lepšího [!]]¹⁰.

“Jsem nicméně přesvědčen, že oprávnění toho poslání, vytvořit novou **[nacistickou/kartelovou] legislativu, musí mít ještě pevnější základy**. Domnívám se, že musí vytrysknout z vlastní podstaty řádu, daného [árijskému] lidu¹¹ ochránci **[nacistického/kartelového] práva**¹:

⁵ *‘Volksgemeinschaft’*, ‘Společenství národů’: rasově motivovaná terminologie, popisující nadřazenost Árijců jako dominantní a jediné rasy ,hodné‘ názvu ,Společenství národů‘.

⁶ *‘Befreienden rechtsschöpferischen Tat’*, Osvobozující, právně tvůrčí čin – termín pro vnučení nacistického/kartelového práva dobytým evropským zemím.

⁷ *‘Großartigen Gesamtplanung’*, (Grandiózní celkový plán), v nacisticko/kartelové terminologii znamená dobytí a restrukturalizaci evropského kontinentu.

Ožehavé otázky o Walteru Hallsteinovi:

1946 Procesy s válečnými zločinci v Norimberku. První řada, zleva doprava: Göring (který byl – společně s ředitelem Kartelu IG Farben Krauchem – odpovědný za 'Čtyřletý plán' dobytí Evropy koalicí nacistů s Kartelem), Hess (Hitlerův náměstek), Ribbentrop (Ministr zahraničí koalice nacistů s Kartelem), Keitel (vrchní velitel 'Wehrmachtu') a další váleční zločinci.

Otázka: jak je možné, že Hallstein proklouzl 'denacifikačním' sítím spojenců a proč nebyl souzen v procesu s válečnými zločinci spolu s ostatními právníky nacistů a Kartelu v procesech s válečnými zločinci*?

Odpověď: Hallstein spojencům o svých kontaktech s nacistickými organizacemi prostě lhal. Svůj 'dobyvačný projev' a ostatní usvědčující dokumenty v oficiální zprávě spojencům záměrně zamlčel. Spojence přelstil tím, že ze sebe dělal pouhého 'diváka', ba dokonce 'obět' nacistického režimu.

* Více informací o procesech s válečnými zločinci v Norimberku s právníky koalice nacistů s Kartelem (případ č. III procesů) najdete v internetu: <http://www.mazal.org/archive/nmt/03/NMT03-C001.htm>

- ⁸ **'Mitgestalter'**, Hallsteinova výzva na adresu všech zástupců právnické profese, aby pomohli vytvořit Evropu, ovládanou nacisty a Kartelem.
- ⁹ **'Gemeinschaft'** (Společnost), označení jádra árijské společnosti v Evropě ovládané nacisty a Kartelem, viz nahoře.
- ¹⁰ Hallstein zřejmě propaguje totalitní režim nacistů/Kartelu jako 'lepší' systém ve srovnání s demokracií.

„Drže se zákona přírody vrozené profesi 'Ochránce [nacistického/kartelového] práva', musí být nakonec odpovědným architektem [nacistického/kartelového] práva“.¹²

„Vztah mezi 'Ochráncem [Nacistického/Kartelového] práva' a [nacistického/Kartelového] práva dnes se liší od 'právního pozitivizmu' pozdního 19. století, který byl převažujícím názorem až do přelomu [20.] století:

“Vytvoření nového [nacistického/kartelového] práva je výlučně úkolem [nacistických/kartelových] zákonodárců, přičemž úkol soudce se omezuje na integraci – ‚podřízení‘ – ‚životních okolností‘ ‚životním okolnostem‘ stanovených [nacistickými/kartelovými] zákony.

Přesně tento princip – exkluzivní právo na 'Tvorbu nového [kartelového] práva' – coby monopolu 'Nových [kartelových] zákonodárců', Komise EU Hallstein roku 1957 včlenil do 'Římských smluv'.

Roku 2009, 27 evropských politiků podepsalo 'Lisabonskou smlouvu' – a tím i klíčové prvky 'Zmocňovacího zákona' na cestě k diktátorskému zmocnění zájmů Kartelu nad Evropou. Svým podpisem tito politikové – ať už vědomě či z nedbalosti – učinili ze staletí evropských demokracií frašku.

“Pokouší se osvobodit právo od eventualit a obnažuje právní rámec, jímž jsou právní následky vázány na náhodnou událost.

“Všechna odvětví právních aktivit jsou součástí Očisty [!]:¹³ Vědecká teorie [nacistického/kartelového] práva, jehož výsledky se soustřeďují na právní poradenství v praktickém uplatnění práva a na každodenní úsilí frontových důstojníků [!] [nacistického/kartelového] práva,¹⁴ kteří se stali zastánci Uraženého vědomí [!] pro

¹¹ 'Volk', (Lid) v nacistické terminologii znamená výlučně Árijce.

¹² Tj. nacistických rámcových zákonů podmaňujících evropské národy.

¹³ 'Läuterungsarbeit', (doslova „čechení“, myšleny jsou „čistky“: pozn. překlad.), názvosloví, popisující nacistický proces odstranění všech demokratických prvků nového evropského a světového řádu koalice nacistů s Kartelem.

Hallsteinova interní 'parta' při dobývání Evropy pomocí 'bruselské EU'

Konrad Adenauer, západoněmecký kancléř (vlevo) a Herman Josef Abs, ředitel Deutsche Bank (Německé banky) a předmět vyšetřování jako válečný zločinec

Hans Globke, ředitel úřadu kancléře v Adenauerově vládě, č. 101 na seznamu 'nejhledanějších' válečných zločinců

Fritz Ter Meer, ředitel firmy BAYER/IG Farben, odsouzený v procesech s válečnými zločinci v Norimberku k trestu odnětí svobody, od roku 1956 zastával znovu post předsedy správní rady společnosti BAYER.

Další informace: **GB2WW351**

[nacistické/kartelové] právo, stejně jako soudce, který – pomocí rozsudku – konečně uplatní pokyny [nacistického/kartelového] práva.

'Všechny tyto prvky vyvíjejí [nacistické/kartelové] právo neustále v úzkostlivém úsilí, jež vyžaduje každodenní vědomí, že si lid [nacistické/kartelové] právo uvědomuje.¹⁶

"Skutečnou povahu **právní konstituce národa**¹¹ mohou rozpoznat jen pozorovatelé, kteří zákony jako takové nejen zohledňují, ale kteří zohledňují veškerou živou synergii všech těchto sil dohromady.^{16a} Tohoto extenzivně praktikovaného umění' musí být použito **v případě, je-li na místě Všeobecná reorganizace celého právního systému**¹⁷, která překračuje možnosti každodenních korektur."

"Toto tvrzení je o to pravdivější, když kompletní převrat právního systému revolučních [!] rozměrů¹⁸ doslova volá po využití všech dostupných zdrojů.

Roku 1957 Hallstein začlenil strategické právní, nástroje', Kompletní reorganizace právního systému revolučních rozměrů' napříč Evropou i- do 'Římských smluv', zakládajících dokumentů, bruselské EU'.

Roku 2009 27 evropských politických lídrů uzákonilo tento, kompletní převrat právního systému' evropských národů jménem Kartelu podpisem, Zmocňovacího lisabonského zákona'.

¹⁴ *'Frontoffiziere des Rechts'*, (Frontovní důstojníci práva) výraz, odrážející Hallsteinovo podřízení právní profese potřebám všeobecné válečné mobilizace. Hallstein zavedl tuto vojenskou terminologii do profese právníků sedm měsíců předtím, než koalice nacistů s Kartelem rozpoutala druhou světovou válku.

¹⁵ *'Rechtsbewusstsein'*, (Právní vědomí) v názvosloví nacistů/Kartelu výraz pro právní řád demokratických národů, který je 'urážkou' vnímání práva Hallsteinem a ostatními fanatickými podporovateli ideologie nacistů/Kartelu.

¹⁶ *'Völkisches Rechtsbewusstsein'*, (Právní vědomí lidu), v nacistickém názvosloví výraz pro podřízení práva diktátorskému systému nacistů a jejich rasové ideologii nadčlověka (Árijce).

Hallsteinův externí 'tým' při dobývání Evropy pomocí 'bruselské EU'

HALLSTEINOVI LIDÉ V NĚMECKÉM ,MINISTERSTVU ZAHRANIČÍ'

Mnoho oficiálních činitelů a velvyslanců ,ministerstva zahraničí' poválečného Německa sloužilo na téže ministerstvu už za Ribbentropa. Byli to vyznamenaní agenti koalice nacistů s Kartelem a jeho dobovačnými aktivitami za druhé světové války.

V průběhu 50. let – zakladatelských let bruselské EU – tito právní a političtí krtci se stali operujícími agenty Kartelu v evropských zemích. Byli pověřeni přípravou plánů na další převzetí Kartelem pomocí ,bruselské EU'.

HALLSTEINOVA 'PRAVÁ RUKA' V BRUSELU

Carl F. Ophüls, člen NSDAP v letech 1933 - 45, číslo členské legitimace 2399061. Během druhé světové války se vyznamenal jako přední německý odborník na

patentové právo, včetně tisíců patentů firmy IG Farben.

Po druhé světové válce ho Hallstein jmenoval svou pravou rukou a ,velvyslancem' v Bruselu.

^{16a} **'Zusammenwirken der Kräfte'**, ('Synergie sil'), v nacistickém názvosloví označuje toto slovo pochod ,usměrnění' ['Gleichschaltung'] ve všech oblastech společnosti pod diktátorským ,vůdčím principem' a za podřízení se ideologii (nacistů/Kartelu IG Farben) o nadřazenosti a světovládě.

¹⁷ **'Generalüberholung ganzer Rechtsgebiete'** (Generální sanace kompletních oblastí práva), v nacistickém názvosloví termín pro uvalení nacistické legislativy na celé země v okupované Evropě.

¹⁸ **'Rechtsumwälzung'**, (Právní převrat) v terminologii nacistů výraz pro kompletní výměnu demokratických zákonů diktátorskými zákony nacizmu.

“Dnes vidíme, jak ‘Ochránci [nacistického/kartelového] práva’ ve své celistvosti – celé profese právníků, chcete-li – účastníci se nadlidského úkolu **Lidové sanace [!] práva.**¹⁹

.....

“Je pravda, že žádné právo nezahrnuje kompletní dimenzi života a že každá formulace právních skutečností může být jen pouhým pokusem o vystihnutí typických prvků rozhodnutí. Takto, jak už je známo od starověku, logika právníka je nezbytně analogická.

„Nejlepší charakteristikou dnešního právního státu bude navždy [!] totální [diktátorská] politika uplatňování [nacistického/kartelového] práva.²⁰ To znamená bezprecedentní revoluci nebývalých rozměrů zastaralého [demokratického] právního systému, až do nejzazších koutů.

“Výsledkem této [nacistické/kartelové] obnovy [!]²¹ bude charakterizace tváře kultury nové éry^{21a} [pod kontrolou nacistů/Kartelu].

Roku 1957, Hallstein položil právní základy pro vytvoření této “bezprecedentní revoluce nebývalých rozměrů zastaralého [demokratického] právního systému“ v ‘Římských smlouvách’, zakládajících smlouvách ‘ Bruselské EU’, čímž bylo dosaženo podrobení Evropy ‘až do posledních koutů’ – pod nadvládou Kartelu.

Roku 2009, podepsáním ‘Lisabonského zmocňovacího zákona’, 27 evropských politiků uzákonilo tuto “Totální politiku [kartelového] práva”, které představuje hrozbu, že se evropské národy na celé generace ocitnou pod nadvládou Kartelu.

¹⁹ ‘*Völkische Rechtserneuerung*’, (‘Lidová obnova práva’): v nacistickém názvosloví výraz pro převzetí právního systému nacisty.

²⁰ ‘*Totale Rechtspolitik*’, (‘Totální právní politika’), nacisté používali slovo ‘totální’ velmi často v souvislosti s odkazem na politický systém ‘totalitního’ státu v Německu.

²¹ ‘*Erneuerung*’, (‘obnova’) v nacistickém ‘newspeaku’ to znamenalo implementaci nacistické ideologie ve všech oblastech společnosti.

^{21a} **Nová éra**, v nacistické terminologii znamená nastolení světovlády koalice nacistů s Kartelem IG Farben na planetě Země v ‘Tisícileté říši’.

Rok 1951 Evropská unie uhlí a oceli: budování diktatury Kartelu krok za krokem

18. dubna 1951: podpisem Pařížské smlouvy se Hallstein stává Adenauerovým vyslancem 'Uhlí a oceli'

18. dubna 1951 byl podepsán první 'předchůdce' 'bruselské EU'. Na papíře vznikl pomocí této smlouvy společný trh uhlí a oceli ve střední Evropě. Ve skutečnosti to byl ale první krůček Kartelu na cestě k dalšímu

pokusu o nadvládu v Evropě. Přestože signatářský akt probíhal na území Francie, smlouva byla silně ovlivněna Hallsteinem a jeho týmem právníků a nese výrazné stopy jazyka Kartelu.

Článek 9 (dole) 'Evropské unie uhlí a oceli' s veškerou svojí diktátorskou charakteristikou. Vytváří těleso, operující 'nadmárodně' a vysloveně 'nezávisle' na demokraticky zvolených vládách – vesměs charakteristické znaky diktatury.

(Article 9 contd.)

The members of the High Authority shall, in the general interest of the Community, be completely independent in the performance of their duties. In the performance of these duties, they shall neither seek nor take instructions from any Government or from any other body. They shall refrain from any action incompatible with the supranational character of their duties.

Each Member State undertakes to respect this supranational character and not to seek to influence the members of the High Authority in the performance of their tasks.

“V minulosti to byl proces uvnitř konvenčních hranic.

– druh vnitřní záležitosti malého Německa. Nicméně epochální události²² popisují tento proces v naprosto novém světle.

Roku 1957, 18 let po Hallsteinově veřejném oznámení plánů koalice nacistů s Kartelem pro poválečné uspořádání Evropy pod její kontrolou, tento politický satrapa Kartelu se chopil druhé příležitosti pro „obnovu“ Evropy, která by změnila ‚tvář kultury‘ kontinentu. ‚Římskou smlouvou‘ Hallstein položil základy ‚bruselské EU‘ pod nadvládou Kartelu.

Roku 2009, sedm desetiletí po Hallsteinově ‚dobyvačném projevu‘. 27 evropských politiků inaugurovalo tuto „Novou éru“ milionů Evropanů pod nadvládou petrochemického a farmaceutického Kartelu podepsáním ‚Lisabonského zmocňovacího zákona‘.

“Veškeré vnitřní problémy, všechny vnitřní úkoly jsou zastíněny velkým dopadem **spojení [ostatních národů s nacistickou Třetí říší]**²³ budou ohromeny velkolepými podněty, které se právně politickému dílu **[nacistů/Kartelu] dostane návratem [!] Rakouska a Sudet do vlasti.**²⁴

²² *‘Welthistorischen Ereignisse’*, ‘Historické události světového významu’, synonymum pro uchvácení politické moci v Německu koalicí nacistů s Kartelem IG Farben, připojení Rakouska, okupace Československa a přípravy na 2. světovou válku.

²³ *‘Anschluss’*, (‘obsazení’) v nacistickém žargonu synonym, anexe’.

²⁴ *‘Heimkehr der Ostmark und des Sudetenlandes’*, nacistická terminologie pro anexi Rakouska a Sudet, pohraniční tehdejšího Československa.

Hallstein: klíčový strůjce v pozadí Západoevropského obranného společenství

Hallstein byl zároveň klíčovým činitelem při organizaci dalšího 'husarského kousku' Kartelu. Pouhých 7 let po ukončení 2. světové války a vojenské porážce nacistického Wehrmachtu, Kartel kul plány na zprovoznění své nové armády – tentokrát pod nálepkou 'Evropského obranného společenství' (EOS).

Hallstein byl klíčovým hráčem smlouvy o EOS, s níž vznikla 'Evropská armáda' kontrolovaná nově vzniklou 'Vysokou autoritou' a tím pádem i Kartelem. Smlouva byla podepsaná 27. května 1952 a ratifikována byla Itálií a zeměmi Beneluxu.

30. srpna 1954 francouzský parlament zhatil tento plán tím, že smlouvu EOS neschválil. Důležitým důvodem přitom byla skutečnost, že mezi nejvyššími vojenskými poradci poválečného Německa byli vysocí nacističtí důstojníci, včetně generála Hanse Speidela (nahore: s Hitlerem v Paříži r. 1940; vlevo: jmenován jako generál nově založené západoněmecké armády Bundeswehru r. 1955).

'Lisabonskou smlouvou' z roku 2009 je 'bruselská EU' autorizovaná vytvořit evropskou, Kartelem ovládanou armádu. 55 let poté, co francouzský parlament odmítl takový plán, Kartel konečně dosáhl svého cíle, vytvořit evropskou armádu pod svým velením.

“Vytvoření Velkoněmecké říše²⁵ [tj. Evropské říše pod kontrolou nacistů/Kartelu] je

- a politická skutečnost, **‘Vůdčí čin’ [nacistů/Kartelu] epochálních rozměrů;²⁶**

Roku 1957, v ‚Římských smluvách‘ Hallstein položil základy ‚bruselské EU‘ a ‚Vytvoření Velkého Německa‘ pod kontrolou Kartelu.

Roku 2009, 27 evropských politiků dokončilo toto ‚Vytvoření evropské Říše‘ podpisem ‚**Lisabonského zmocňovacího zákona**‘ a obětováním zdraví a životních zájmů milionů lidí finančním zájmům **chemického, petrochemického a farmaceutického Kartelu**.

- Jeden z oněch **[historických] zákonů, měnících krajinu dějin a naplňující odvěkou touhu [árijského] lidu²⁷**
- **Ekonomická událost zcela nepředstavitelného dopadu²⁸**

Roku 1957, se Hallstein stává architektem ‚Římských smluv‘ a tím i ‚**Evropského hospodářského společenství**‘ (EHS). Jeho ‚**dobyvačný projev**‘ z roku 1939 nemůže ponechat nikoho na pochybách, že sloužil zájmům téhož Kartelu před 1. světovou válkou i po 2. světové válce.

Roku 2009 pomocí ‚**Lisabonského zmocňovacího zákona**‘ 27 evropských politiků činí rozhodnutí ‚**naprosto nepředstavitelných ekonomických následků**‘ a uvrhne celý evropský kontinent do náruče několika málo nadnárodních korporací – včetně společností BAYER, BASF a HOECHST (dnes SANOFI) – které už jednou předtím autorizovaly zničení kontinentu ve dvou světových válkách.

²⁵ *‘Grossdeutsches Reich’*, ‘Velkoněmecká říše’. nacistický výraz pro Evropu pod nadvládou nacistů.

²⁶ *‘Eine Führertat von weltgeschichtlichem Rang’*, ‘Vůdčí čin světodějinného významu’, Hallsteinova glorifikace Hitlera coby božího agenta dějin.

²⁷ *‘Eine alte völkische Sehnsucht erfüllen’*, ‘Naplnit odvěkou touhu lidu’, Hallsteinův popis bezprostředně hrozícího vojenského dobytí Evropy nacisty ve 2. světové válce jako osudového naplnění cílů árijské rasy.

²⁸ *‘Wirtschaftliches Geschehnis von kaum noch absehbaren Folgen’*, ‘Ekonomická událost zcela nepředstavitelného dopadu’, Hallsteinův odkaz na ekonomické ovládnutí Evropy petrochemickým a farmaceutickým Kartelem a dalšími německými nadnárodními koncerny.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Šaráda 'Římských smluv'

Od 1. – 3. června 1955 se rozhodující přípravné setkání pro 'Evropské hospodářské společenství' konalo v Messině na Sicílii za účasti zástupců Francie, Itálie, Německa a zemí Beneluxu. Tři desetiletí právní zkuše-

nosti ve 'Srovnávacím mezinárodním právu a ekonomice' a jako oddaný služebník Kartelu, bylo pro Hallsteina nejlepším doporučením, aby se stal mozkiem přípravného setkání na 'Římské smlouvy'.

Gaetano Martino
Itálie

Antoine Pinay
Francie

Joseph Bech
Lucemburg

Willem Beyen
Holandsko

Paul-Henri Spaak
Belgie

- událost mimořádného významu z perspektivy ‚zákonitosti dějin‘.²⁹

“Úkolem není jen renovovat ‚zchátralý starý dům‘,³⁰ ale postavit novou budovu pro rozrůstající se rodinu na rozšířeném území [dobytých národů].³¹

Roku 1957, po podepsání ‘Římských smluv’ se Hallstein stává hlavním architektem “nové budovy”, tj. „ústřední kanceláře Kartelu‘ ‘Bruselské EU’ “pro rozrůstající se rodinu”, tj. milionů žijících Evropanů včetně budoucích generací “na rozšířeném území”, tj. více než dvou tuctů evropských národů.

Roku 2009, ‘Lisabonským zmocňovacím zákonem’ 27 evropských politiků padlo za oběť zavádějící a klamně rétoriky satrapů Kartelu, podle níž jejich národy udělají nejlépe, když své “zchátralé staré [národní] domy” opustí, protože byly postaveny na demokratických základech a nastěhují se do „nové budovy“ – ‚bruselské EU‘ pod centralizovanou diktaturou petrochemického a farmaceutického Kartelu.

“Otázkou bude: je skutečně nezbytné postavit jen jednu budovu?

“Tím se ocitáme hned u prvního problému právního pořádku, jež nastanou po územních připojeních: **Proč by měl jeden právní řád vytvořit základnu celoevropského Velkého Německa pod nadvládou nacistů/Kartelu?**³² . . .

²⁹ ‘*Ein rechtsgeschichtliches Ereignis von außerordentlicher Bedeutung*’, ‘Právně historická událost mimořádného významu’: Hallsteinův popis vlastní role jako právníka v budoucí Evropě pod nadvládou nacistů/Kartelu.

³⁰ ‘*Das baufällig gewordene alte Haus*’, ‘Starý dům v havarijním stavu’: Hallsteinova resp. nacistická/kartelová charakteristika demokratické Evropy.

³¹ ‘*Auf erweitertem Grunde ein neues Gebäude für die größer gewordene Familie zu errichten*’: ‘(Na rozšířeném území postavit novou budovu pro rozvětvenou rodinu’; Hallsteinova pozoruhodná charakteristika bezprostředně hrozícího usmrcení šedesáti milionů lidí, devastace evropského kontinentu za druhé světové války a představě Evropy pod kontrolou koalice nacistů s Kartelem IG Farben.

³² ‘*Warum soll ein Recht in Großdeutschland gelten*’: ‘(Proč by měl ve Velkoněmecku platit jeden právní řád’); Hallstein si klade rétorickou otázku, jen aby mohl legitimizovat rozšíření německých nacistických zákonů na všechny budoucí, Wehrmachtem okupované země.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Jak vznikl 'EURATOM'

Nejdůležitější vojenský důvod, proč pokusy Kartelu o dobytí Evropy za druhé světové války ztroskotaly, je skutečnost, že koalice nacistů s Kartelem IG Farben prohrála závody ve zbrojení (o jadernou bombu), i když svého času vedla ve vývoji klíčových prvků, např. štěpení jádra atomu (nahore vlevo: Hahn) a raketové technologie (nahore vpravo: von Braun s nacistickými důstojníky) a vyvinula rakety středního doletu (vpravo: rakety V1 nalezené Američany v Německu).

Založením 'Komise pro evropskou jadernou energii' (EURATOM) jako součásti 'Římských smluv', Kartel tento 'nedostatek' poopravil. Hallsteinovi a jeho pravé ruce Ophülsovi se podařil tento husarský kousek pomocí tzv. 'Mezivládní konference' (vpravo: zasedání 28. ledna 1957 s Hallsteinem uprostřed).

S EURATOMEM a podepsáním 'Římských smluv' korporální komplicové někdejší koalice nacistů s Kartelem tak získali přes svoje politbyro, 'Komisi EU' v Bruselu, přímý přístup k jaderným technologiím. R. 1957 byl Kartel připraven podniknout další pokus o dobytí světa.

„Dnes nemůže být pochyby o nezbytnosti jednotného právního řádu“.³³

Roku 1957 pomocí ‚**Římských smluv**‘³⁴ Hallstein položil základy tohoto „Jednotného právního řádu“ – ‚bruselské EU‘ – s jeho politickou exekutivou, tzv. ‚Komisí EU‘, operující bez jakékoliv demokratické kontroly.

Roku 2009, tím, že 27 evropských politiků podepsalo ‚Lisabonský zmocňovací zákon‘, podepsalo zároveň plán, který vznikl na kreslicím prkně koalice nacistů s Kartelem. Zde dokumentovaný Hallsteinův projev z roku 1939 nemůže nechat nikoho na pochybách a stane se v daném případě svědectvím, po němž nejen čtenář záhy vystřízliví.

„Skutečnost, že tento zákon ještě nevstoupil v platnost, je jeden z nedokončených úkolů a selhání Druhé německé říše“.³⁴

K souhlasu dochází nejen na základě hmotných výhod. Toto Velké Německo [tj. evropský kontinent] se rostoucí měrou stává jedním jediným ekonomickým celkem.³⁵

³³ ‚*Notwendigkeit der Rechtseinheit*‘, ‚Nezbytnost právní jednoty‘: německé nacistické zákony musí být rozšířeny na všechny dobyté evropské a světové země.

³⁴ Pojem ‚*Druhá Říše*‘ (‘*Zweites Reich*‘) – jako protiklad k nacistické Třetí říši (‘*Drittes Reich*‘) popisuje epochu vlády německých císařů Viléma I, Fredericka III a Viléma II (doba od roku 1871 do roku 1918), která vyvrcholila první světovou válkou, prvním německým pokusem o dobytí Evropy a celého světa. Hallstein zastává názor, podle něhož nacisté a jimi zastupované korporační zájmy by měli ve druhé světové válce dokončit to, co začali a čeho nedokázali dosáhnout za první světové války!

³⁵ Jelikož Německo už právním celkem bylo, tato věta opět odráží ohavnou povahu Hallsteinova propagandistického projevu. Pojem ‚Velkoněmecko‘ (‘*Grossdeutschland*‘) v nacistickém žargonu znamená ‚celou Evropu – a později celý svět – pod nadvládou nacistů a petrochemického a farmaceutického Kartelu.

Architekti Osvětlení podporují 'bruselskou EU' Válečný zločinec je ředitelem firmy BAYER

Rok 1956 byl rokem, kdy se konala 'mezivládní konference' která sloužila přípravě 'Římských smluv'. Tehož roku, Fritz Ter Meer, někdejší ředitel firmy BAYER/IG Farben, odsouzený v Norimberku k devíti letům odnětí svobody za zotročení evropských obyvatel a rabování evropských společností, byl opět jmenován ředitelem firmy BAYER.

Motivy pro masivní podporu 'bruselské EU' firmou BAYER a ostatních společností IG Farben byly zřejmé: jako největší skupina a největší vlastník patentů v oblasti chemických a farmaceutických výrobků na světě, by snadno ovládla Evropu pomocí svého ústředního výboru, 'bruselské EU'.

17 let po Hallsteinově 'dobyvačném projevu' ve prospěch Kartelu a 8 let poté, co byl jeho šéf v Kartelu, Fritz Ter Meer, odsouzený do vězení za válečné zločiny, duo Hallstein/Ter Meer se znovu sjednotilo v novém pokusu Kartelu o dobytí Evropy.

“Proto je zřejmě neakceptovatelné, aby diktátorský právní řád [nacistů/Kartelu], reprezentující krevní oběh tohoto tělesa³⁶, byl rdoušen [!] rozmanitostí [demokratických] právních řádů v jeho různých částech....

Roku 1957, 'Římskými smlouvami' Hallstein položil základy k ukončení 'rdousivého účinku' demokratického právního system v Evropě, který překážel plánům Kartelu při dobytí Evropy a světa. Návrhem diktátorského právního řádu – bez oddělení ústavních složek moci – se Hallstein ujistil, že 'právní krevní oběh' nadvlády Kartelu nad Evropou už nebude blokován demokratickou vůlí lidu.

Roku 2009, 'Lisabonským zmocňovacím zákonem' 27 evropských politiků odstranilo i ty poslední blokády, překážející 'krevnímu oběhu' Kartelu na cestě k nastolení diktatury v Evropě.

"Lid¹¹ není tvořen jen společnými hmotnými podmínkami, tj. zděděnými nebo vnějšími faktory. Stejně tak není tvořen společným chodem dějin. Lid je především tvořen společným přesvědčením a společnými hodnotami.

"Proto [nacistické/kartelové] vedení [árijského] státu³⁷, především národně socialistického, se neobejde bez právních nástrojů, aby dokázalo zabezpečit tento společný základ.

³⁶ tj. Evropa pod nacistickou nadvládou.

³⁷ '*Völkischer Staat*', "Völkischer Staat" ('Lidový stát') Hallsteinův rasistický pojem pro nadřazenost árijského státu.

Hallstein – mozek 'bruselské EU' Roku 1957 podpis 'Římských smluv'

Hallstein dokončil první fázi úkolu z pověření Kartelu: někdejší rytíř křížáckého tažení koalice nacistů s Kartelem proti Evropě byl jedním z dvanácti signatářů 'Římských smluv', které se staly právní základnou pro vznik 'Evropského hospodářského společenství' a EURATOMu.

Podpisem těchto smluv Hallstein (zde společně s německým kancléřem Adenauerem) vytvořil startovací plošinu pro další pokus Kartelu o dobytí Evropy pomocí politického nátlaku, ekonomické korupce – a EURATOMu. Plánem Kartelu bylo od samého

počátku, vytvořit politickou – a nakonec i vojenskou – základnu pro svou nadvládu nad světem v 21. století.

“Právo je nejlepším prostředkem výchovy³⁸, který má společnost k dispozici, neboť existuje několik věcí, jejichž autoritativní povaha je hluboce zakořeněna v srdci člověka, jako je např. víra v právo a pravdu [!].³⁹

“Jelikož jsme už zodpověděli otázku toho, “zda” je jednotného právního systému zapotřebí, můžeme se nyní věnovat otázce, “jak” takový systém musí vypadat, což je ještě obtížnější.

“Připojení²³ [tj. anexe Rakouska] je zpočátku proces státního práva [Nacistů/Kartelu]. V tomto procesu dochází k integraci území a lidu nově připojeného [anektovaného] státu, čímž vzniká nova národnost [!].

Roku 1957 pomocí 'Římských smluv' Hallstein položil základy pro další pokus Kartelu o dobytí Evropy. Ve svém projevu z roku 1939 Hallstein popsal mechanismus diktátorské anexe Rakouska jménem koalice nacistů a Kartelu. V případě 'Římských smluv' 'anexe Rakouska' už nebyla příkladem z historie. Pomocí těchto 'smluv' kompletní převzetí celých společenství už přestává být výjimkou a stává se pravidlem pro všechny evropské národy. Evropské národy budou nuceny akceptovat 'novou národnost' – národnost úslužných evropských subjektů, jimž poveláne Kartel.

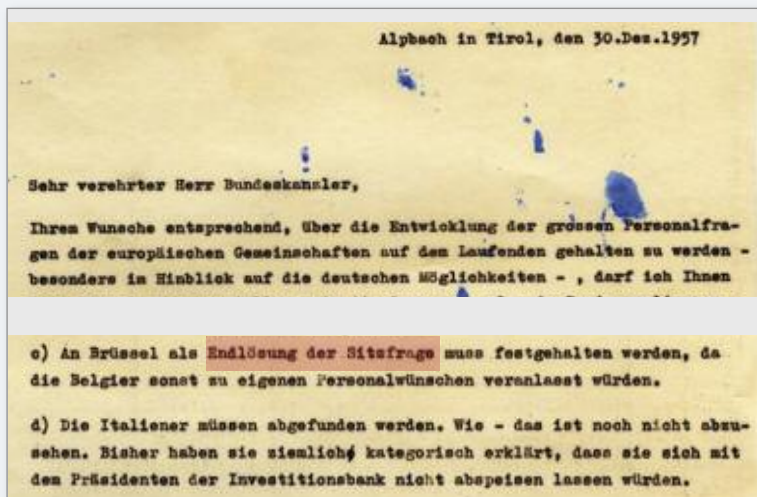
Roku 2009 'Lisabonským zmocňovacím zákonem' 27 evropských politiků propůjčilo tuto "novou národnost" stovkám milionů obyvatel – aniž by považovali za nutné se jich (pomocí referenda) zeptat, zda s tím souhlasí.

³⁸ '*Erziehungsmittel*', 'výchovné prostředky': pojem 'výchova' má v němčině i podprahový význam 'disciplína'. Hallsteinův pojem je vybrán záměrně s cílem zastírat disciplinární funkci práva v totalitním nacistickém státu.

³⁹ '*Glaube an Recht und Wahrheit*', 'víra v právo a pravdu': Hallsteinova nacistická propaganda opět jednou zavádějícím způsobem zastírá děsivou realitu: právo a pravda jsou prvními obětinami, hozenými na oltář totalitního nacistického režimu.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Volba Bruselu jako sídlo politbyra Kartelu

Po Istivém prosazení 'Římských smluv' dalším úkolem Kartelu pro Hallsteina bylo, tyto smlouvy implementovat z pozice šéfa nové 'ústřední kanceláře Kartelu'.

30. prosince 1957 – během dovolené v letovisku Alpbach v Tirolských Alpách – napsal Hallstein třístránkový dopis německému kancléři Adenauerovi.

V tomto dopise, který by měl mimochodem vejít do povědomí veřejnosti jako 'konečné řešení bruselské otázky' – popisuje podrobně Kartelem plánovaný 'koňský handl' posichrovat si nejvyšší funkci v 'nové Evropě' pro sebe, pro Hallsteina: funkci prvního prezidenta 'Komise EU' a tudíž i jako prvního tajemníka ústředního výboru Kartelu.

Zlaté hřeby tohoto 'Bruselského konečného řešení':

- "Musíme trvat na 'Bruselu' jako na 'konečném řešení ohledně lokality' [všimněte si Hallsteinovy analogie s nacistickou propagandou ohledně 'konečného řešení židovské otázky']
- "Itálii budeme muset kompenzovat [za to, že sídlo nebude v Římě]. Jak, to se ještě uvidí".
- "Objevila se myšlenka sídla EU v Paříži – ta ale padla po naší [tj. Hallsteinově] nekompromisní intervenci".
- "Dotyčná funkce [jako hlavy 'Komise EU'] je na míru střižená pro Němce [!]"
- "Po 7 letech čekání [na německou hlavu] je nevyšší čas".

„Tento proces navíc uvrhne národy a území [dobytých/anektovaných států] pod svrchovanost mateřského [nacistického/kartelového] státu s jeho definovanou legislativní a exekutivní konstitutivní mocí.⁴⁰

Roku 2009 podpisem ‚Lisabonského zmocňovacího zákona‘ byly ‚národy a území‘ dvaceti sedmi evropských národů uvrženy pod ‚svrchovanost mateřského státu‘, ‚bruselské EU‘, s jejími ‚legislativními a exekutivně konstitučními mocemi‘ definovanými Hallsteinem roku 1957 v ‚Římských smlouvách‘ a veřejně vytrubovanými právní nacisticko-kartelovou kamarilou už v jeho projevu z roku 1939.

„V ostatních právních oblastech, připojení²³ ponechává stávající právní řád nedotčený. Ve všech spojených [evropských] územích⁴¹ bude starý právní řád zachován – samozřejmě s výjimkou případů, kde by se protivil nastolení sjednoceného [evropského] státu...⁴²

Ve svém ‚dobyvačném projevu‘ z roku 1939 Hallstein používá tentýž zavádějící jazyk, jímž většina evropských národů byla kompromitována a vlákána politickými satrapy Kartelu v Bruselu a jejich loutkami v jednotlivých evropských zemích do pastí ‚bruselské EU‘.

Těmito falešnými sliby, totiž že ‚bruselská EU‘ bude pouze volným sdružením evropských států, sloužícímu hospodářskému růstu, podpoře demokracie a míru, chobotnice ‚bruselské EU‘ spolkla jeden evropský národ za druhým.

Milióny lidí napříč Evropou nyní zjistí, že jejich rostoucí nedůvěra vůči ‚bruselské EU‘ je oprávněná. V této knize dokumentovaná fakta jim pomohou se osvobodit od ‚bruselské chobotnice‘ a uchránit a zachovat svobodu a demokracii pro další generace.

⁴⁰ *‘Gesetzgebende wie vollziehende Gewalt (die) sich aus dessen Verfassung ergibt’* (‘Z ústavy vyplývající zákonodárná a výkonná moc’): Hallstein vytváří iluzi nacistické státu jako ústavní demokracie s oddělenou legislativní a výkonnou mocí. I zde je pravý opak pravdou: Nacistický ‚Zmocňovací zákon‘ z roku 1933 a následných 6 let systematického budování totalitního právního systému záměrně zrušilo jakoukoli dělbu legislativní a výkonné moci. Hallstein byl jedním ze strůjců totalitního právního

Hallstein – mozek 'bruselské EU' Jmenován šéfem první 'Komise EU'

Pouhých osm let po věru přesvědčivé propagaci sama sebe, přináší Hallsteinův 'koňský handl' první ovoce:

7. ledna 1958 byl jmenován šéfem první 'Komise Evropské Unie' v semknutém kruhu šesti ministrů zahraničí.

Toho dne Hallstein úspěšně splnil druhý, Kartelem mu svěřený úkol: koordinovat jeho další pokus o dobytí Evropy z pozice šéfa nově vytvořeného politbyra.

řádu. Podtrhává to jen jeho bezohlednou povahu jako propagátora nacizmu, který v tomto projevu zmiňuje zvláštní exekutivní a legislativní moci a dokonce ústavní práva v nacistické 'mateřské zemi' – přestože moc dobře věděl, že žádná neexistují.

⁴¹ 'Vereinigste Gebiete', touto pozoruhodnou terminologií Hallstein popisuje svět pod nacistickou nadvládou jako "sjednocené území" - sjednocené pomocí nacistických tanků a nacistického práva.

“Pro Velkoněmeckou říši²⁵ společný právní řád není skutečnost, automaticky vyplývající z vytvoření této (budoucí) říše⁴³, nýbrž úkol.

“Naivní pozorovatel by si v takovém případě mohl myslet, že není nic snazšího, než takový úkol splnit. Takový člověk by si mohl pomyslet, že potřebuje pouze jeden předpis [‘Vorschrift’], totiž že všechny zákony staré Říše [nacistického Německa] budou uplatnitelné na Rakousko [Ostmark] a Sudety.⁴⁴ Daný úkol ale není zase tak lehký...

„Je zhola nemožné zavést nad takovým územím soubor psaných [nacistických/kartelových] zákonů. Taková strategie by ztroskotala už jen na základě hranic duševních sil 45 lidí, kteří by takové zákony musely uplatňovat.

Po čem Hallstein volá, je složka strategického klamu při sledování cílů Kartelu na cestě dobytí Evropy a světa. Hlavní důvod této opatrnosti nejsou ‚hranice duševních sil‘ [všimněte si Hallsteinova arogantního jazyka] právníků v anektovaných územích. Skutečné nebezpečí pro úspěch strategie Kartelu spočívá v „osobnosti lidí“ na podmaněných zemích – tj. jejich nechuti, podřídit se diktátu Kartelu.

Skutečnost, že satrapové ‘ Bruselské EU ’ v 21. století upřeli víc než devadesáti devíti procentům Evropanů právo hlasovat o tzv. ‘ Lisabonské smlouvě ’, mluví za sebe. Ukazuje, že Hallsteinovy obavy ohledně inteligence a demokratické ‘ osobnosti lidí ’ jsou dodnes relevantní.

⁴² *‘Soweit sie der Verfassung des Gesamtstaates zuwiderlaufen’*, ‘Pokud nebudou v souladu s ústavou celého státu’: další příklad zavádějící povahy Hallsteinova projevu. Tato formulace zahrnuje skutečnost, že právní řád územích neztrácí platnost, za předpokladu, že se neprotiví právnímu řádu nacistického Německa. Hallstein věděl, že z demokratických ústav kdekoliv na světě nic nezbude v okamžiku, kdy nacisté na ně uvalí totalitní soustavu. V této větě Hallstein také používá jiný pojem, jímž odhaluje nacistické plány na dobytí Evropy a plány na nový světový pořádek: ‘Gesamtstaat’ – Celkový stát – pojem pro ‘sjednocenou Evropu’ - dnešní ‘ Bruselskou EU – a později ‘Nový světový pořádek’ pod nadvládou těch samých zájmů.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

'Atomium' v Bruselu – nárok n globální kontrolu

V souladu s událostí této nové politické konstrukce – 'bruselské EU' – se v tomto městě konala roku 1958 'světová výstava'.

Symbol této 'světové výstavy' a charakteristický znak Bruselu od té doby – se stala budova Atomia. Účel stavby této obrovské zvětšeniny atomu bylo, symbolizovat hrdost lidstva ze „zkrocení“ jaderné energie pro mírové účely - a jako nároku na světovládu.

'Lisabonský zmocňovací zákon' doslova volá po vytvoření evropské armády – včetně jaderných zbraní – pod kontrolou politbyra Kartelu, 'Komise EU'. Zákon z roku 2009 propůjčil symbolu Atomia očividně nový význam: nárok na globální kontrolu 'bruselské EU'. Svými současnými plány, postavit novou budovu 'Komise EU' ve tvaru Atomia, nenechává Kartel o svých plánech nikoho na pochybách.

⁴³ '*Schaffung dieses Reiches*', 'Vytvoření této říše', tj. vytvoření nacistické říše z celé Evropy.

⁴⁴ Hallstein zde opatrně vynechává všechny ostatní, ještě nedobyté země.

⁴⁵ '*Grenzen der Geisteskraft*', 'hranice duševních sil', tj. Hallsteinova dvojsmyslná formulace toho, že právníci na okupovaných územích mají – ve srovnání s 'árijským' advokátem, jakým byl on sám, omezené duševní schopnosti. Tento závěr v Hallsteinově textu odhaluje jeho podporu fanatické nacistické ideologie (árijského) 'nadčlověka' a 'podlidí' v okupovaných územích.

“Takový pokus by selhal i kvůli komplikovanosti struktury [‘Verwickeltheit des Gefüges’] moderního sociálního řádu.⁴⁶ Člověk nemůže měnit právní řád jednoduše jako oblek, který už přestal být moderní, protože každá fundamentální změna se dotýká – takřka – osobnosti [‘Persönlichkeit’] člověka.

“Nyní se dostávám ke konkrétním otázkám přizpůsobení [nacistického/kartelového] práva.⁴⁷ Je zapotřebí rozlišovat mezi určitými normami, jejichž zavedení nelze odkládat; ty reprezentují jistý okamžitý program [‘Sofortprogramm’] uvnitř právního sjednocovacího procesu.⁴⁸

Roku 1957 v Římských smlouvách Hallstein zachoval ,okamžitý program uvnitř právního sjednocovacího procesu‘ jako bázi , Bruselské EU‘ především vytvořením tzv. ,Komise EU‘ jako výkonného orgánu , Bruselské EU‘.

‘Komise EU‘, tato unikátní konstrukce – bezprecedentní v dějinách demokratických států – byla kopií z rýsovacího prkna koalice nacistů s Kartelem, který plánoval vládu v poválečné Evropě pod vedením diktátorské „Ústřední kanceláře Kartelu“.

Roku 2009 27 evropských politiků – aniž by si vyžádalo stanovisko svých ústavních složek – podepsalo , Lisabonský zmocňovací zákon‘ a schválilo tím „Okamžitý program uvnitř právního sjednocovacího procesu“ včetně nevolitelného , Ústředního kartelového úřadu‘, který si – stejně, jako v dobách feudálních režimů středověku – nárokuje monopol na tvorbu zákonů v Evropě bez náznaku demokratické kontroly.

⁴⁶ *‘Moderne soziale Ordnung’*, ,Moderní sociální řád‘: Hallstein neváhá popsat totalitní nacistický režim jako ,moderní sociální řád‘.

⁴⁷ *‘Rechtsangleichung’*, ,Adaptace práva‘: v nacistické hantýrce výraz pro svržení stávajícího právního řádu a nastolení totalitních nacistických zákonů.

⁴⁸ *‘Rechtsvereinheitlichung’*, ,Sjednocení práva‘: další nacistický výraz, sloužící jako eufemismus pro nastolení totalitních nacistických zákonů.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Německý kartel získává přístup k jaderné technologii

1.ledna 1959 'Komise EU'
pomocí EURATOMu oficiálně etablovala
společný trh pro jaderný materiál'. Tím pouhý
rok poté, co Hallstein, vrchní kartelový křižák a
nacista, byl jmenován předsedou Ústředního vý-
boru Kartelu, a 14 let po roce 1945, dovršil úkol
číslo tři: získat v zájmu německého Kartelu
přístup k technologiím na výrobu
jaderných zbraní.

„Na druhé straně jsou takové (zákony), které musí být nejprve vytvořeny, protože v oblasti práva neexistují vynálezy, nýbrž jen objevy. Tyto zákony musí být vytvořeny za účasti ‚Ochránců [nacistického/kartelového] práva‘ ve východních územích⁴⁹, jež mohou svým způsobem [!] přispět k očistě [‘läutern’] našeho právního řádu a učinit z něho to právě [nacistické/kartelové] právo německého národa.

„Okamžitý právní program“, neodkladné cíle, jsou ve skutečnosti úvodem zákonů ve Staré říši již uplatňovaných.⁵⁰

„Právní cesta zavedení tohoto [nacistického/kartelového] práva je cesta nařízení.⁵¹ Kompetence [vydat tato nařízení] je v rukou státních úředníků [nacistické/kartelové/evropské] říše [říšských ministrů] spolu s [nacistickým] ministrem vnitra.

Hallstein začlenil všechny tyto prvky do ‘Římských smluv’ jako základní principy vlády dnešní ‘ Bruselské EU’:

- “Ze státních úředníků [Evropské kartelové] říše” z Hallsteinova ‘Dobyvačného projevu’ se stali ‘Komisaři EU’, vládoucí Evropě v zastoupení Kartelu bez jakékoli demokratické kontroly.
- Z “Nařízení” z nacistického/kartelového rýsovacího prkna se vyklubaly dnešní “směrnice EU”. Tyto “směrnice EU” společně s tak zvanými “právními úpravami EU” se staly diktátorské výnosy, jejichž pomocí ústřední výbor Kartelu, ‘Komise EU’, rozhoduje o zákonech platných pro 500 milionů Evropanů – a to zásadně bez demokratických schvalovacích řízení.

⁴⁹ “*Ostmarken*”, ‘Východní marky’: Hallstein používá v tomto případě množného čísla jednotného tvaru “*Ostmark*” (Východní marka), naznačujíc, že po anexi Rakouska bude následovat dobytí dalších nových území na Východě; tato Hallsteinova prognóza se měla záhy stát krvavou realitou.

⁵⁰ “*Altreich*”, ‘Stará říše’, tj. nacistické Německo.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Tradice symbolů

Odměnou za dokončení úkolu zadaného Kartelem během prvních pěti let ve funkci předsedy ústředního výboru, zařídili satrapové Kartelu ,novému evropskému králi' adekvátní bydlení v ,zámku' včetně ,královského služebnictva' - několika tisíc úslužných úředníků. Výstavba Berlaymontovy budovy, která je dodnes centrálou ,Komise EU', započala

roku 1963 a stala se milníkem Hallsteinova druhého pětiletého období ve funkci jejího předsedy. Když Hallstein spatřil půdorys svého budoucího zámku, muselo jeho srdce zaplesat nostalgií: tvar půdorysu budovy totiž nápadně připomínal emblém na odznaku, který tolik let hrdě nosil na klopi pouhá dvě desetiletí předtím.

⁵¹ **'Verordnung'**, 'nařízení' tj. diktátorské uplatňování nacistických zákonů na okupovaných územích. Je zvláštní ironií osudu, že necelá dvě desetiletí poté, co nacistický propagátor Hallstein bude prezentovat tyto nedemokratické mechanismy jako nástroje kontroly Evropy koalice nacistů s Kartelem IG Farben; jako prezident Komise EU zavedl naprosto tatáž 'nařízení' a 'úpravy zákonů', coby nástrojů, s jejichž pomocí budou následníci IG Farben moci vládnout Evropě pod hlavičkou 'bruselské EU'. 'Lisabonská smlouva', která nabyla platnost 1. prosince 2009, proměnila Hallsteinovu klíčovou vizi v realitu.

„Mezi subjekty rychlého nastavení [nacistického/kartelového] práva lze rozlišovat dvě skupiny: první skupina zahrnuje nařízení, jež se zabývá ústavním právem, pomocí něhož je ustanoven Národně socialistický stát a který definuje jeho reálnou podobu.

„Tato nařízení byla zavedena už v Rakousku několik dní po [nacistickém/kartelovém] sjednocovacím zákonu.⁵²

„Mezi nimi byly:

-
-
- ústavní zákony státu, zakazujících založení nových politických stran [v Evropě pod kontrolou nacistů/ Kartelu].⁵³
 - ústavní zákony státu pro zabezpečení jednoty mezi [evropským nacistickým/kartelovým] státem a [nacistickou/kartelovou] stranou říše.⁵⁴
 - Státní ústavní práva pro novou ústavu [evropského nacistického/kartelu] Říše⁵⁵
 - ústavní zákony státu pro výstavbu [evropské nacistické/kartelové] říše.⁵⁶

- některé právní komplexy, spojené s těmito ústavními zákony, včetně říšského občanského zákona [Reichsbürgergesetz], dále říšský zákon o vlajkách [Reichsflaggengesetz], nařízení o státních výsostných znacích [Hoheitszeichen], zákon o říšské pečeti [Reichssiegel] a zákon o národních symbolech [tj. o hákovém kříži].

⁵² *‘Vereinigungsgesetz’*, ‘Zákon o sjednocení’: vynucovací nacistický zákon, který měl anexi Rakouska propůjčit zdání legality.

⁵³ *‘Staatsgrundgesetze gegen die Neubildung von Parteien’*, ‘Ústavní zákony státu proti zakládání nových stran’: jako jedno z prvních opatření po uchvácení moci v Německu nacisté zakázali zakládání nových politických stran; tento zákon považoval Hallstein za tak důležitý, že bylo nutno ho zavést okamžitě po nacistické okupaci jakékoliv země – a to je tentýž člověk, který později zakládal ‘bruselskou EU’.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'

Tradice prosazování diktatury Kartelu

Od roku 1933 až 1945
z pověření koalice na-
cistů/Kartelu

Od roku 1958 až 1967
jako první prezident
'Komise EU' jmeno-
vaný Kartelem

Roku 1939, Hallstein veřejně prosazoval vytvoření nacisticko/kartelové diktatury v Evropě – včetně zákazu politických stran a dalších charakteristických znaků totalitního režimu.

Za necelá dvě desetiletí se tento křížák korporační diktatury v Evropě stává hlavním architektem 'bruselské EU'.

Roku 1957 byl tentýž člověk jmenován Kartelem jako první prezident svého nového ústředního výboru, 'Komise EU'.

Za účelem oklamání veřejnosti byli vojenští satrapové Kartelu po roce 1945 vyměněni, ale petrochemický a farmaceutický Kartel protlačil své klíčové politické a technokratické hráče na strategické posty a s jejich pomocí pak rozjel nový pokus o dobytí Evropy.

⁵⁴ Stěžejní zákon pro nastolení nacistické diktatury v jakékoli zemi

⁵⁵ '*Neuauflbau*', 'Znovuvýstavba', tj. přestavba demokracie v diktaturu.

⁵⁶ '*Reichstatthaltergesetz*', 'Zákon o říšském protektorovi' paragraf 1 tohoto zákona ustanovuje: 'Říšský protektor je na svém území zástupcem Říšské vlády. Jeho úkolem je dohlížet na dodržování politických nařízení, vydaných Vůdcem a říšským kancléřem (Hitlerem)'. ('Er hat die Aufgabe, für die Beobachtung der vom Führer und Reichskanzler aufgestellten Richtlinien der Politik zu sorgen').

Roku 1957 Hallstein navrhoval tyto "Ústavní zákony státu pro znovuvýstavbu říše [evropské Kartelu] v 'Římských smlouvách'.

O více než pět desetiletí později 27 politických lídrů v Evropě, aniž by svým voličům prozradilo zlovolný historický původ 'bruselské EU', podepsalo 'Lisabonský zmocňovací zákon' a tím pádem i 'ústavní zákon pro výstavbu nové [evropské/kartelové] říše".

"Druhá skupina okamžitých zákonů, které se rozšiřují denně, zahrnuje nařízení týkající se výstavby [nacistických/kartelových] státních orgánů, hmotného práva nebo řízení, o nichž národně socialistický zákonodárce⁵⁷ již rozhodl [povšimněte si rasistického jazyka!] – buď zachováním stávajících [nacistických/kartelových] podmínek, nebo vytvořením nových.

"Tato nařízení jsou 'Causa ludicata' [latinsky 'schválené zákony'], tzn., že přešly ze stavu státoprávní politiky ['Rechtspolitik'] do stavu stávajícího platného [nacistického/kartelového] řádu ['geltenden Ordnung']

"Tyto zákony již nevyžadují další diskusi [!].

"Nejdůležitějšími [nacistickými/kartelovými] zákony v této kategorii, okamžitě vstoupivšími v platnost [v anektovaném Rakousku a dalších anektovaných územích], byly:

⁵⁷ 'Nationalsozialistische Gesetzgeber', 'Národně socialistický zákonodárce', tj. Hitlerova vláda.

Hallstein – mozek 'bruselské EU'
Strůjce diktatury Kartelu 21. století

Diktatura
1939

'Dobyvačný projev'

Diktatura
1957

'Římské smlouvy'

Čteme-li výše zmíněné paragrafy, položíme si nejspíš otázku:

- Jak je možné, že političtí lídři dvaceti sedmi evropských národů podepsali 'Lisabonský zmocňovací zákon' a souhlasili s politickou platformou, jejímž klíčovým architektem byl – podle svědectví veřejných listin – vyslovený zastánce politické a korporační diktatury?
- Jak mohu miliony inteligentních lidí napříč celým evropským kontinentem, kontinentem, nároklujícím si označení 'kolébka demokracie', vložit svůj osud do rukou politiků, neschopných či neochotných chránit staleté výdobytky demokracie, za něž bylo obětováno tolik lidských životů?

-
-
- Zákon na ochranu německé krve a německé cti;⁵⁸
 - Zřízení říšských správních orgánů [evropských nacistických/Kartelových] [reichseigene Verwaltungen];
 - a) Finanční správa ['Finanzverwaltung'] jako jedno z prvních opatření;
 - b) Justiční správa ['Justizverwaltung'];
 - c) Železniční a poštovní správa ['Eisenbahn- und Postverwaltung'];
 - d) Správa leteckého provozu ['Luftfahrtverwaltung'];
 - e) Orgány ministerstva propagandy ['die Behörden des Propaganda Ministeriums']
 - "Vojenské zákony ['Wehrrecht'] a říšské zákony o [evropské nacistické/kartelové] pracovní službě⁵⁹ a zákon o obraně vzdušného prostoru;

⁵⁸ '*Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes*', zákon na ochranu německé krve. Hallstein, který se později měl stát zakládajícím otcem 'bruselské EU', propaguje jako absolutní prioritu zavedení norimberských rasových zákonů na okupovaných územích.

⁵⁹ '*Reichsarbeitsdienst*', 'Říšská pracovní služba': od roku 1935 nacisté zavedli před nástupem branné povinnosti šestiměsíční povinnou 'přípravnou' službu, jejímž cílem byla ideologická a tělesná příprava každého Němce na válku.

Hallstein – mozek 'bruselské EU' Strůjce diktatury Kartelu 21. století

Korporační
diktatura
1939

Korporační
diktatura
1957

Roku 1957, áriiskému rasistovi Walteru Hallsteinovi, skálnímu zastánci vojenského podrobení Evropy a nastolení diktatury koalice nacistů s Kartelem, bylo umožněno stát se klíčovým strůjcem a prvním 'prezidentem' Evropy. Evropané se ale nesměli dovědět, kdo tento klíčový hráč 'bruselské EU' opravdu byl.

Po zveřejnění této knihy už žádný politik, který podepsal 'Lisabonský zmocňovací zákon', žádná politická strana, sedící v tak zvaném 'Evropském parlamentu' – fíkovém listu korporální diktatury 'bruselské EU', už nebude moci tvrdit: „To jsme nevěděli“.

Existuje jediné východisko: evropští politici a politické strany, které budou pokračovat v podpoře diktátorské konstrukce 'bruselské EU' – navzdory těmto zdrcujícím historickým důkazům – musejí být hlasováním milionů voličů odstraněni z funkcí a nahrazeni zástupci, odhodlanými chránit demokracii.

- Z oblasti **Administrativního práva** ['Verwaltungsrecht']: **Říšský zákon o obecním řádu** ['Reichsgemeindeordnung'], **Zákon shromažďovací**⁶⁰ jako součást **Zákona o státních úřednících**⁶¹ a jako součást **Zákona ve vztahu k zákonu o platech ve státní službě** ['Besoldungsrecht'];
- Důležité daně;
- Z oblasti zákonů o **úpravě stavovských organizací** ['ständisches Recht']: **Zákony o kulturních komorách** ['Kulturkammergesetzgebung'], **Veterinářský zákon** ['Tierärzte-Ordnung'];
- Z oblasti zemědělského práva ['Bauernrecht']: **zákon o dědické posloupnosti** ['Erbhofgesetz'], **zákon o zásobování potravinami** ['Nährstandsgesetz'], **zemědělský tržní řád** ['landwirtschaftliche Marktordnung'];
- Z oblasti **Sociálního práva** ['Sozialrecht']: Říšský [nacistický/kartelový] **pojišťovací řád** ['Reichsversicherungs-Ordnung'] a **Předpisy o sociálním pojištění** ['fürsorgerechtliche Vorschriften'];
- Z oblasti **Pracovního práva** ['Arbeitsrecht']: postupné zavedení zákona na úpravu národní pracovní služby ['Gesetz zur Ordnung der nationalen Arbeit'].

⁶⁰ '**Sammlungsgesetz**', 'Zákon shromažďovací' z roku 1934 platný už od roku 1934, podle něhož bylo eliminováno právo na jakékoliv nezávislé veřejné shromáždění bez oficiálního souhlasu nacistických orgánů.

⁶¹ '**Beamten-gesetz**', 'Zákon o státních úřednících': jeden z prvních nacistických zákonů ze 7. dubna 1933, pouhé dva týdny po neblaze proslulém nacistickém 'Zmocňovacím zákonu' (Ermächtigungsgesetz) – podle něhož byly vyloučeny ze státní služby všechny osoby židovského původu, všechny osoby, nesouhlasící s nacistickým režimem a „osoby, které nejsou za všech okolností ochotny se bezvýhradně zasadit za národní stát“ ('Personen, die nicht jederzeit rückhaltlos für den nationalen Staat eintreten'.)

Hallstein – mozek 'bruselské EU' Strůjce diktatury Kartelu 21. století

**Oblast
ekonomie**

**Oblast
Sociální**

**Oblast
právní**

**Oblast
policie**

**Ostatní
oblasti**

**Totální kontrola společností lidí
všech evropských národů**

Už před schválením 'Lisabonského zmocňovacího zákona' ,bruselská EU' rozhodovala cca. o 80 procentech všech právních úkonů v členských zemích ,bruselské EU'. Monopol na iniciování těchto zákonů má ústřední výbor Kartelu, ,Komise EU' – nikoli ,Evropský parlament'.

Toto je zbytek tzv. 'Římských smluv', iniciovaných Hallsteinem půl století předtím v žoldu Kartelu. Po ,Lisabonském zmocňovacím zákonu' se toto procento posune hodně blízko k číslu 100 – čímž Kartel dosáhne totální kontroly nad evropskými národy, společnostmi a soukromými subjekty.

Drtivá většina zákonů, jejichž Hallsteinův výčet z ,Dobyvačného projevu' z roku 1939 najdete na další stránce, bude implementována v celé Evropě ,bruselskou EU'. Hallsteinův ,Dobyvačný projev' z roku 1939 není jen jedinečný historický, ale i výsostně aktuální dokument: poskytne nejen čtenářům této knihy, ale všem Evropanům v dnešní době přesnou prognózu budoucnosti tohoto kontinentu pod vládou ,bruselské EU'.

- ‚Z oblasti zákonů o ekonomice ‘Nařízení o nutnosti vytvoření čtyřletého plánu’⁶²

Čtyřletý plán“ koalice nacistů s Kartelem byl ‚ústředním ekonomickým plánem‘ nacistické/kartelové diktatury na dobytí Evropy.

- navíc, Zákony o výrobním sektoru ekonomiky [‘gewerblichen Wirtschaft’], byly součástí centralizované totalitní ekonomické kontroly nacisticko-kartelové diktatury s cílem zabezpečit Kartelu ekonomickou nadvládu v Evropě.

Pravidla o výrobním sektoru ekonomie“ byla součástí centralizovaného totalitního řízení ekonomiky za nacisticko/kartelové diktatury s cílem zajistit Kartelu ekonomickou nadvládu v Evropě.

Kartelové právo [‘Kartellrecht’], zákon o hospodářské reklamě [‘Wirtschafts-Werbung’], zákon o vazbě cen [‘Preisbildung’], především vládní nařízení o pevných cenách [‘Preisstopverordnung’];

- Z oblasti Občanského práva [‘Zivilprozessrecht’] zákon o prevenci zneužívání možností výkonné moci [‘Verhütung missbräuchlicher Ausnutzung von Vollstreckungsmöglichkeiten’];
- Z oblasti trestního práva, především zákon o vlastizradě a velezradě [‘Hoch- und Landesverrat’];

⁶² ‘*Verordnung zur Durchführung des Vierjahresplans*’, ‚Nařízení o realizaci čtyřletého plánu‘: ‚Úřad pro čtyřletý plán‘ byl hlavní agenturou pro koordinaci zločineckých aktivit mezi petrochemickým a farmaceutickým Kartelem IG Farben a nacistickou vládou během příprav na 2. světovou válku. Dva klíčoví hráči zde byli Dr. Carl Krauch, ředitel kartelu IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST a dalších chemických společností) a Hermann Goering. Jak válečný tribunál v Norimberku dokumentoval, tento Úřad pro čtyřletý plán splňoval několik klíčových funkcí, mezi nimi:

Čtyřletý plánovací úřad 'nacistů/IG Farben. Kopie Kartelu pro 'Komisi EU'

Ústředí Kartelu IG Farben
ve Frankfurtu n. Mohanem

Hospodářský plánovací úřad NW
7 Kartelu IG Farben v Berlíně

Carl Krauch
odsouzený k
6 letům odnětí
svobody za
zotročení, tý-
rání, vraždění
a další vá-
lečné zločiny.

H. Goering
se vyhnul v
Norimberku
výkonu trestu
smrti tím, že
spáchal sebe-
vraždu.

Čtyřletý plánovací úřad kartelu nacistů/IG Farben

– též známý jako „Krauchův úřad“ (podle tribunálu v Norimberku) –

- Připravoval nacisty technicky a logisticky na 2. světovou válku
- Koordinoval plenění dobyté Evropy
- Jeho ředitelem byl 'zplnomocněnec' koncernu IG Farben Carl Krauch, který měl pod sebou tisíce technokratů
- Byl předsedou 'Ekonomické vlády' dobyté Evropy
- Stal se modelem Kartelu – a Hallsteina – pro 'Komisi EU'

- a) Připravit nacistické Německo technicky a logisticky na válku;
- b) Koordinovat obrovskou produkci a dodávat výbušniny a další strategicky důležité materiály Wehrmachtu;
- c) Koordinovat zpravodajské údaje, shromážděné firmami BAYER, BASF a dalšími po-
bočkami IG Farben z desítek zemí a využít jich ke strategickému plánování války;

Další informace: **GB2FY461**

'Ekonomická vláda' Kartelu v letech 1936 - 1945: Čtyřletý plánovací úřad

„Čtyřletý plánovací úřad“ - ekonomická vláda' Kartelu pro dobytí Evropy, vydával měsíčník s názvem „Čtyřletý plán – časopis národně socialistické hospodářské politiky“ [Der Vierjahresplan, Zeit-Schrift für National-sozialistische Wirtschaftspolitik].

První čtyřletý plán začal r. 1936 a jeho cílem byla příprava Německa na 2. světovou válku – za technologického a ekonomického doprovodu Kartelu IG Farben.

Spousta svazků těchto ‚čtyřletých plánů‘ se dodnes dochovala. Nahoře: titulní stránka lednového vydání z roku 1937 s Hitlerem a Goeringem na obálce, vlevo: titulní stránka z války, reflektující dobyvačné ekonomické choutky coby hlavního cíle 2. světové války.

Rozsáhlá reklamní sekce této publikace nacisticko-kartelové ‚hospodářské vlády‘ se čte jako ‚Who is Who‘ korporálního Německa. Tyto žurnály jsou mnohem výmluvnějším svědectvím než např. historické příručky o tom, z čího podnětu došlo k rozpoutání 2. světové války.

'Ekonomická vláda' kartelu **DNES:** 'bruselská EU'

Mail

Wednesday, Mar 31 2010

Britain faces losing power over its own Budget under new plans for an 'economic Government of the EU'

By JASON GROVES

Britain could be forced to have its Budget signed off by European leaders under plans to impose an 'economic government of the EU', it emerged yesterday.

German Chancellor Angela Merkel is pressing for 'oversight' of national economies to be included in controversial arrangements that were agreed by EU leaders yesterday.

65 let po posledním vydání čísla "Čtyřletého plánu", hlavním tiskovém orgánu 'ekonomické vlády' koalice nacistů s Kartelem, plánuje Kartel 'zmrtvýchvstání' té samé totalitní konstrukce: pomocí svých dnešních politických satrapů, špičkových představitelů svých vedoucích vývozců, navrhuji tyto zájmové skupiny diktátorskou 'ekonomickou vládu' pod kontrolou 'bruselské EU'. Lidstvo ale nesmí čekat na další katastrofu a na příští 'norimberský tribunál', který by těmto plánům učinil přítrž.

Další informace: **GB2EG298**

- **“Soukromé právo** [‘Privatrecht’], nové **Akciové právo** [‘Aktienrecht’], **Právo směnkové a šekové** [‘Wechsel- und Scheckrecht’], Nařízení o železniční dopravě [‘Eisenbahnverkehrsordnung’] **a další**⁶³;

“K zavedení těchto mimořádně naléhavých zákonů nemohlo dojít jednoduše pomocí holé věty, nařizující jejich platnost v nových [nacisty/Kartelem] okupovaných územích...

“Tyto zákony nebyly mimochodem schváleny v Sudetech [součástí dnešní České republiky] stejnou rychlostí (jako v např. v Rakousku), protože na to nebylo dost času⁶⁴, ale i proto, že [v

Bude-li ‘Lisabonský zmocňovací zákon’ implementován, Kartel „nepřevzme jen celý stát“, ale bude ovládat všechny evropské země – včetně jejich ekonomik, společností a životů všech jejich obyvatel a celé generace, které přijdou po nich.

*případě Sudet] jsme nemohli převzít [!] celý stát s definovaným právním řádem. . . . „Struktura správní organizace Rakouska a Sudet, která momentálně dostává tvar, bude sloužit jako model pro **budoucí správu celé říše**.⁶⁵ Tak to načrtl říšský ministr vnitra Frick před několika dny během projevu ve ‘Správní akademii’ v Hamburku:*

- *„Na nižší úrovni (správní struktury v dobytých územích) budou existovat správní celky na úrovni měst a krajů [‘Stadt- und Landkreise’]; kraje jsou směsí správních oblastí státu [‘staatliche Verwaltungsbezirke’] a samosprávných celků [‘Selbstverwaltungs-Körperschaften’], které budou řízeny zemským radou*

d) Koordinace plenění klíčových průmyslových korporací kartelem IG Farben v zemích dobytých nacistickým Wehrmachtem; to vedlo k odsouzení několika vysoce postavených úředníků koncernu IG Farben v procesech s válečnými zločinci v Norimberku nejen kvůli genocidě a zotročování, ale i kvůli plenění.

Halsteinova vize z roku 1939 se dnes stává realitou

Fury as EU approves GM potato

Critics claim plant could spread antibiotic-resistant diseases to humans

By Martin Hickman and Genevieve Roberts

Thursday, 4 March 2010

The introduction of a genetically modified potato in Europe risks the development of human diseases that fail to respond to antibiotics, it was claimed last night.

German chemical giant BASF this week won approval from the European Commission for commercial growing of a starchy potato with a gene that could resist antibiotics – useful in the fight against illnesses such as tuberculosis.

Farms in Germany, Sweden, the Netherlands and the Czech Republic may plant the potato for industrial use, with part of the tuber fed to cattle, according to BASF, which fought a 13-year battle to win approval for Amflora. But other EU member states, including Italy and Austria and anti-GM campaigners angrily attacked the move, claiming it could result in a health disaster.

Patentováním různých prvků našeho jídelníčku Kartel nejen že hledá způsob, jak vytvořit multibilionový dolarový globální trh. Je zde i výsostně politická komponenta: naprostá závislost milionů lidí na GMO potravinách

učiní z milionů lidí otroky společností, vlastních výrobní patenty.

Není náhodou, že BASF – člen zločinného Kartelu IG Farben – kráčí v čele tohoto zlověstného vývoje.

⁶³ Skutečnost, že Hallstein zde uvedl tyto zvláštní zákony tak explicitně, není náhoda. Tyto – zdánlivě nesouvisející – zákony, jejich úpravy a nařízení, sloužily všechny společnému cíli: vnitřní a vnější mobilizaci na 2. světovou válku.

⁶⁴ Od anexe Rakouska v říjnu 1938 a Hallsteinovy řeči v lednu 1939.

⁶⁵ *'künftigen Reichsverwaltung'*, 'budoucí říšská správa': bude uplatněna i v jiných zemích, dobytých koalicí nacistů s Kartelem IG Farben a ve zbytku světa.

['Landrat'];

- *Na střední úrovni (správní struktury) budou existovat celky regionů říše, 'říšské župy' ['Reichsgaue'], podobná směs správních oblastí státu a samosprávných celků; povedou je říšští guvernér⁶⁶*

"Těchto několik příkladů vám zprostředkuje dojem, kolik toho bude zapotřebí učinit po politické germanizaci, jakož i právní germanizaci nových území;⁶⁷ Před ochráncem německého [nacistického/kartelového] práva stojí ohromné množství příležitostí'.

"Ten se jich uchopí s hlubokou vírou v budoucnost našeho lidu ['(árijského)'] a s vědomím, že je to pro něj ctí, přispět skrovným dílem k výstavbě a dokončení závratného historického úkolu Německa,⁶⁸ jehož jsme se všichni staly součástí".

Implementace 'Lisabonského zmocňovacího zákona' z roku 2009 proměnila vrcholné, závěrečné paragrafy Hallsteinova „Dobyvačného projevu“ v střízlivou realitu – pro všechny národy Evropy a světa.

⁶⁶ **'Reichsstatthalter'**, říšští místodržící byli fanatičtí členové SS, nacističtí vojáci nebo byrokraté, kteří přísahali na to, bezohledně vykonávat povely petrochemického a farmaceutického Kartelu a jeho politických loutek (viz nahoře).

⁶⁷ **'Po politické germanizaci následuje i germanizace „právní“**, tj. [vojenské] podrobení Evropy bude upevněno navěky nastolením nového německého [nacistického/kartelového] právního řádu v celé Evropě a na celém světě.

⁶⁸ **'Grosse geschichtliche Aufgabe Deutschlands'**, 'velký historický úkol Německa': velká historická mise německého chemického, petrochemického a farmaceutického Kartelu dobýt a ovládnout Evropu a svět.

Halsteinova vize z roku 1939 se dnes stává realitou

UK economy News - Friday 26th March 2010

EU leaders make play for new European government

Friday 26th March 2010

European Union leaders from Germany and France are said to be behind a potentially controversial move which would see the introduction of "an economic government of the EU". In simple terms this would be an authority within the European Union which would oversee the economies of member countries and where "relevant" would have the power to implement fines if states continue with long term high budget deficits. So what would this mean for the UK?

Politici dčdici 'architektů Osvčtími' stojí v čele příštího pokusu Kartelu o kontrolu a nakonec i vládu nad životy milionů.

Merkel (BAYER, BASF) a Sarkozy (HOECHST/t.č. SANOFI) jsou političtí satriapové tří rodných sester Kartelu, přímo odpovědných za dvě světové války.

Odhalení zločinecké minulosti těchto dceřiných společností Kartelu je naléhavě aktuální. Celosvětové šíření informací o naší knize umožní lidstvu dovčdčt se o důležitých kapitolách dějin a nestat se potřetí občtí pochybných zájmů Kartelu.

Nikdo teď už nemůže tvrdit: "Já to nevěděl!"

Celý život byl Hallstein věrným vykonavatelem závěti Kartelu. Jako zločinec, hnaný pudem z jednoho místa zločinu na druhé, si ani Hallstein ani na chvíli neoddechl na cestě k naplnění zadaného cíle: vehnat Evropu do náruče Kartelu.

Zatímco Hallstein očividně nemohl otevřeně mluvit o korporačních zájmech, jimž sloužil, psal překvapivě otevřeně o svých záměrech, když osnoval ‚bruselskou EU‘.

V pětisetstránkovém pojednání s názvem 'Evropské společenství' [Die Europäische Gemeinschaft], které vyšlo roku 1979 už v pátém vydání, se dokonce chlubí ‚původní‘ povahou úhelného kamene svého budovatelského úsilí, 'Komisí EU', coby útvaru ‚bez přímého, srovnatelného precedentu‘ v dějinách.

Propagace diktatury Kartelu

Ústavní orgány

• Komise

“Každý právní úkon začíná v Komisi [EU].

“Komise [EU] je nejpůvodnějším prvkem organizace [Evropského] společenství bez jakéhokoliv precedentu v dějinách.

“Její funkce je reprezentovat [Evropské] společenství jak dovnitř, tak navenek. ...

“Komise [EU] je nezávislá na vládách členských států. Členské státy nesmějí udělovat pokyny komisi, která je navíc ani nesmí přijímat ...

“Komise má monopol na zahajování legislativních návrhů ...

Walter Hallstein

“Evropské společenství”

5. přepracované a rozšířené vydání
Nakladatelství Econ, Düsseldorf, 1979

Je zřejmé, že jen málo politických lídrů, kteří podepsali ‚Lisabonský zmocňovací zákon‘, Hallsteinovu knihu skutečně četli a že ještě méně z nich ji bralo vážně. To Kartelu dodalo odvalu k dalším akcím. Teď je ale nejvyšší čas, aby se de-

mokratičtí politikové a s nimi miliony voličů zastali základního práva na demokracii. Pakliže nedeme jednat teď, tuto šanci možná na několik příštích generací už nedostaneme.

Sedmdesát let poté, co Hallstein nastínil svou vizi Evropy v tomto projevu, nechybí mnoho, aby se tato vize stala realitou.

Sarkozy, Merkel, Berlusconi a další politikové bezohledně vykonávají pokyny petrochemického a farmaceutického Kartelu.

Není náhodou, že titíž politikové nutili jiné politické lídry k podpisu zmocňovacího zákona, tzv. 'Lisabonské smlouvy', na převzetí Evropy Kartelem.

Jelikož tyto politikové neměli odvahu odolat nátlaku satrapů Kartelu, národy Evropy se musí rozhodnout: buď akceptovat diktaturu v Evropě, anebo uhájit základní právo na demokracii pro tuto generaci Evropanů a všech, kteří přijdou po ní.

Kapitola 3

‘Velkoprostorový Kartel’ (‘Das Großraum-Kartell’) a jeho organizační systém

Walter Hallstein nebyl jediným architektem poválečného světa, který byl kontrolován koalicí nacistů a Kartelu. Už roku 1941 provozoval nacistický režim několik oficiálních ‚ústavů‘, jejichž jediným cílem bylo nastavit podmínky budoucího ekonomického a politického světa tak, aby odpovídaly jeho představám světa po vítězství koalice nacistů a Kartelu ve 2. světové válce.

Jedním z těchto ‚dobyvačných ústavů‘ byl ‚Ústřední výzkumný ústav pro národní ekonomický pořádek a ekonomiku velkého prostoru‘ se sídlem v Drážďanech. Ředitelem ústavu byl Arno Sölter.

Roku 1941 shrnul Sölter plány nacistů a Kartelu pro poválečnou Evropu pod jejich nadvládou v knize: „Velkoprostorový Kartel – nástroj průmyslového tržního pořádku v nové Evropě“.

[Původní německý název byl: “Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa”].

Sölterova kniha se stala vzorem pro ‘bruselskou EU’.
Paralely jsou zarážející.

Nacistický ‘Velkoprostorový Kartel’ – Vzor pro strukturu a funkci ‘bruselské EU’

ÚVOD

Německé slovo “Großraum“ resp. “großer Raum,” znamená doslova ‘velký prostor’ popř. ‘velkoprostor’.

V létě roku 1941 koalice petrochemického a farmaceutického kartelu I.G. Farben – Bayer, BASF a Hoechst (dnes součást firmy Sanofi-Aventis) a jejich politických a vojenských satrapů, nacistů, okupovala Francii a brutálně došla velká území Evropy.

Právě v tuto dobu Kartel začal odhalovat své poválečné plány. Poté, co financoval vzestup nacistů a výstavbu vojenské mašinérie (která nacistům poskytovala téměř 100% výbušnin, benzínu, pryže a většinu základních surovin potřebných pro válku), petrochemický a farmaceutický Kartel očekával exorbitantní návratnost investic.

Tato fakta jsou podrobně uvedena ve zprávě Kongresu Spojených států amerických o I.G. Farben a soudu s válečnými zločinci z této společnosti v Norimberku z roku 1945 (www.cartel-roots-www2.org)

Arno Sölter, ředitel oficiálního nacistického “Ústředního výzkumného ústavu pro národní ekonomický pořádek a velkoprostorovou ekonomiku” a author knihy “Velkoprostorový kartel.”

(“Das Großraum-Kartell”)

Kartelu I.G. Farben se investice, o které usiloval, vrátily. Ze zhruba dvaceti zemí, brutálně dobytých nacisty, I.G. Farben připadl v podstatě veškerý chemický, farmaceutický, petrochemický, minerální a další průmysl – vesměs bezplatně. Za každým tankem, který přijel do Belgie, Nizozemska, Francie, Polska, Československa, Dánska, Norska a všech ostatních evropských zemí, kráčeli „muži v šedých oblecích“, korporační zástupci I.G. Farben, s cílem získat pro svou společnost podíl na válečné kořisti.

Toto bezohledné plenění kompletních průmyslových odvětví a území se stalo vzorem pro následnou globální loupež – až do dnešního dne: Halliburton, různé petrochemické, farmaceutické a další korporační „investoři“ za Bushova prezidentství si také zajistili svůj podíl za investice během války v Iráku.

Ale zpátky k 2. světové válce: v terminologii I.G. Farben pro poválečné uspořádání „velkoprostoru“ zahrnovalo evropské území i Rusko. Tento pojem byl ale formulován záměrně „pružně“, aby se po případném vítězství nad Asií, Amerikou a zbytkem světa mohl do pojmu „velkoprostor“ vejít celý svět.

Tyto plány na vojenské a následné ekonomické podmanění světa koalicí nacistů a Kartelu jsou dopodrobna popsány tribunálem s válečnými zločinci - řediteli kartelu I.G. Farben v Norimberku. Kopie více než 40.000 původních dokumentů tohoto historického soudu se šest desetiletí skrývaly před zraky veřejnosti v amerických archivech. Teprve roku 2007 byly zveřejněny v internetu: www.profit-over-life.org.

Následující podrobný popis poválečných plánů I.G. Farben vyšel v knize Arno Šöltera s názvem: „Velkoprostorový kartel – nástroj průmyslového tržního pořádku v nové Evropě“. [Původní německý název byl: Das Großraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa].

Zveřejnění této knihy nebylo dílem jedince. Šölter byl tou dobou ředitelem oficiálního nacistického „Ústředního výzkumného ústavu pro národní ekonomický pořádek a velkoprostorovou ekonomiku“

se sídlem v Drážďanech. Tento „ústav“ byl jednou z oficiálních plánovacích úřadů koalice nacistů s kartelem I.G. Farben pro poválečné uspořádání Evropy.

Tato kniha je vzorem toho, co se později mělo stát strukturou Evropské unie – těleso kartelových zájmů, nárokuje si „velkoprostor“ jako svůj trh a operujících bez jakékoli demokratické kontroly.

VÝŇATKY ZE SÖLTEROVY KNIHY Z ROKU 1941

NÁZEV KAPITOLY: ‘VELKOPROSTOROVÝ KARTEL’

“Připomeňme si hierarchii organizace trhu: stát – hospodářská skupina – kartel, který jsme zřídili pro velkoprostor. V této souvislosti ponechme stranou odpovědnost státu v oblasti politiky obchodu a měny uvnitř velkoprostoru. Místo toho pohlédneme podrobněji na problémy hospodářské politiky státu, která vzhledem k principu nevyhnutelně ústí v regulaci trhu v celém velkoprostoru Kartelu. Velkoprostorový kartel má přímo na starosti ekonomická skupina, jejíž funkce regulace trhu bychom rádi sloučili v „Kartelovém úřadě“.

“Za tímto účelem stávající oddělení kartelu pro hospodářské skupiny bude muset být rozšířeno za účelem převzetí funkcí tohoto nového úřadu. Nadřazen Kartelovému úřadu bude Ústřední kartelový úřad, který bude na základě jemu vyhrazených kompetencí odpovídat současnému oddělení Říšské průmyslové skupiny (Reichsgruppe Industrie), ale také oddělení kartelu nebo specialistů německého ministerstva hospodářství¹.

Dnešní Komise EU je přesná kopie tohoto “Ústředního kartelového úřadu”. Vládne jménem a v zájmu kartelu bez jakékoli demokratické kontroly.

¹ Na základě zjednodušení organizace považujeme angažovanost Říšské hospodářské komory za nežádoucí (Reichswirtschaftskammer).

“Z praktického hlediska, úkoly budou muset být rozděleny, aby nedocházelo k duplikaci práce. Bude dobré pověřit faktickým dohledem kartelového úřadu Ministerstvo hospodářství, kdežto povinnosti Ústředního kartelového úřadu se budou více zabývat otázkami základní organizace trhu, jakožto právními a mezistátními kartelovými otázkami. Za účelem účinné operativnosti, Úřad pro průmysl bude muset být informován o všech případných problémech. Budeme-li následně diskutovat problémy „Ústředního kartelového úřadu“, budeme také diskutovat s tím související obchodní a organizační problémy, např. ty, které nebyly podrobně uvedeny výše zmíněnými úřady.

“Z toho samozřejmě vyplývá, že německá metoda kartelového dohledu bude zavedena i v německých částech evropské zájmové sféry. Rozsah a povaha organizace v ostatních zemích bude samozřejmě záviset na míře industrializace. Níže budeme diskutovat o způsobu operací organizací kartelu ve vztahu k podmínkám převažujícím v Německu“.

1. Ústřední kartelový úřad

- a) *Ústřední kartelový úřad je nejvyšší regulační autorita; v souladu s tímto ustanovením*
- i) *je odpovědný za konečná rozhodnutí, týkající se otázek v oblastech odpovědnosti kartelového dohledu;*
- ii) *je odpovědný za udržování úzkých styků s nejvyššími odbornými orgány, např. v hospodářské a obchodní politice, cenové politice a politice komodit atd.; za koordinaci se zmíněnými odbornými orgány a jejich rozhodnutí souvisejícími s rozhodnutími s ohledem na specifickou tematiku a základní pokyny podřízeným institucím;*

b) *Centrální kartelový úřad udržuje styky s příslušnými ústředními národními kartelovými úřady ostatních evropských zemí, a to jak ohledně zpracování s důležitými fundamentálními tématy, týkající se rozhodnutí v oblastech odpovědnosti, na nichž se „velkoprostorový Kartel“ nebo jednotlivé národní kartely nedokážou dohodnout.*

c) *V souladu s tím, Ústřední kartelový úřad zastupuje příslušné oddělení stížností, týkajících se rozhodnutí, k nimž dospěly kartelové úřady. Dále stížností, týkající se takových záležitostí, jako podniknutých akcí nebo přestupků, jichž se dopustily cizí kartely, by měly být řešeny v Ústředním kartelovém úřadě.*

‘Ústřední kartelový úřad’ ‘bruselské EU’: Berlaymontova budova v Bruselu. Ve skutečnosti je tato budova jen jednou z několika tuctů komplexů ‘Komise EU’ v Bruselu. Tyto struktury jsou operačními základnami více než 54,000 nevolených kariérních byrokratů, vládnoucích Evropě jménem Kartelu.

d) *Kartelové právo, které je momentálně velmi různé a chabě organizované, bude muset být reformováno a pokud možno co nejvíce standardizováno pro celý velkoprostor.*

O více než 6 desetiletí později, Komise EU implementuje téměř totožnou kopii tohoto plánu s cílem, nastolit „standardizované kartelové právo“ za účelem ovládnutí životů téměř 500 milionů Evropanů – bez jakékoli demokratické kontroly.

‘Korunovační komnata’ Ústředního kartelového úřadu v bruselské EU. Zasedací místnost ‘Komise EU’ na 13. poschodí bruselského ústředí.

e) *Bude zapotřebí, vytvořit všeobecné zásady regulace trhu pro evropský velkoprostor. Ohledně úprav trhu a kartelu bude zapotřebí vytvořit podobná pravidla, stejně jako v případě hospodářských dekretů, které byly vypracovány resp. na nichž stále ještě pracuje Ministerstvo hospodářství pro účtovací soustavu.*

O několik desetiletí později, se z „Kartelových dekretů“ nacistů a I.G. Farben stala „nařízení EU“, která ovládají nejen zdraví a životy Evropanů, ale i vysávají jejich hospodářství

f) *Stejně tak v obchodní ekonomice, musí být za-*

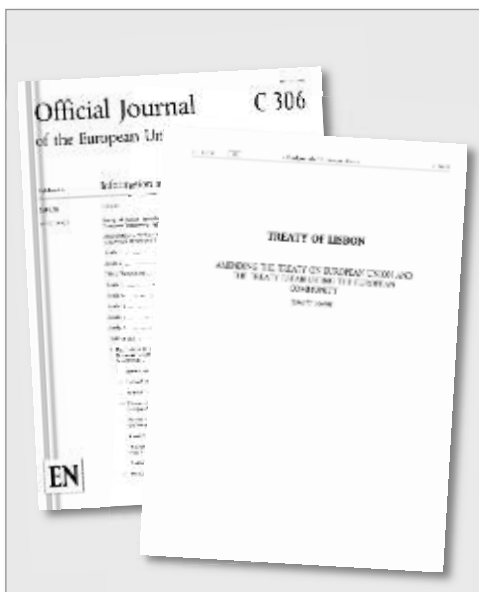
vedena spolupráce s neněmeckými zeměmi, aby bylo možno připravit zdravou regulaci trhu (včetně srovnání mezi jednotlivými společnostmi).

g) *Bude zapotřebí vytvořit model organizačního plánu pro „Velkoprostorový kartel“ spolu s jasným a jednoduchým modelem srovnatelných článků. K zajištění efektivního kartelového dozoru je nepostradatelné vytvořit vhodně vypracovanou kartelovou smlouvu. Vzhledem k historickému vývoji a nezdědka četným změnám smluvních provizí mnoho kartelových dohod končí naprostou neprůhledností. Proto bude zapotřebí dokončit vhodně formulovanou vzorovou smlouvu, která bude upravovat podrobnosti všech budoucích změn nebo dodatků ke smlouvám.*

Tato “vzorová smlouva” se stala skutečností v podobě „Lisabonské smlouvy“ – „zmocňovacího zákona“ nabyvšího platnosti roku 2009, který zaručuje téměř diktátorskou moc kartelu „Komise EU“. Z dobrých důvodů a obávaje se, že by ji evropské národy mohly odmítnout, Kartel nepovolil demokratické panevropské referendum o této „vzorové smlouvě“. Stojí za pozornost, že lid Irska, jediné země, které bylo povoleno o smlouvě v červnu 2008 hlasovat, „odpověděl „ústřednímu kartelovému úřadu“ - Komisi EU v Bruselu - jasným a zřetelným „NE“.

- h) Bude zapotřebí navrhnout vhodně sjednocené klasifikační schéma pro výrobu a distribuci statistiky kartelu. Prodejní statistické údaje musí být vykládány tak, aby byla distribuce kdykoliv přizpůsobitelná potřebám spotřeby.

- i) Bude zapotřebí vypracovat centrální kartelový rejstřík včetně nejen německých, ale i mezinárodních účastníků ve všech oblastech vlivu „Velkoprostorového kartelu“. Rejstřík kartelu musí zahrnovat jak povahu uzavřených smluv, tak podrobnosti zásobování zbožím, obchodní přísliby, výrobní podmínky a podobně. Do jisté míry, rejstřík musí reprezentovat zrcadlový obraz „Velkoprostorového kartelu“ jako celku.

- j) *Ústřední kartelový úřad bude muset zařídit zveřejnění žurnálu s názvem "Das Großraum-Kartell" („Velkoprostorový kartel“), který bude publikovat všechna rozhodnutí nejvyššího orgánu o všech fundamentálních otázkách regulace evropského trhu, nařízení [!] a podobné záležitosti.*

I tento bod byl přijat bruselskou EU, která vydává „Oficiální žurnál Evropské unie“ jako svůj „právní věstník“. Žádná úprava nebo právní předpis se nesmí stát zákonem, dokud nebyl zveřejněn v tomto časopise.

Tučný text a text v závorkách je komentář.

KARIÉRA ARNO SÖLTERA JAKO STRŮJCE ‘BRUSELSKÉ EU’

Lze zazlívát někomu, kdo by se domníval, že Arno Sölter byl jedním z nacistických zločinců, kteří zánikem „Tisícileté říše“ roku 1945 zmizel s povrchu Země?

Nicméně tato naivní domněnka by ovšem byla na hony vzdálena pravdě. Ve skutečnosti po službách tohoto nacistického strůjce podmanění Evropy a náhončího kartelu byla v poválečných letech nebývalá poptávka. Roku 1962, 5 let po vzniku Evropského hospodářského společenství, si Sölter udělal jméno jako stratég kartelu v EHS, Evropském hospodářském společenství.

Pod názvem "Vertriebsbindungen im gemeinsamen Markt unter wirtschaftlichem und EWG-kartellrechtlichen Aspekt," (Odbytová práva ve společném trhu z pohledu ekonomických a kartelově právních aspektů EHS) Sölter publikoval své staronové kartelové koncepty ve 4. čísle/roč. 1962 časopisu "Kartellrundschau" v nakladatelství Carl Heymanns.

Pohlédneme-li na bezproblémovou metamorfózu evropského stratéga Třetí říše ve strůjce „bruselské EU“ prizmatem této knihy, nikoho kvazi diktátorská povaha ‚bruselské EU‘ už neudiví.

Kapitola 4

‘BRUSELSKÁ EU’ DNES:

**Co petrochemický
a farmaceutický
Kartel a jeho
političtí satrapové
nechtějí, abyste
věděli**

Smlouvy EU: Pokusy petrochemického a farmaceutického Kartelu o konsolidaci politické moci v Evropě

V politické aréně jsme svědky toho, že 90. léta 20. a první desetiletí 21. století Kartel kráčí čím dál tím ctižádostivěji směrem ke konsolidaci své politické moci v Evropě a že jeho konečným cílem je vytvoření globálního ústředního výboru s cílem, ubránit se hrozbě přírodního léčitelství a zajistit Kartelu globální monopol pomocí patentovaných léčiv. Základními prvky těchto kroků byl podpis Maastrichtské smlouvy r. 1992, Amsterdamské smlouvy r. 1997, Smlouvy z Nice r. 2001 a Lisabonské smlouvy v prosinci r. 2009.

U každé z těchto smluv je třeba poznamenat, že v ani jednom případě drtivá většina Evropanů nedostala absolutně žádnou možnost, odmítnout rozhodnutí své vlády, která podpisem smlouvy zrušila práva a svobodu svých voličů. Samozřejmě, že kdyby byrokracie bruselské EU byla skutečná demokracie, všichni občané EU by dostali jako první právo vyjádřit svou vůli pomocí referenda, čímž by všechny tyto smlouvy s největší pravděpodobností nebyly nikdy podepsány.

Maastrichtskou smlouvou:

- došlo k rekonstrukci EU a otevřela se cesta k její politické integraci, čím Kartel získal větší stupeň politické kontroly nad zeměmi EU.
- vznikla hospodářská a měnová unie, která Kartelu poskytla vyšší stupeň ekonomické kontroly nad zeměmi EU.

- byla nastolena společná zahraniční a bezpečnostní politika, která poskytuje Kartelu vyšší stupeň kontroly nad aktivitami zemí EU na mezinárodní politické scéně.
- Byla nastolena politika “ochrany spotřebitele”, umožňující Kartelu jí používat jako záminky pro ochranu prosazování svých zájmů. Tzv. „směrnice pro potravinové doplňky“ se toho stala klasickým příkladem, přičemž celoevropská omezení prodeje vitamínů a minerálních doplňků vznikala na základě „nezbytnosti zajistit vysoký stupeň ochrany zákazníků. Skutečným důvodem restrikcí byla pochopitelně ochrana multimiliardových zisků z prodeje syntetických patentovaných léčiv, ohrožených použitím nepatentovatelných terapií, např. vitamínů při léčbě kurdějí a onemocnění srdce kvůli nedostatku vitamínů.

**Podpis Maastrichtské smlouvy
7. února 1992**

Amsterodamská smlouva:

- Dělala problémy v souvislosti s volným pohybem osob v rámci právního řádu EU. Kvůli tomu bylo zapotřebí, aby byl vytvořen celoevropský informační systém, čímž Kartel získal netušené možnosti, jak se vměšovat do soukromí občanů EU.
- Odsouhlasila program na vývoj aktivit Europolu (evropského policejního orgánu), čímž umožnil Kartelu zintenzívnit kontrolu svobody Evropanů i přes hranice států.
- Dále vyvinula všeobecnou bezpečnostní politiku za účelem postupné formulace všeobecné obranné politiky, čímž byly vyvinuty prostředky, s jejichž pomocí může Kartel případně dosáhnout vojenské kontroly na globální úrovni.

Evropští lídři shromáždění k podpisu Amsterodamské smlouvy 2. října 1997.

Vliv petrochemického a farmaceutického Kartelu na náplň Amsterodamské smlouvy a systému EU pro odhad rizika.

V lednu 2010 akademikové na britských univerzitách v Bathu a Edinburku zveřejnili důkazy o tom, že výrobci petrochemických, farmaceutických, chemických, potravinových a tabákových výrobků se v 90. letech společně angažovali v dlouhodobém ovlivňování za účelem utváření politiky Evropské unie k vlastnímu prospěchu.

Podle této studie, publikované ve Veřejné knihovně vědeckého lékařství, o níž jsme na internetové stránce euobserver.com informovali, přední korporace, jako např. Shell, Bayer, Zeneca, SmithKline Beecham, Unilever, Tesco a British American Tobacco rozjely několikaletou lobbyistickou kampaň, jejímž cílem bylo utvářet systém odhadu dopadu svých obchodních zájmů na úkor veřejného zdravotního systému.

Forma odhadu dopadu, prosazovaná těmito nadnárodními společnostmi, se nakonec stala schválením Amsterodamské smlouvy součástí EU.

Je proto důležité vědět, že Směrnice EU o potravinových doplncích, uzákoněná r. 2002, využívá odhadování rizika jako prostředku k celoevropskému omezení prodeje vitamínů a minerálních doplňků potravy za účelem ochrany prodeje patentovaných syntetických léčiv farmaceutického průmyslu.

Smlouva z Nice:

- Přinesla kvalifikovaný většinový volební systém v Evropské radě, čímž se ještě více omezila schopnost jednotlivých členských zemí EU vzepřít se zájmům Kartelu. Výsledkem této změny bylo, že tři hlavní kartelové země – Německo, Francie a Velká Británie – spolu s Itálií se nyní velmi účinně dělí o moc v Radě.

- Měla za následek, že počet křesel v Evropském parlamentu vzrostl a zaznamenal posunul ve prospěch tří hlavních kartelových zemí – Německa, Francie a Velké Británie – plus Itálie.

Podpis smlouvy z Nice 26. února 2001.

Lisabonská smlouva

Lisabonská smlouva, uzákoněná v Evropské unii v prosinci 2009, povznesla pokus Kartelu o konsolidaci své politické moci v Evropě na zcela novou rovinu. Jelikož cílem smlouvy bylo legitimizovat vytvoření EU, smlouva vytváří veskrze nedemokratické základy budoucí Evropy. Coby jasný a nezpochybnitelný krok směrem k implementaci celoevropské diktatury, součástí smlouvy je:

- Neexistuje rozdělení mocenských složek, čímž je eliminována klíčová a základní složka jakékoliv demokracie.
- Žádná možnost pro evropské národy volit demokraticky prezidenta EU. Místo toho je prezident vybírán potajmu evropskou politickou elitou v zájmu korporací.
- Neexistuje možnost, aby lidé volili 27člennou ‚Komisi EU‘. Namísto toho tato výkonná úroveň kabinetu evropské vlády je „jmenována“ evropskou politickou elitou v zájmu korporací.
- Neexistuje možnost, aby lidé sesadili Evropskou komisi – i když drtivou většinou zastávají názor, že zneužívá své moci a omezuje lidská práva.
- Neexistuje možnost, jak zabránit postupující erozi práv a svobod. Lisabonská smlouva, která je formulovaná jako ‚samodoplňková‘, tak umožňuje, aby ‚bruselská EU‘ rozhodovala, jak a kdy se jí zabaží po více moci, kterou si také bez dlouhých cavyků (referenda) udělí.

Nedemokratická historie Lisabonské smlouvy

„Konvence o budoucnosti Evropy“, orgán, jemuž předsedal bývalý francouzský prezident Valéry Giscard d'Estaing, původně zahájil práci na tzv. ‚Evropské ústavě‘ v únoru 2002. Návrh textu Ústavy byl předložen EU na summitu v červnu 2003 a schválen byl o rok později, v červnu 2004.

Nicméně v květnu 2005 hlasovali Francouzi v lidovém referendu proti této ústavě. O měsíc později je následovali Nizozemci. Ústavu dali tedy na nějakou dobu (na rozmyšlenou) k „ledu“ a chvíli to vypadalo tak, že tam už zůstane.

V lednu 2007 se předsednictví EU ujalo Německo, resp. jeho kancléřka Angela Merkelová, která prohlásila, že čas na rozmyšlenou skončil. Pouhé dva měsíce později, v březnu byla všemi členskými státy schválena Berlínská deklarace – podle níž měly všechny státy odsouhlasit novou smlouvu EU do parlamentních voleb 2009. Text nové smlouvy, od té doby známý pod názvem ‚Lisabonská smlouva‘, byl zveřejněn 4. června 2007.

K nemalému šoku Francouzů a Holanďanů, stejně jako milionů demokratů v Evropě, se ukázalo, že 96% článků nové smlouvy bylo kopií odmítnuté staré ústavy EU. Když se šok postupně měnil v nevoli, dokonce samotný Valéry Giscard d'Estaing, autor původního textu ústavy, byl nucen přiznat, že ‚rozdíl mezi novou smlouvou a starou ústavou byl více méně kosmetické povahy než reálný‘.

Německá kancléřka Angela Merkelová byla hlavním evropským nástrojem ‚zmrtvýchvstání‘ odmítnuté ústavy a jejího přejmenování na Lisabonskou smlouvu.

Navzdory zjevnému podvodu, k němuž zde došlo, podepsalo 13. listopadu 2007 v portugalském Lisabonu Lisabonskou smlouvu 27 členských států. Jedinou zemí, která dala přednost nechat demokraticky rozhodnout o Lisabonské smlouvě v lidovém hlasování, bylo Irsko. Ve všech ostatních 26 členských zemích – včetně Francie a Nizozemska, které předtím téměř totožnou smlouvu v referendu smetly ze stolu – prošla smlouva národními parlamenty bez jakéhokoliv veřejného hlasování.

Britský premiér Gordon Brown a francouzský prezident Nicolas Sarkozy telefonovali José Sócratesovi, portugalskému premiérovi s tím, že referendum o Lisabonské smlouvě nebude nutné.

V Portugalsku bylo referendum vyloučeno pod vlivem nátlaku britského premiéra Gordona Browna a francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho. Brown a Sarkozy telefonovali José Sócratesovi, portugalskému premiérovi a naléhali, že veřejných voleb není zapotřebí. Sarkozy sám upřel francouzskému lidu referendum, navzdory tomu, že 58% hlasů v zemi si ho přálo.

V červnu 2008 šel irský lid k volebním urnám, aby se zúčastnil referenda o smlouvě výrazným ‚Ne‘, čímž se stal zrcadlovým obrazem francouzského a holandského hlasování z června 2005. Jasným a rozhodným projevem opozice k „bruselské EU“ byla Lisabonská smlouva zamítnuta ve třiatřiceti ze čtyřiceti tří volebních

okrsků Irska. Jakákoliv opravdová demokracie by na tomto místě naslouchala hlasu třiapadesáti procent voličů a vyhodila by smlouvu tam, kam patří: na smetiště dějin.

Místo toho a navzdory průzkumu mínění voličů, naznačujícího, že téměř tři čtvrtiny irských hlasů bylo proti konání nového kola referenda o smlouvě, „bruselská EU“ ukázala svou pravou tvář tím, že si vymínila nové hlasování a vyrobila ten ‚správný‘ výsledek. Místo aby se ustoupila vůli lidu, jak by učinila jakákoli pravá demokracie, lídři Evropské unie reagovali na irské ‚Ne‘ tím, že Irsku vyhradili čtyřměsíční ultimatum na rozmyšlenou a aby vysvětlilo, jak bylo možné, že získalo veřejnou podporu smlouvy. Především Nicolas Sarkozy trval na tom, že „Irský lid bude muset hlasovat znovu“.

Potom došlo k následující politické intervenci Evropské komise; masívní nátlak a lži irským voličům – včetně propagandy, že odmítavé stanovisko k Lisabonské smlouvě bude mít za následek ekonomickou izolaci Irska; korporační intervence od firem jako je např. Ryanair (která utratila půl milionu EUR na kampaň pro ‚Ano‘ smlouvě), Intel (který utratil několik set tisíc), a farmaceutická společnost Pfizer (která otevřeně varovala před ‚úprkem kapitálu‘ z Irska v případě hlasování v neprospěch smlouvy) a v neposlední řadě blatantní smetení směrnic Irska na nestrannost médií ze stolu (a tím zajišťujíc, aby komerční rozhlas a televize nedostali vyhrazený stejný vysílací čas na obou stranách v debatách o smlouvě) mělo za následek, že v opakovaném hlasování o smlouvě v říjnu 2009 irský lid hlasoval ‚pro‘. Výsledkem toho bylo, že smlouva prošla do EU a byla uzákoněna 1. prosince 2009.

Irské referendum o Lisabonské smlouvě, červen 2008

V irském referendu v červnu 2008 byla Lisabonská smlouva odmítnuta ve 33 ze 43 hlasovacích okrsků. Okrsky odmítnuvší smlouvu jsou zobrazeny růžovou.

Obrázek poskytl: Wikipedia.

Fakta a fikce o Lisabonské smlouvě

Fikce:

Lisabonská smlouva nemění základní povahu Evropy.

Faktem je: článek 1 dodatků ke smlouvě o Evropské unii a ke smlouvě o vzniku Evropského společenství, které jsou v Lisabonské smlouvě obsaženy, praví, že „Unie nahradí Evropské společenství a bude jeho následníkem“. Dodatkem k tomu se v článku 46 A praví, že „Unie bude mít právní povahu“. Tím je absolutně jasné, že polisabonská unie je naprosto novým právním subjektem a že Evropské společenství, jehož bylo 27 členských států předtím členy, přestalo existovat.

Navíc v dodatcích k článku 24 Smlouvy o Evropské unii a zakládající smlouvy o Evropském společenství bruselská EU může nyní podpisovat smlouvy s ostatními zeměmi nebo mezinárodními organizacemi jménem svých členských států ve všech oblastech kompetence.

A samozřejmě nezapomínejme, že smlouvou byl vytvořen nový post prezidenta EU (jímž byl jmenován Herman van Rompuy bez jakéhokoli veřejného hlasování); dále post nového ministra zahraničí EU (jímž

Podle Lisabonské smlouvy byl Herman van Rompuy jmenován prezidentem EU, zatímco Catherine Ashtonová instalována jako ministryně zahraničí EU. V obou případech občané EU nedostali sebemenší možnost hlasovat o výše zmíněných jmenováních.

byla jmenována Catherine Ashtonová bez jediného hlasu veřejnosti); a diplomatický sbor EU.

Ve skutečnosti proto nelze nevidět, že došlo k podstatným změnám „základní povahy“ Evropy.

Fikce:

Lisabonská smlouva umožňuje národním parlamentům lepší demokratickou kontrolu.

Pravda je: v souladu s článkem 7 protokolu o uplatnění zásad subsidiarity a proporcionality smlouva poskytuje národním parlamentům pro všechny účely a případy pouze právo si ztěžovat na všechno, s čím nesouhlasí. Konkrétně to znamená, že dává k dispozici pouhý mechanismus, pomocí něhož národní parlamenty mohou podávat stížnosti, jsou-li podporovány jednou třetinou národního parlamentu. Nicméně bruselská EU nemá sebemenší povinnost svá rozhodnutí měnit nebo rušit a může jednoduše jakoukoliv takovou stížnost v případě potřeby přehlasovat.

Navíc, i kdyby národní parlamenty vznesly námitku k legislativnímu návrhu Komise EU, komise není povinna měnit nebo zrušit jediné své rozhodnutí. V takové situaci může jednoduše přehlasovat stížnost a považovat ji za vyřízenou Evropskou radou a Evropským parlamentem. Ve skutečnosti se zde nejedná o nárůst demokratické kontroly ze strany národních parlamentů, ale o byrokratický trik, v němž je velmi nepravděpodobné, aby někdo mohl ovlivnit diktátorskou povahu bruselské EU pomocí těchto mechanismů.

Fikce:

Lisabonská smlouva učiní rozhodovací pochody bruselské EU demokratičtějšími.

Pravda je: ze všech klamných tvrzení bruselské EU je toto jedním z nejnestoudnějších. Především na rozdíl od skutečné demokracie, evropský parlament nemá žádnou možnost svobodně iniciovat a uzákonit něco v jakékoliv oblasti, kterou si zvolí nebo kterou podnikne. Jak už padla zmínka, v souladu s Lisabonskou smlouvou vznikly posty prezidenta EU a ministra zahraničí EU, kteří byli mandatorně jmenováni bez veřejného hlasování. Navíc, 27 členů Komise EU, exekutivního orgánu EU, bude samozřejmě i nadále jmenováno bez veřejných voleb.

Lisabonskou smlouvu lze novelizovat bez referenda Evropanů.

To ale zdaleka není všechno: podle článku 48 dodatků ke smlouvě o Evropské unii a zakládající smlouvě o Evropském společenství, obsažených v Lisabonské smlouvě, je Lisabonská smlouva ‚samododatková‘, což znamená, že do budoucna jí lze novelizovat bez konání mezivládních konferencí nebo konzultací občanů pomocí referenda.

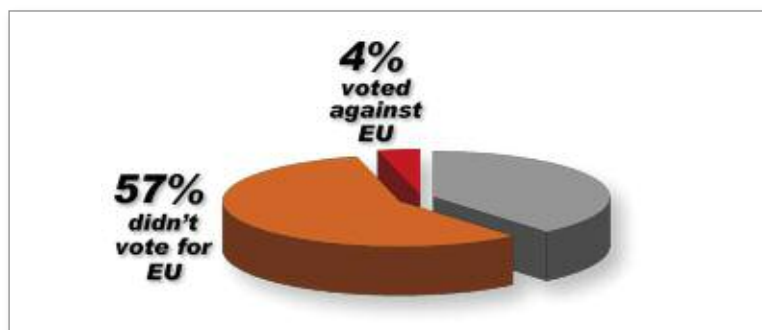
Uvědomíme-li si tato fakta, vidíme, že jsou na hony vzdálené „demokratickému“ pojetí exekutivních pochodů bruselské EU. Naopak, mají všechny klasické rysy diktatury.

Fikce:

Lisabonská smlouva je odpovědí na obavy vznášené občany Evropy a zlepší legitimitu funkčnosti bruselské EU.

Pravda je: uvědomíme-li si, že obavami naplnění občané Francie a Nizozemska jasně odmítli tzv. „Evropskou ústavu“ v národním referendu r. 2005, dále skutečnost, že 96% textu Lisabonské smlouvy je totožných s textem Ústavy, že přes 99% evropských voličů nedostalo šanci o ní hlasovat, dělá to z nároků EU absurdní frašku.

VOLBY V EU r. 2009

57 procent oprávněných voličů v Evropě r. 2009 se záměrně voleb nezúčastnilo, zatímco další 4% volilo proti diktatuře EU.

Dále nelze zapomínat, že 57% oprávněných voličů v Evropě v EU volbách v červnu 2009 protestovalo proti bruselské EU tím, že k volbám nešlo a další 4% oprávněných voličů volilo proti diktatuře EU tím, že volilo strany stojící v opozici k EU nebo Lisabonské smlouvě. Jakákoliv zmínka o tom, že Lisabonská smlouva je odpovědí na obavy těchto Evropanů je přinejmenším zavádějící.

Fikce: Lisabonskou smlouvou nevzniká evropská armáda.

Pravda je: v článku 28A (c) 3, § 1, dodatků ke smlouvě o Evropské unii a zakládající smlouvě o Evropském společenství, obsažené v Lisabonské smlouvě, se praví, že „členské státy dají Unii k dispozici civilní a vojenský potenciál pro implementaci všeobecných bezpečnostních a obranných opatření“. Paragraf 2 militarizuje bruselskou EU ještě víc tím, že se v něm praví: „Členské státy podniknou progresivní kroky na zlepšení svých vojenských schopností“, což jasně naznačuje, Evropská obranná agentura bude začleněna do těchto novelizovaných smluv.

Co řekli političtí satrapové ,bruselské EU' o Lisabonské smlouvě

Srovnání s odmítnutou Evropskou ústavou:

“Veřejné mínění bude nutno přimět, aby přijalo – aniž by si to uvědomovalo – návrhy, které se mu ještě neodvažujeme momentálně přímo přestavit... Všechny předchozí návrhy budou v novém textu, ale budou skryté nebo nějakým způsobem zahalené“. *Valéry Giscard D'Estaing, bývalý francouzský prezident a předseda Konvence, ve francouzském Le Monde, 14. června 2007, a anglickém Sunday Telegraph, 1. července 2007.*

“Podstata ústavy je zachována. To je fakt“. *Německá kancléřka Angela Merkelová v projevu v Evropském parlamentu 27. června 2007.*

“Dobrá věc na tom, nenazývat to Ústavou, je, že nikdo nemůže požadovat v dané souvislosti referendum“. *Giuliano Amato, někdejší italský premiér a náměstek předsedy Konvence, kde byl vypracován návrh Evropské ústavy, v projevu v londýnské School of Economics, 21. února 2007.*

"Podstata dohody z roku 2004 byla znovu nastolena. Co zmizelo, je pojem 'ústava'.
Dermot Ahern, irský ministr zahraničí, Daily Mail Ireland, 25. června 2007

"Virtuální nesrozumitelnost nahradila jednoduchost coby klíčový přístup k reformě EU. Co se týká nyní navrhovaných změn ústavní smlouvy, většina z nich je prezentační povahy, která nemá žádný praktický účinek. Byly jednoduše navrženy k tomu, aby umožnily jistým lidem ve vládě prodat voličům myšlenku ratifikace parlamentem než pomocí referenda".

Dr Garret FitzGerald, bývalý irský premiér, Irish Times, 30. června 2007

O tom, zda vůbec chtěli, aby jejich občané smlouvu pochopili:

"Rozhodli, že dokument by měl být nečitelný. Je-li nečitelný, není ústavní. Tak to bylo vnímáno... představte si, že anglický premiér může jít do dolní sněmovny a říci: „Podívejte, je to absolutně nečitelné, je to typická bruselská smlouva, nic nového, žádná potřeba dělat referendum.“ Kdyby se vám podařilo pochopit ji na první pohled, pak by snad existoval důvod k referendu, protože by to znamenalo, že je v ní něco nového“.

Giuliano Amato, bývalý italský premiér a místopředseda Konvence, kde byl vypracován návrh Evropské ústavy, zaznamenáno Otevřenou Evropou, Centrem pro evropskou reformu, Londýn 12. června 2007.

"Cílem Ústavní smlouvy byla lepší čitelnost; cílem této smlouvy je nečitelnost; Cílem Ústavy byla jasnost, zatímco cílem této smlouvy je nejasnost. A to se taky povedlo.

Karel de Gucht, Belgický ministr zahraničí, Flandreinfo, 23. června 2007

O Irském hlasování 'Ne' Smlouvě roku 2008:

"Všichni [političtí lídři] vědí moc dobře, že kdyby položili podobnou otázku ve svých volebních obvodech pomocí referenda, odpověď by s největší pravděpodobností zněla v 95% zemí také „Ne“.

Charlie McCreevy, Irský komisař EU, Irish Times, 27. června, 2009

O francouzském hlasování 'Ne' o Evropské ústavě (s jejímž obsahem je Lisabonská smlouva z 96% totožná) roku 2005:

"Francie měla svým „Ne“ před ostatními zeměmi náskok. Stejně tak by to dopadlo ve všech ostatních členských zemích, kdyby se v nich konalo referendum. Existuje propastný rozdíl mezi lidem a vládami... referendum by teď Evropu ohrozilo. Kdybychom nyní uspořádali referendum ve Francii, smlouva by neprošla; stejně tak by to dopadlo v Anglii“.

Francouzský prezident Nicolas Sarkozy, v projevu před poslanci Evropského parlamentu, The Economist, 14. listopadu 2007

O tom ,jak lze lid zbavit moci a stát svrchovanosti:

“.. Nemyslím, že to je dobrý nápad, nahradit tuto pomalou a efektivní metodu, která zbavuje národní státy strachu, zatímco jsou zbavovány moci – pomocí velkých institucionálních skoků. Proto dávám přednost pomalému postupu rozdrobením svrchovanosti kousek po kousku, vyhýbáním se náhlým změnám národních kompetencí ve prospěch federace. To je můj způsob, jakým budeme muset vytvářet společnou Evropskou politiku...”

Italský premiér Giuliano Amato, než se stal místopředsedou Ústavní konvence EU, interview s Barbarou Spinelli, La Stampa, 13. července 2000

Petrochemický a farmaceutický Kartel dosazuje Nicolase Sarkozyho k moci ve Francii

Nicolas Sarkozy byl dosazen k moci petrochemickým a farmaceutickým Kartelem ve Francii roku 2007. Jako syn maďarského šlechtice jeho vzestup k moci se stal součástí „Plánu B“ Kartelu. Když v Bílém domě v USA došlo ke ztrátě moci sil méně příznivě nakloněných zájmům Kartelu než to bylo v případě prezidenta George W. Bushe, což nastalo, když se americkým prezidentem stal v listopadu 2008 Barack Obama, Kartel se potřeboval ujistit, že jiné vlivné vlády tuto ztrátu mohou nahradit. V takové situaci se jaderná mocnost Francie stala první volbou.

Sarkozyho vzestup k moci byl strategicky podporován Kartelem. Roku 2004. kdy byl ještě ministrem vnitra, byl Sarkozy hlavním svědkem na svatbě francouzského farmaceutického trpaslíka Sanofi a švýcarskoněmeckého obra v oblasti léčiv Aventis/Hoechst. Společnost Hoechst, nejbohatší „nevěsta“ v tomto vynuceném sňatku z rozumu, byla pochopitelně jednou z korporáční trojky (společně s firmou Bayer a BASF), která vynesla Hitlera k moci, a která financovala přípravy na 2. světovou válku včetně výstavby koncentračního tábora v Osvětimi. Tím, že se Hoechst přestěhoval do Francie spolu s veškerým know-how – tj. včetně receptu, jak vytvářet politické satrapy, zmocnit se politické kontroly, nastolovat de facto diktátorské režimy a usilovat tím nakonec i o světovládu. Diverzifikace ekonomické moci a politického know-how z Německa do Francie byla jednou z nejdůmyslnějších kamufláží, které jsou - jak už jsme několikrát viděli - strategickým puncem Kartelu.

Předvolební boj Sarkozyho byl téměř přímou kopií posledního předvolebního boje v Německu před 2. světovou válkou. Předvolební boj kandidáta Kartelu byl financován francouzskými korporacemi petrochemického, farmaceutického a jaderného průmyslu za doprovodu Kartelem řízené mediální masáže. Skoro stejným způsobem jako ve 30. letech sázel ve svém pochybném předvolebním boji i Sarkozy na xenofobii, nenávist vůči cizincům a imigrantům s cílem otrávit společenskou atmosféru Francie a vehnat ji v roli zachránce do náruče Kartelu. Sarkozy zašel dokonce tak daleko, že tituloval bezprizornou mládež na předměstích Paříže „svoločí“, čímž lil cílevědomě olej do ohně politických nepokojů a prezentoval se sám jako kandidát a spasitel „zákona a pořádku“. Když se dostal k moci v květnu 2006, spolu s německou kancléřkou Angelou Merkelovou se „zatrůnil“ jako nový lídr bruselské EU, a to způsobem nezřídka připomínajícím obřady středověkých velmožů. Jenže Evropa Sarkozymu a jeho korporáčním sponzorům nestačila. Za dva roky ve funkci se prohlásil lídrem Středozevního impéria, a zatáhl více než tucet středozevných států do sféry zájmů Kartelu. Spojená středozevní říše nápadně připomíná rozpětí Římské říše v době Julia Césara, jedné z historických postav, o jejíž repliku Sarkozy ve stylu Napoleona zjevně usiluje.

Pohlédneme-li na to, co těmto zemím může nabídnout, vyjde najevo zoufalost povahy Sarkozyho operací na prahu 21. století v Evropě, Severní Africe a na Středním východě.

Sarkozy – korporáční konexe

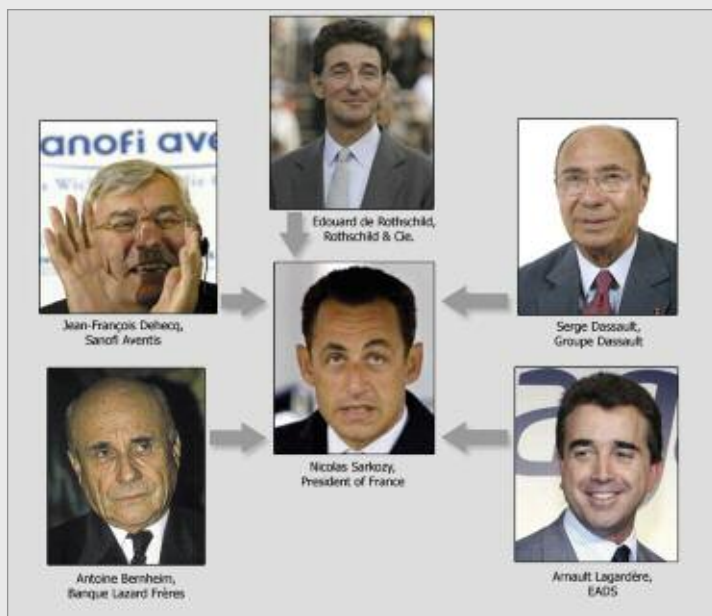
Sarkozyho vzestup k moci ve Francii roku 2006 byl financovaný "korporáční Francií." Výčet jeho hlavních sponzorů viz dole.

Jenže tahle korporáční podpora by k jeho zvolení sama nestačila. Proto jeho předvolební boj byl doprovázen systematickou propagací strachu – podobně, jako v případě Bushově volby prezidentem roku 2004. Ale Sarkozy zašel ještě o krok dál: přidal nenávist vůči imigrantům jako punc předvolebního boje. Sarkozy se ve světě proslavil jako politik, který děti imigrantů žijících na předměstích Paříže veřejně nazval „svoločí“, čímž vydatně nalil oleje do ohně rasové nenávisti. Cílem této

metody psychologického vedení války proti vlastnímu obyvatelstvu bylo vehnat zastrašené a vyjukané voliče do jeho náručí. Dva pilíře Sarkozyho předvolebního boje – blatantně sloužící zájmům kartelu a zároveň zajišťující kartelu podporu voličů rozdmýcháváním jejich strachu, je v podstatě dokonalá kopie předvolebního boje z roku 1933, který byl také financován petrochemickým a farmaceutickým Kartelem. Toho roku německý kartel IG Farben (Bayer, BASF a Hoechst, dnes součást francouzské Sanofi Aventis), vynesla dalšího bezskrupulózního politika k moci, což mělo nakonec devastující dopad na celou planetu. Podrobnosti této podpory ze strany petrochemického a farmaceutického kartelu, skrývající se za vzestupem NSDAP, jsou dokumentovány v archivech tribunálu s válečnými zločinci ze společnosti IG Farben v Norimberku.

Historie je pro nás poučením: "Zapomětlivým je souzeno si minulost zopakovat." (George Santayana)

Korporační zájmy, které vynesly do sedla moci Nicolase Sarkozyho:

V době, kdy celý svět se chystá používat vodík a jiné obnovitelné druhy energie nejen k pohonu automobilů, ale k pokrytí všech stěžejních oblastí závislých na energetice, Sarkozy se zoufale snaží jako správný trhovec prosazovat používání zastaralé jaderné technologie tím, že vhání tucty rozvojových zemí do náručí fatální závislosti na petrochemickém, farmaceutickém a jaderně energetickém kartelu.

V očích Kartelu se Sarkozy jeví nepochybně jako ideální náhražka za George W. Bushe v roli vrchního satrapy jeho globálních zájmů.

Zednářská a mafiánská infiltrace, podvod, korupce, propaganda a eroze občanských práv v bruselské EU

Morální hodnoty nebo pochybné styky?

Korupce mezi úředníky byl neustálý problém už od samého založení Komise EU. Do jaké míry se krédo komisařů opírá o morální zásady vidíme nejlépe v kontextu událostí z listopadu 2004. Rocco Buttiglione, věřící katolík a osobní přítel tehdejšího papeže, Jana Pavla II, byl jmenován jako jeden z členů Komise EU. Krátce nato byl odvolán kvůli svým pevným katolickým zásadám, které veřejně hájil.

Na místo Buttiglioneho byl jmenován Franco Frattini, důvěrný spojenec italského premiéra Silvia Berlusconiho. Podle zprávy v londýnských Times z 10. listopadu 2004 Buttiglione vypálil při svém odchodu varovný výstřel tím, že v průběhu Frattiniho pověřovacího aktu prohlásil: „Doufám, že se ho nikdo nezeptá, zda je svobodný zednář“.

Navzdory tomuto otevřenému varování se Frattini stal viceprezidentem Evropské komise, který je – což má obzvlášť ironický nádech – odpovědný za spravedlnost, svobodu a bezpečnost. Ve své funkci v letech 2004 – 2008 Frattini osobně dohlížel na legislativní úpravy, podle nichž byla systematicky oklešťována občanská práva napříč Evropou, což mělo dopad v podstatě na každý sektor života občanů EU.

Franco Frattini, místopředseda Evropské komise odpovědný za spravedlnost, svobodu a bezpečnost v letech 2004- 2008.

Tato epizoda, ať už vypadá sebenevinněji, vrhá výmluvné světlo na morální hodnoty „bruselské EU.“

Zednářská a mafiánská infiltrace v „bruselské EU“.

Svobodné zednářství bylo velmi citlivé téma v Itálii od roku 1981, kdy tajná a ilegální pravicová lóže svobodných zednářů známa jako P2 – Propaganda Due – se rozpadla uprostřed veřejného skandálu. Především kvůli odhalení jména tehdejšího italského ministerského předsedy Silvio Berlusconiho, jako jednoho z tisíce jmen na seznamu členů lóže, včetně jmen prominentních novinářů, zpravodajské služby, armády a politiky. Berlusconi, jehož jméno padlo roku 2009 v souvislosti s teroristickými akcemi mafie z úst svědka a policejního informanta, údajně vstoupil do P2 roku 1978.

Licio Gelli, někdejší velmistr lóže P2 (Propaganda Due), ilegální pravicové zednářské lóže s kontakty na nacismus. Členem lóže P2 byl současný italský premiér Silvio Berlusconi.

(Image credit: Wikipedia)

Z historického hlediska není žádným tajemstvím, že P2 pěstovala styky s nacisty a extrémně pravicovými skupinami. Licio Gelli, její bývalý velmistr, byl r. 1998 ve vězení kvůli korupci a podvodu v souvislosti se skánálem kolem Banco Ambrosiano, a deník New York Times ho otevřeně popsal jako „známého fašistu“. Investigativní novinář David A. Yallop ve své knize „Jménem Boha: Vyšetřování vraždy Jana Pavla I“ dokonce r. 1978 vyslovuje obvinění, že Gelli byl zapletený do spiknutí, které vedlo k vraždě papeže Jana Pavla I, jenž setrval na papežském stolci pouhých 33 dnů. Ještě více zneklidňující je podle některých pramenů, mimo jiné novozélandského New Zealand Herald a The Observer ve Velké Británii, domnělé propojení P2 se státním terorizmem. Jiné prameny, např. BBC, tvrdí, že dotyčný měl konexe jak s mafií, tak pravicovými teroristickými skupinami.

Když Paul van Buitenen, odpadlík, který odhalil podvody a korupci Evropské komise za vlády Jacquese Santera a způsobil tím jeho pád (viz dole), hovořil r. 2000 s BBC, otevřeně mluvil o svém strachu z mafie a mafiánské infiltraci v „ Bruselské EU“.

Podvody a korupce v Evropské komisi a potrestání odpadlíků

Roku 1999 kompletní, Jacquesem Santerem vedená Evropská komise, byla nucena kolektivně odstoupit po zveřejnění kompromitující van Buitenenovy zprávy. Jeden z hlavních jejích cílů bylo odhalit francouzskou komisařku Edith Cressonovou, obviněnou ze spáchání celé řady vážných a opakovaných podvodů, padělání smluv, padělání rukopisu jiných osob a defraudace fondů EU za účelem osobního obohacení. Během svého funkčního období si jako komisařka dokonce neodpustila zaměstnat jednoho ze svých dobrých známých, zubaře Rene Berthelota jako odborníka na HIV/Aids, a to navzdory skutečnosti, že dotyčný neměl sebemenší kvalifikaci v daném oboru. Berthelot byl zkrátka diletant; jedinou expertní činnost, kterou se za více než dva roky své činnosti pro paní Cressonovou vykázal, bylo 24 stránek poznámek nevalné či nulové hodnoty. Roku 2006 Evropský soudní dvůr prohlásil, že Cressonová se dopustila hrubého porušení svých povinností ve funkci evropské komisařky.

Obvinění, která nakonec způsobila pád komise, vznesl holandský poslanec Evropského parlamentu Paul van Buitenen, který tou dobou pracoval jako auditor v kontrolní jednotce financí Komise. Coby trest za své „práskačství“ se stal předmětem disciplinárního řízení za nedodržování procesních předpisů, jeho plat byl na dobu čtyř měsíců o 50% zkrácen a nakonec byl dotyčný přeložen s výrazně nižší kvalifikací do účetního oddělení, kde směl dohlížet mimo jiné na výdaje za předměty, jako jsou žárovky.

Ale ve srovnání s některými dalšími „práskači“ v EU, dopadl van Buitenen ještě dobře. Např. roku 2004 Marta Andreasen, bývalá hlavní účetní Evropské komise, skončila na dlažbě za to, že si dovolila účetnictví v EU označit jako rébus „korupčních fondů a

podvodů.“ Navzdory skutečnosti, že její tvrzení bylo jasně doloženo zveřejněnými zprávami auditorů EU, kteří roku 2004 odmítli odepsat celkové ztráty za desetiletý rozpočet plný údajných podvodů – soud pro úředníky EU odmítl žádost o anulování jejího propuštění a trval ve svém 55 stránkovém prohlášení na platnosti veškerých bodů stížnosti Komise vůči ní.

Podvody v Evropském parlamentu

Galvinova zpráva, pojmenovaná po Robertu Galvinovi, úředníkovi pro interní audit v EU, jehož jméno stálo na titulní stránce, vznikla koncem roku 2006 jako audit nákladů a výdajů na příkladě výdajů více než 160 poslanců Evropského parlamentu. Jeho zpráva obsahovala vážné a opakované anomálie v platbách za sekretářky a servisní služby; prapodivné, nadsazené a velmi nadstandardní hotovostní platby zaměstnancům nebo poskytovatelům servisních služeb; chybné registrace a chyby v daňových prohlášeních; laxní nebo neexistující fakturaci; neprůhledné nebo neregistrované nároky za výdaje.

Existence této šokující zprávy se udržovala v tajnosti do února 2008, kdy zprávu o její existenci zveřejnil anglický člen Evropského parlamentu Chris Davis. Ale i potom byl její obsah utajován, a jen vybraná skupina poslanců parlamentu dostala možnost si zprávu přečíst jednotlivě pod dohledem v uzamčené místnosti. Poté, co zpráva prosákla na veřejnost a oni byli obviněni ze spáchání „masivního“ podvodu, poslanci Evropského parlamentu hlasovali, aby ke zveřejnění zprávy nedošlo a aby podvody a machinace v souvislosti s vyúčtováním jejich výdajů vůbec nespátřily světlo světa.

Korupce v agentuře EU pro „boj s kriminalitou“.

Dokonce ani Eurojust, agentura EU pro tzv. „boj se zločinností“, se nevyhnula korupčnímu skandálu. Například v prosinci 2009 ředitel agentury Jose da Mota odstoupil poté, co byl na 30 dnů suspendován za vykonávání nátlaku na portugalské státní žalobce

s cílem zabránit vyšetřování korupčního skandálu, do něhož byl namočený i portugalský ministerský předseda Jose Sócrates. Podle zpravodajské agentury UPI, Sócrates byl obviněn z úplatkářství v době, kdy sloužil ve funkci portugalského ministra životního prostředí - odměnou za schválení výstavby projektů na ekologicky chráněném území.

Válečná propaganda bruselské EU

Na míle vzdálený transparentnosti vůči občanům uhání obrovský propagační stroj EU, provozovaný na účet daňových poplatníků.

Podle Maria Rankka, provozujícího švédský think-tank Timbro, např. nevolená Evropská komise financuje mnohem vyšší komunikační rozpočet sponzorovaným rozhlasovým stanicím a internetovým stránkám, než jak je stanoveno v oficiálním rozpočtu ve výši 213 milionů EUR. Uváděné příklady zahrnují evropskou rozhlasovou síť 'Euranet' a YouTube kanál 'EU Tube'. Stejně tak vznáší Rankka obvinění, že vysílací stanice Euronews dostává 10.8 milionů EUR ročně z rozpočtu bruselské EU, kdežto o Evropském tiskovém středisku v Bruselu a Maastrichtu, kde jsou vzdělávání budoucí reportéři, se tvrdí, že dostalo roku 2008 grant ve výši pouhého jednoho milionu EUR. Nemůže být proto pochyb o tom, že když podobné organizace dostávají takto vysoké obnosy od politických subjektů, vznikají oprávněné pochyby o jejich objektivitě.

To ale není zdaleka všechno, protože podle Rankkových slov bruselská EU poskytuje dotace i organizacím, jako je Centrum pro evropské politické studie, Evropské hnutí, Evropa pro občany a Přátelé Evropy. UVědomíme-li si, jak proevropské tyto organizace jsou, bylo by rozumné se domnívat, že takové dotace by bylo možné považovat za důkaz toho, co tvrdí bruselská EU, totiž že občanská společnost podporuje její politiku.

Propagandistické aktivity bruselské EU směřovaly doposud přímo k občanům ve volebním věku. Do budoucna to ale vypadá tak, že její pozornosti neuniknou už ani děti.

Citujíc údajné „lži“ a „nedůvěru“ šířené o bruselské EU, např. někteří poslanci Evropského parlamentu teď požadují, aby se školáci ve všech 27 členských zemích povinně zúčastňovali hodin výuky o Evropské unii. Nicméně nemůže být pochyb o tom, že součástí plánovaných školních osnov budou taková témata, jako jsou např. „otcové zakladatelé“ nebo „jak EU ovlivňuje každodenní život“ a že se žáci naopak zaručeně nebudou dovídat o takových reálných námětech, jak jsou prezentovány v této knize.

Podvody bruselské EU ve srovnání s lidskými právy a základními svobodami

Bruselská EU investovala spoustu energie, aby vznikala iluze, že chrání lidská práva a základní svobody občanů. Jedním z nejlepších příkladů klamu v této oblasti je její „Sacharovova cena za svobodu myšlenky“.

Tato cena vznikla roku 1988 s cílem, „pocítit jedince nebo organizace za jejich úsilí v oblasti lidských práv a základních svobod“ a je každoročně udělována Evropským parlamentem na formálním zasedání ve Štrasburku.

Nemáme nikterak v úmyslu zlehčovat hrdinství a obětavost některých vynikajících jedinců, kteří byli touto cenou v posledních letech vyznamenáni, nicméně zastáváme názor, že je to od bruselské EU vysloveně neupřímné, udělovat takovou cenu a zároveň budovat policejní stát, monitorující soukromé aktivity svých občanů a podkopávající jejich občanská práva a ignorující fundamentální princip demokracie tím, že upírá svým občanům možnost si vybírat své zástupce na úrovni vládní exekutivy resp. že podniká kroky, aby občanům znemožnil přístup k vědecky ověřeným, životadárným léčitelským přírodním terapiím a informacím o nich.

Vznik evropského policejního státu

Bruselská EU utrácí miliony EUR na vývoj „Orwelovských“ počítačových technologií schopných procešovat obrazové sekvence CCTV a internet na „nenormální chování“. V rámci pětiletého výzkumného programu, známého jako Projekt Indect, plánuje vývoj počítačových programů s cílem monitorovat a zpracovávat informace z internetových stránek, diskusních fór, serverů, peer-to-peer sítí a dokonce i osobních počítačů. Tento vývoj je jen logickým vyvrcholením stávající situace, v níž Evropští poskytovatelé internetových služeb už dnes v souladu s evropskými zákony mohou schraňovat v paměti svých serverů veškeré podrobnosti o rozesílaných emailech, navštěvovaných webových stránkách a telefonátech.

‘Bruseiská EU’ vydává miliony EUR na vývoj „orwelovských“ počítačových technologií, schopných kontrolovat obrazové sekvence CCTV a procešovat internet na „neobvyklé chování“.

Stejně tak podniká EU kroky, jimiž usiluje o vytvoření panevropského policejního systému a zavedení celoevropského systému registrace čísel občanských průkazů. Pakliže se tyto plány uskuteční, je jen otázkou času, kdy se autoritářský satelitní dohled, automatizovaný systém kontroly pohraničních přechodů pomocí biometrických čteček a systémů identifikace a profilu rizika se stanou pro 500 milionů Evropanů normou.

A co je nehorší, očividně dochází k rozhodnutím ohledně rozšíření tzv. „domácí bezpečnosti“ v EU pomocí firem, které z toho nakonec budou těžit. Podle skupiny Statewatch se sídlem ve Velké Británii, zabývající se monitorováním občanských práv, bylo vypracování 1.4 miliardy EUR nákladného programu European Security Research Programme (ERSP) – Výzkumného programu o bezpečnosti v Evropě – svěřeno korporacím, které z jeho implementace budou nakonec i nejvíc těžit – např. bezpečnostní agentury Thales, Finmeccanica, EADS, Saab a Sagem Défense Sécurité.

Kapitola 5

800 LET PO MAGNA CHARTĚ:

**Vláda bruselské EU
by ukončila staletí
svobody a nezávi-
slosti ve Velké Británii**

Osm set let po Magna Chartě: Vláda bruselské EU by ukončila staletí svobody a nezávislosti ve Velké Británii

Zde je právo, které je silnější než král a které si nesmí dovolit porušit ani on. Toto opětné potvrzení nejvyššího práva a jeho zakotvení ve všeobecné chartě je největším poselstvím Magna Charty; to samo o sobě opravňuje respekt, který k ní lidé chovali.

Winston Churchill, 1956

Ze všech hrdých historií svobody a nezávislosti v Evropě, které by totalitní vládou bruselské EU skončily, by zcela nepochybně jako nejtragičtější ze všech figurovalo ukončení staleté historie svobody a demokratické vlády ve Velké Británii. Pro lid země, která sehrála už dvakrát v dějinách kritickou úlohu tím, že ve dvou světových válkách pomohla znemožnit petrochemickému a farmaceutickému Kartelu zmocnit se světovlády, znamená vehnat Evropu do náruče sil, které mají na svědomí obě tyto války, v nichž padl víc než milion jeho předků.

Magna Charta, podepsaná v červnu 1215, dala celému světu ústavní práva a je všeobecně považována za nejdůležitější právní dokument v dějinách demokracie.

*(Otištěno s laskavým svolením
Wikipedie)*

Pohlédneme-li zpátky do historie, je stejně pozoruhodné, že Velká Británie přes svou největší zemi – Anglii – dala světu Magna Chartu – chartu, na níž svět pohlíží jako na jeden z nejdůležitějších dokumentů v dějinách demokracie. Poté, co byla podepsaná v Runymede v anglickém hrabství Surrey v červnu 1215, se tato charta stala spolehlivou baštou proti tyranii v Anglii. Tím, že uznávala např. právo habeas corpus – právo zatčené osoby na rozhodnutí nezávislého soudu o oprávněnosti zatčení, což platilo pro všechny včetně vladařů a magistrátních úředníků. Magna Charta se stala pro svět základem pro vývoj ústavního práva.

Nicméně absolutně bez vědomí mnoha britských občanů schválila bruselská EU roku 2002 tzv. „Evropský zatykač“, jímž bylo právo habeas corpus zrušeno. Stejně tak Lisabonská smlouva ruší nejen ochranu proti svévolné a náladové vládě, poskytované Magna Chartou, ale dokonce svrchovanost britského parlamentu – orgánu, který byl vzorem parlamentních systémů na celém světě.

Britský parlament je všude ve světě všeobecně uznáván jako vzor parlamentní demokracie. Nicméně jeho svrchovanost spolu se svrchovaností všech ostatních národních parlamentů v bruselské EU byla podpisem Lisabonské smlouvy zrušena.

(Otištěno s laskavým svolením Wikipedie)

Hrdá historie: Británie už dvakrát uchránila svět před petrochemickým a farmaceutickým Kartelem

Vstup Velké Británie do 1. světové války se datuje 4. srpna 1914, kdy tehdejší britský premiér Herbert Asquith vyhlásil válku Německé říši jako odpověď na německou okupaci Belgie. Jeden z mnoha faktorů porážky Německa v 1. světové válce byla klíčová úloha Britského královského námořnictva – tehdy největší námořní síly světa, která je často přehlížena. Ve skutečnosti byla jeho úloha v 1. světové válce tak důležitá, že bez něho by s největší pravděpodobností Velká Británie nemohla ve válce ani pokračovat.

Přestože za 1. světové války došlo 31. května 1916 jen k jedné námořní bitvě, pro britské námořnictvo to znamenalo úspěch už tím, že zabránilo německému námořnictvu uniknout z obklíčení v Severním moři. Tím sehrálo rozhodující úlohu, protože umožnilo pokračovat Británii a jejím spojencům v námořním obchodování během války. Společně s pozemním vojskem, které dala Velká Británie k dispozici, se stala jak arzenálem, tak finančníkem aliance a rozhodně odolala dokonce vyhlášení Německa neomezené ponorkové války v únoru 1917¹. Nemůže být pochyb o tom, že bez tohoto úsilí Velké Británie by 1. světová válka nejspíš dopadla jinak.

Sir Winston Churchill,
premiér Spojeného
království v letech
1940-1945, 1951-1955.

Velké Británie vstoupila do 2. světové války 3. září 1939 vyhlášením války Německu po přepadu Polska Německem. Hrdě odmítнувší příměří s Německem, úloha Velké Británie při obraně světa proti druhému pokusu Kartelu o jeho podmanění nebyla o nic důležitější než ta první 25 let předtím. Pod vrchním velitelstvím Winstona Churchila, britský premiér a prokazatelně i nejpozoruhodnější velitel v době válek moderních dějin, Británie pevně čelila Kartelem

¹ Británie a 1. světová válka, 1901 – 1918; BBC History.

financovanému válečnému úsilí a uspěla v boji s Hitlerem za těžko představitelných podmínek na dvou frontách, který skončil porážkou Německa.

Nicméně poté, co se Kartel po válce v tichosti konsolidoval, začal potají strojit proti Británii další úklady.

Komplot výboru Spojených států evropských s cílem vlákat Británii do bruselské EU

Málo známý výbor, jehož historie zůstala utajena drtivě většině obyvatelstva Velké Británie, Akční výbor Spojených států evrop-

Historie Akčního výboru Spojených států evropských byla britské veřejnosti z velké části utajena.

ských, byl založen Jeanem Monetem 13. října 1955². Monet, politické honitřko nikdy nikým v demokratických volbách nezvolené, aby zastávalo veřejnou funkci, byl předtím velkým hráčem Montánní unie (ECSC), post, na nějž rezignoval měsíc předtím. Zasedání Akčního výboru začalo v lednu 1956 a probíhalo v soukromí.

Od samého počátku Monnet jasně řekl, o co výboru šlo. V dopise zaslaném politikům a odborářům, podílejícím se na složení výboru, řekl toto:

“Pouhá spolupráce mezi vládami nepostačí. Je nezbytné pro státy delegovat některé své pravomoci na evropské federální instituce mandátované všemi členskými zeměmi jako celku. Zároveň musí být zajištěna úzká asociace Velké Británie s těmito novými výdobytky.”

² Akční výbor Spojených států evropských: Teze a prohlášení 1955-67. nakl. Chatham House, Londýn, 1969.

Zkrátka a dobře, konečným cílem výboru, tak, jak byl stanoven při jeho vzniku, bylo dosáhnout pomocí konkrétních úspěchů Spojených evropských států.”

V dopise, datovaném 28. září 1968, pak Jean Monnet oznámil, že výbor rozhodl pozvat tři zástupce hlavních politických stran ve Velké Británii, aby se staly plnými členy. Navíc jednoznačně konstatoval, že politické strany a odbory, z nichž se Výbor skládal, byly „rozhodnuté, co nejdříve vydláždít cestu pro vstup Velké Británie do Evropského hospodářského společenství“.

Co ale zůstalo obyvatelům Velké Británie utajeno, je, že nejdéle sloužící člen Výkonného výboru dotyčného orgánu byl Kurt Georg Kiesinger, který funkci zastával od ledna r. 1956 do května r. 1965. Kiesinger byl členem nacistické strany NSDAP (číslo průkazu 2633930), který navíc pracoval v oddělení nacistického ministerstva propagandy za 2. světové války³. Později se stal kancléřem NSR, funkci, kterou zastával od r. 1966 do r. 1969.

Jean Monnet, honitriko, které nikdy nebylo zvolené do veřejné funkce v demokratických volbách, zakládalo roku 1955 Akční výbor Spojených států evropských. Všechny tři hlavní politické strany Velké Británie se staly členy tohoto výboru, který sehrál klíčovou roli při vlákání Velké Británie do bruselské EU.

Ostatními váženými členy Výboru byli Ital Aldo Moro, který byl jeho politickým tajemníkem od května 1957 do prosince 1962. Za 2. světové války byl Moro členem Fašistické univerzitní organizace (Gioventù Universitaria Fascista), skupiny sponzorované Mussoliniho Fašistickou stranou. Později se Moro stal italským premiérem. Tuto funkci zastával v letech 1963 – 1968 a 1974 – 1976.

³ New York Times, 10. března 1988.

The longest serving member of the Action Committee for the United States of Europe's Executive Committee was the German Kurt Georg Kiesinger. A former member of the Nazi Party, Kiesinger had worked in the Nazi Foreign Ministry's radio propaganda division during WWII. *(Očištěno s laskavým svolením Wikipedie)*

Navzdory všem zmíněným skutečnostem, lídři všech tří britských stran reagovali překvapivě velmi kladně na Monnetovu výzvu. Premiér Harold Wilson například jménem Labouristické strany napsal: „Cíle Akčního výboru jsou velmi konformní s cíly, které si vytyčila i Labouristická strana“. Dodal, že byl potěšen pozváním Labouristické strany stát se „plnoprávným členem“ Výboru. Wilson nominoval tři členy strany - George Browna, Waltera Padleye a Michaela Stewarta – aby sloužili jako zástupci strany.

Anthony Barber, předseda Konzervativní strany, odpověděl v podobně kladném duchu, řka, že po konzultaci s kolegy došel k názoru, že je pro něj velkou poctou, může-li pozvání přijmout a že si jeho strana členství velmi váží. Barber též nominoval tři členy své strany – pana Reginalda Maudlinga, místopředsedu strany; Sir Aleca Douglas-Homea, mluvčího oddělení pro zahraniční vztahy, a

pana Selwyna Lloyda, někdejšího ministra zahraničí a ministra financí – aby sloužili jako zástupci strany.

Ani předseda Liberální strany Jeremy Thorpe se netajil svým nadšením. Prohlásil, že vstupuje do akčního výboru ‚s velkými nadějemi‘. A dodal, že sféra spolupráce musí být ‚rozšířena tak, aby zahrnovala diplomacii a obranu a velké části sociální a kulturní politiky.‘

Výsledkem 14. zasedání výboru, které se konalo 11. března 1969, bylo, že se ho zúčastnili členové všech tří hlavních politických stran Velké Británie, přičemž všichni byli nominováni ne jako soukromé právní subjekty, ale jako zástupci svých stran. Zasedání se konalo v Londýně a stalo se klíčovým momentem při vlákání Británie do bruselské EU.

Zasedání Akčního výboru Spojených států evropských se konala od šedesátých let až do roku 1973, kdy Velká Británie vstoupila do Evropského hospodářského společenství.

Decimování britské měny – první krok na cestě k znehodnocení britské libry

Pro tvůrce bruselské EU se preventivním klíčovým krokem k zajištění nemožnosti opustit unii, stalo vytvoření společné měny, EUR. Logika, která se za tím skrývala, byla jednoduchá: znehodnocením a učiněním měny předmětem kontroly Kartelem kontrolované centrální banky snižuje autonomii země na úroveň pouhého člena superstrátu, kontrolovaného korporacemi.

Před vznikem EUR, měnová soustava šesti zakládajících členských zemí bruselské EU měla své měny, které se zakládaly na setinové jednotkové soustavě. Zřejmě bylo rozhodnuto, že společná panevropská měna bude používat podobnou setinovou soustavu.

V případě britské měny, libry sterlingu, dodnes platné a nejstarší měny na světě – se soustava zakládala do roku 1971 na dvěstěčtyřicetinovém jednotkovém systému. Proto se považovalo za nezbytné ji harmonizovat s decimálním systémem šesti zakládajících zemí dřív,

Měna Velké Británie, libra sterlingu – je nejstarší světovou, dodnes používanou měnou.

než bude možné přimět Velkou Británii, aby hodila svou měnu přes palubu a přijala za svou jedinou společnou panevropskou měnu EUR, zakládající se na setinové soustavě.

Takto se zrodilo něco, co později vešlo do povědomí veřejnosti jako „decimalizace“ britské měny.

K oznámení, že Británie se má „decimalizovat“, došlo 1. března 1966 z úst tehdejšího ministra financí Jamese Callaghana, který tento akt popsal jako „jedinečné a historické“ rozhodnutí. Přestože skutečné a plné důvody, které se za změnou skrývaly, se Britové nikdy nedověděli, Callaghan veřejně přiznal, že „velké oblasti“ průmyslu, obchodu a bankovníctví došly k názoru, že to bude ekonomice prospěšné⁴. Není třeba zdůrazňovat, že Callaghanova převratná argumentace, do jaké míry by britská dvě stě čtyřicetinová soustava mohla být brzdou britské ekonomiky, nakonec vyšuměla do prázdna. Navzdor tomu se na nové decimální měnové soustavě pracovalo i na dále a zavedena byla v zemi 15. února 1971.⁵

Edward Heath – muž, který Velkou Británii vehnal do náruče bruselské EU

Velká Británie vstoupila do EU v lednu 1973 v době, kdy premiérem země byl Edward Heath, muž, který snil dlouho o tom, připoutat svou zemi k Evropské federaci. Ve svém inauguračním projevu jako poslanec dolní sněmovny britského parlamentu 26. června 1950, Heath otevřeně vyzval svou vládu k přijetí Schumanova plánu. Tento plán byl kreací francouzského ministra zahraničí Roberta Schumana, který ho předložil pouhý měsíc předtím, než se Edward Heath stal poslancem Britského parlamentu. Schumanův plán se nakonec stal startovací plošinou pro bruselskou EU.

⁴ Británie se decimalizuje roku 1971. BBC News.

⁵ Invaze dává Velké Británii novou měnu. BBC News.

Heath měl dobré kontakty na elitu Kartelu, zúčastnil se setkání tajné skupiny Bilderbergů v roce 1976⁶ a měl projev na setkání Rockefellerem vedené Trilaterální komise roku 1980⁷. Když zastával funkci britského premiéra v letech 1970 – 1974, byl zároveň přítelem předsedy a výkonného ředitele farmaceutické společnosti Glaxo Sir Austin Bida – člověka, jehož britský deník Independent označil jako přímo odpovědného za transformaci firmy Glaxo ze společnosti, známé jako výrobce potravin pro kojence, na jednoho z největších světových výrobců farmaceutických produktů⁸. Jistě stojí za zmínku, že Bide v době, kdy podporoval Glaxo během 2. světové války, pracoval v oboru vitaminů a penicilinu a měl na starosti také patenty.⁹

Edward Heath, britský premiér v letech 1970 - 1974, měl dobré styky na elitu Kartelu a vedl Velkou Británii do náruče bruselské EU roku 1973.

Dalším důvěrným Heathovým přítelem byl Eric Roll, později pasovaný na barona Rolla z Ipsdenu, člena Britské horní sněmovny. Roll se také často zúčastňoval setkání Bilderbergů a byl členem velmi vlivného koordinačního výboru této elitní skupiny.¹⁰

Jenže Bide a Roll nebyli jedinými Heathovými kontroverzními spojenci. Poté, co francouzský prezident Charles de Gaulle v 60. letech vetoval vstup Velké Británie do bruselské EU, Heath pozval bývalého nacistického advokáta Waltera Hallsteina, tehdy prezidenta Evropské komise, do Chequers, letního sídla britského premiéra, aby se z první ruky dověděl, proč se to se vstupem nepovedlo.¹¹ Tato návštěva byla jedna z několika, jimiž Hallstein svého britského hostitele potčil během jeho funkčního období ve funkci britského

⁶ The Daily Collegian. 9. září 1976. ⁷ 1980 Plenární zasedání Trilaterální komise.

⁸ Sir Austin Bide: Průmyslníci, kteří transformovali Glaxo ve světovou mocnost a pak se pohádali s Thatcherovou kvůli British Leyland. The Independent; sobota 24. května 2008. ⁹ Sir Austin Bide: Po úspěchu v Glaxo se mu nepodařilo udělat totéž s British Leyland. The Guardian. čtvrtek, 5. června 2008.

premiéra. Během desetiletí, v němž k vstupu Británie do EU roku 1973 nakonec došlo, Hallstein a Heath se mnohokrát sešli při různých příležitostech, přičemž úzce spolupracovali.

Bývalý nacistický advokát Walter Hallstein se setkal s britským premiérem Edwardem Heathem mnohokrát a spolupracoval s ním. Hallstein Heathovi sliboval, že mu bude asistovat při podpoře členství Velké Británie v bruselské EU.

Jako uznání jejich úzké spolupráce Hallstein dokonce přispěl roku 1973 k německému vydání knihy Andrew Rotha, 'Edward Heath - Ein Mann für Europa'.¹² Podle toho Hallstein používal Heath s největší pravděpodobností jako barometr pro stanovení politické atmosféry před oficiálními setkáními a jednáními o žádosti Velké Británie o přijetí do EU. Z toho, že sliboval Heathovi asistenci při prosazení britského členství, jasně vychází, že Hallstein byl pevně rozhodnutý prosadit členství Británie v EU bez ohledu na případnou opozici britského lidu. Proto taky Hallstein shrnul Heathovu roli v procesu vržení Británie do náruče bruselské EU okamžitě tím, že řekl: „Úspěch v této bitvě byl do jisté míry i mým úspěchem“.

Heath přišel o post premiéra roku 1974, kdy volby vyhrála Labouristická strana Haralda Wilsona, jehož volební výzva měla za následek, že umožnila britskému lidu rozhodnout v referendu, zda Velká Británie ve Společném trhu s Evropou za daných podmínek zůstane, nebo zda ho zcela opustí.

V kampani, předcházející referendu, které se konalo 6. června 1975, obchodník a milionář Alastair McAlpine, který se později stal pokladníkem Heathovy konzervativní strany, jednal jako pokladník

¹⁰ Britská horní sněmovna, Registr zájmů Lordů. 11 Heath a Heathova parta. Andrew Roth. nakl. Routledge & Kegan Paul, 1972. str.169.

¹² Edward Heath – Muž pro Evropu. Andrew Roth. Německý překlad Heinrich-Gottwald. nakl. Böhlau, Kolín n. Rýnem 1973.

kampaně pro stranu nakonec hlasující „pro“. V rozhovoru pro anglický list Independent v červnu 2005, McAlpine připustil, že „banky a velké průmyslové společnosti vrazili hodně peněz do strany, hlasující „pro““.

List Independent také popisoval, jak podle organizátorky kampaně strany, hlasující pro vstup do EU, Caroline de Courcey Ireland, strana „pro“ měla prospěch z fondů Evropské komise, s jejichž pomocí se pak financovala série charterových letů aerolinek British Caledonian, které dopravily téměř 1000 proevropských debatérů k brífinkům špičkových eurokratů. De Courcey Ireland pak prozradila, že tyhle peníze byly „jakýmsi zvláštním přidělem prostředků z fondů komise“.¹³

Konfrontována s otázkou, týkající se referenda „Myslíte si, že Velká Británie by měla setrvat v Evropském společenství (společném trhu)?“, masivní korporační a finanční podpora proevropské strany z fondů Evropské komise zajistila, že přes 67% voličů nakonec volilo ve prospěch vstupu. Po hlasování Heath připustil, že pro tuto opci pracoval 25 let.“¹⁴

Dodnes zůstává hlasování z roku 1975 jediným referendem Britského lidu o Evropě, k němuž vůbec kdy došlo.

¹³ Jak jsme byli vlákáni do Evropy. The Independent. sobota, 4. června 2005.

¹⁴ UK bere Evropu do náruče v referendu. BBC News.

Bude Britský lid bojovat za udržení své svobody a nezávislosti?

Schválením Lisabonské smlouvy se prakticky všechno, oč Goering usiloval jménem Kartelu ve funkci vrchního velitele německých vzdušných sil (Luftwaffe) za 2. světové války, se začíná naplňovat. To by ovšem znamenalo, že všechny ztráty na životech a další oběti v této válce, oběti, jejichž cílem bylo předejít dosažení cílů korporační nenasytnosti, které vyústily ve dvě světové války, byly zbytečné, pokud lid Velké Británie nebude ochoten za udržení své nezávislosti a svobody bojovat.

Je proto jasné, že i když Británie byla důsledně a vždycky na správné straně v globálních bitvách s petrochemickým a farmaceutickým Kartelem, vše, za co jejich otcové a praotcové v minulosti bojovali, přijde vniveč, budeme-li nyní místo boje nečinně přihlížet, jak bruselská EU dokončuje dílo započaté silami, o nichž jsme se domnívali, že patří minulosti.

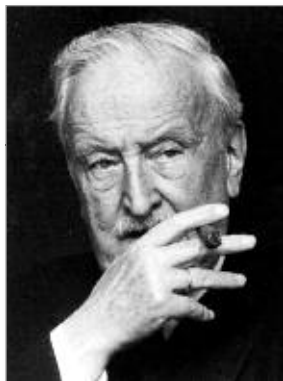
Kapitola 6

Kdo je kdo v 'bruselské EU'

Kdo je kdo v 'bruselské EU'

V této kapitole si dovolíme zdokumentovat biografické údaje vybraných osob, o nichž v této knize byla nebo ještě bude zmínka. Seznam je více méně libovolným výběrem, přičemž jména jsou seřazena podle abecedy.

Výběr osob ovšem není ani náhodný, ani není snahou poukázat na jakousi všeobecnou afinitu s určitou organizací či stranou. Společným jmenovatelem všech je, že sloužili - ať už v minulosti nebo současnosti - jako ekonomičtí satrapové chemického, petrochemického a farmaceutického Kartelu.

Abs, Hermann Josef

(*1901 †1994)

Hermann Josef Abs byl jednou z klíčových postav německé ekonomiky od pozdních třicátých až do sedmdesátých let 20. století.

- Od roku 1940 byl Abs mimo jiné členem dozorčí rady IG Farben, kde měl na starosti především finanční operace.
- Hlavní oblastí jeho činnosti bylo členství ve správní radě největší německé banky „Deutsche Bank“, přičemž těžiště jeho práce bylo, bance zajistit špičkové postavení v okupovaných evropských zemích.
- Abs byl také členem dozorčích rad mnoha dalších společností, které se podílely na německé okupaci východní Evropy.
- 80% veškerých finančních transakcí během existence továrního komplexu, postaveného společností IG Farben v Osvětimi, spravovala Německá banka, přičemž všechny transakce procházely právě Absovými rukama.
- Abs byl roku 1953 vedoucím německé delegace během jednání o „Dohodě o německých zahraničních dlužích“, které skončily poměrně nízkými reparačními platbami poválečného Německa, včetně veškerých budoucích pohledávek ze strany sdružení obětí.
- Abs se přímo podílel na vyvlastnění židovských společností v Německu a na okupovaných územích.

- Po válce strávil Abs nějakou dobu ve vězení, ale zakrátko byl zpátky ve kšeftě poté, co navázal kontakty s britskými a americkými okupačními silami.
- Dřív, než se ujal svého starého místa v Německé bance, byl ředitelem “Kreditanstalt für Wiederaufbau” (Kreditního ústavu pro znovuvýstavbu) a finančním poradcem **Konrada Adenauera**. Stal se tak aktivní součástí znovuvýstavby německé ekonomiky.
- V 60. letech byl Abs členem dozorčí rady třiceti společností - a ředitelem dozorčí rady dvaceti společností – bezprecedentní to koncentrace moci.

Adenauer, Konrad

(*1876 †1967)

Konrad Adenauer, první poválečný kancléř Německa, využil svého postavení k tomu, aby dopomohl celé řadě nacistických přísluhovačů zpátky do sedla.

- Poté, co přišel roku 1933 o post primátora města Kolína n. Rýnem, Adenauer kontaktoval v srpnu 1934 vysoce postavené nacistické politiky a nabídl své služby nacistickému hnutí. Výsledkem bylo, že mu nacistická vláda poskytovala platby.
- Při jednáních, která se konala s okupačními mocnostmi roku 1949, se Adenauer snažil zabránit demontáži laboratoří, patřících farmaceutické společnosti Bayer.
- V průběhu svého čtrnáctiletého období ve funkci německého kancléře Adenauer dopomohl ke strategicky důležitým postům někdejších nacistickým zločincům ve své vládě. Dalším dopomohl k předčasnému propuštění z vazby a znovuzískání starých předválečných postů ve správních a dozorčích radách.
- Další příklad je **Hans Globke**, jehož Adenauer zaměstnal jako svého poradce pro národní bezpečnost.
- Dalším příkladem je **Walter Hallstein**, jemuž Adenauer pomohl, aby ve funkci klíčového strůjce vybudoval struktury "Bruselské EU" a aby se mohl stát prvním prezidentem tzv. "Evropské Komise".

- Roku 1956 Adenauer založil německou tajnou zpravodajskou službu “Bundesnachrichtendienst“ (BND). Její ředitel, Reinhard Gehlen, a spousta jejích zaměstnanců se rekrutovala z řad bývalých zaměstnanců obávané SS, Sicherheitsdienstu (Hitlerovy tajné služby) a Gestapa.

Ambros, Otto

(*1901 †1990)

Otto Ambros byl členem výkonného výboru IG FARBEN v letech 1938 - 1945.

• Ambros dohlížel ve funkci operativního manažera na výběr lokality, plánování a výstavbu továrny s názvem "IG Auschwitz" (IG Osvětim).

- V letech 1940 - 1945, byl Ambros poradcem ředitele ústředního nacistického plánovacího úřadu, tzv. „Úřadu pro plánování čtyřletky“ **Carl Kraucha**, a ředitelem jeho „Výzkumného a vývojového oddělení“.
- Ambros byl jmenován do funkce "Wehrwirtschaftsführer" (vůdce vojenského průmyslu), odpovědným za prostředky vedení chemické války. Osobně doporučil Hitlerovi použití nervového plynu Sarin a Tabun ve válce.
- Ambros např. vyvinul roku 1939 pro společnost IG Farben chemickou zbraň Sarin, po níž roku 1944 následovala další chemická 'bomba' Soman.
- Během procesu s válečnými zločinci v Norimberku z firmy IG Farben soud došel k názoru, že Ambros se za druhé světové války dopustil zločinů. Byl usvědčen ze „zotročování“ a odsouzen k osmi rokům odnětí svobody.
- Roku 1952 byl předčasně propuštěn z vězení. Hned na to dostal místo jako poradce **Konrada Adenauera** a různých farmaceutických společností.

Augstein, Rudolf

(*1923 †2002)

Rudolf Augstein, vydavatel týdeníku "Der Spiegel" byl jedním z nejdůležitějších novinářů poválečného Německa.

- Augstein využíval svého vlivu k rozptýlení pozornosti veřejnosti, např. od odpovědnosti nacistů za podpálení Říšského sněmu roku 1933. Báchorka o tom, že sněm podpálil Holanďan Marinus van der Lubbe, který byl obviněn jako jediný pachatel, vyšla v sérii článků ve Spiegelu.
- Augstein obratně využil zkušeností bývalých členů SS a Gestapa k vytvoření systému "investigativního žurnalizmu", pomocí něhož po desetiletí ovlivňoval politickou scénu poválečného západního Německa.
- Augsteinovo uvěznění roku 1962 po provalení tzv. "Spiegel aféry," bylo propagačně vytěženo za účelem vytvoření Augsteinovy legendy coby „levičáka“. Proto vůbec nepřekvapuje, že Spiegel byl poté veřejností vnímán jako skalní zastánce svobody tisku.
- Augstein také selektivně umístil bývalé vysoce postavené nacistické důstojníky na strategické posty v redakci Spiegelu:
 - Wilfried van Oven, osobní tiskový referent nacistického ministra propagandy Josefa Goebbelse, se stal korespondentem pro Jižní Afriku –vybraný Rodolfem Augsteinem, který osobně podepsal jeho tiskový průkaz.

- Paul Carell, někdejší důstojník v tiskovém oddělení ministra zahraničí za druhé světové války **Joachima von Ribbentropa**, psal pro Augsteinův plátek pravidelné příspěvky.
- Georg Wolff, vysoce postavený úředník v říšském Hlavním úřadě pro bezpečnost, byl ve Spieglu zaměstnán už počátkem 50. let, se posléze stal v 60. letech zástupcem šéfredaktora.
- Horst Mahnke, další vysoce postavený funkcionář v říšském Hlavním úřadě pro bezpečnost, byl ředitelem zahraničního oddělení Spieglu. Mahnke později psal články i pro **Axela Springera**.
- Karl-Friedrich Grosse, vysoce postavený funkcionář v Ribbentropově ministerstvu zahraničí, se stal ředitelem berlínské kanceláře Spieglu.
- Erich Fischer, ředitel oddělení v Goebbelsově ministerstvu, se stal tiskovým manažerem kanceláře Spiegelu v Düsseldorfu.
- Rudolf Diels, první náčelník Gestapa, dostal ve Spieglu smlouvu s cílem napsat sérii článků o Gestapu, jeho vlastní tajné státní službě, čímž někdejší hrdlořezové získali přes noc pověst beránek v poválečném Německu. Roku 1933 Diels, tou dobou už šéf Gestapa, osobně řídil výslech Marinuse van Lubbeho po požáru Říšského sněmu.

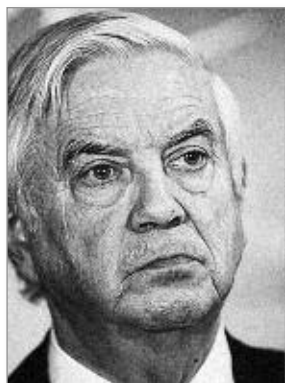
Bangemann, Martin

(*1934)

Martin Bangemann, německý politik, byl členem Evropské komise v letech 1989 a 1999.

- Během svého prvního funkčního období v Evropské komisi v letech 1989 – 1995 Bangemann sloužil ve funkci komisaře pro vnitřní trh a průmysl.
- Jako komisař se Bangemann v 90. letech zapletl do korupční aféry, v níž byl obviněn z masivního úplatkářství, protože bral vysoké honoráře za veřejné přednášky, přestože právě to bylo komisařům v jeho pozici výslovně zakázáno.
- Bangemann byl obviněn mimo jiné i ze zneužívání pravomoci veřejného činitele, protože přiměl řidiče Komise, aby ho jel služební limuzínou vyzvednout do jižní Francie u jeho jachty.
- Bangemann byl komisařem EU pro průmysl, informaci a telekomunikační technologie během funkčního období Jacquese Santera. Roku 1999 byl zapleten v korupčním skandálu a byl nucen rezignovat spolu s kompletní Santerovou komisí.
- Po rezignaci Santerovy Komise byl Bangemann jen několik týdnů nato jmenován členem správní rady španělské telekomunikační společnosti Telefonica. EU podala trestní oznámení kvůli podezření ze střetu zájmů. Příklad byl později odložen poté, co Bangemann souhlasil s tím, že nezačne pro společnost Telefonica pracovat dříve než v roce 2001.

Bolkestein, Frits

(*1933)

Frits Bolkestein byl eurokomisařem pro vnitřní trh a služby v letech 1999 a 2004.

- Roku 1996 Bolkestein, který byl tou dobou předsedou vládní strany VVD v Holandsku, se pokoušel přesvědčit holandského ministra zdravotnictví Else

Borsta, aby zahrnul přípravek na snížení hladiny cholesterolu do refundačního programu nizozemské zdravotní služby. Přípravek z názvem Cozaar tehdy prodávala firma Merck, Sharp & Dome, jejímž ředitelem byl právě Bolkestein. Podle informací zpravodajského programu Netwerk, bylo o Bolkesteinovi známo, že nutil Borsta ke snížení povinného příplatku za Zocor, dalšího léku skupiny Merck, Sharp & Dome.

- Během svého funkčního období jako eurokomisař pro servisní služby vnitřního trhu, Bolkestein vypracoval návrh "Směrnic služeb na vnitřním trhu". Podle tzv. „Bolkesteinovy směrnice“ měl být vytvořen jeden jediný vnitřní trh služeb, v podstatě inspirovaný původními plány na vznik společného trhu Velkoněmecké říše, jehož autorem byl prominentní nacistický advokát Walter Hallstein.
- Roku 2001 se Bolkestein odmítl zúčastnit protestní akce poté, co poslanci Evropského parlamentu požádali komisi, aby vyšetřila obvinění z tajných bankovních účtů v Clearstreamu, oddělení poskytovatele finančních služeb na Německé burze (Deutsche Börse). O pět let později r. 2006 odpadlík EU Paul van Buitenen – který už předtím roku 1996 odhalil skandál v Santerově Ko-

mise – prohlašoval, že Bolkenstein byl členem konzultačního výboru ruské banky „Menatep“. Tuto banku předtím obvinil Harlem Désir, francouzský poslanec Evropského parlamentu z toho, že má tajné konto u Clearstreamu, čímž vzniká řada otázek nad předchozím Bolkensteinovým odmítnutím, něco proti Clearstreamu podniknout.

- Bolkestein pracoval pro petrochemickou společnost Royal Dutch Shell od roku 1960 do roku 1975.

Bosch, Carl

(*1874 †1940)

Carl Bosch byl předsedou dozorčí rady IG Farben od r. 1931 do své smrti.

- Roku 1910 spolu s Fritzem Haberem Bosch vynalezl způsob výroby amoniaku ve velkém za účelem výroby výbušnin. Tím otevřel dokořán dveře extrémně výnosnému monopolu své společnosti BASF, která se později stala součástí neblaze proslulého koncernu IG Farben.
- Roku 1918 byl Bosch ekonomickým konzultantem německé vlády při mírových rozhovorech, které následovaly po 1. světové válce. Oproti původním plánům vítězných mocností, podle nichž měly být všechny výrobní chemického průmyslu v Německu demontovány, se Boschovi podařilo si s vítězi plácnout a demontáží továren zabránit. Výměnou za tak velkorysé gesto získaly spojenecké mocnosti přístup k utajovaným vědomostem o průmyslové výrobě barviv a Haber-Boschově receptu na výrobu amoniaku.
- Po vzniku společnosti IG Farben roku 1925, se Bosch stal ředitelem správní rady.
- Roku 1931 po smrti **Carla Duisberga**, se Bosch stává ředitelem dozorčí rady IG Farben. Tuto špičkovou funkci zastával až do své smrti roku 1940.
- Roku 1937 byl Bosch jmenován předsedou Společnosti císaře Viléma, střešní organizace všech institutů císaře Viléma a jedním z průkopníků neetického vědeckého výzkumu, který v éře nacizmu probíhal. Společnost byla dotovaná jak z veřejných, tak soukromých prostředků. K soukromým zdrojům patřila společnost IG Farben a Rockefellerova nadace.

Další informace: GB5CB992

Daitz, Werner

(*1884 †1945)

Werner Daitz byl jedním z předních zastánců nacistické teorie "Většího prostoru" v Evropě pod německou nadvládou.

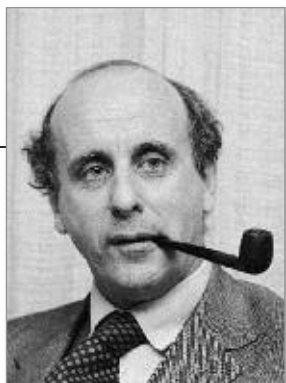
- Werner Daitz studoval technickou chemii a pracoval 10 let ve funkci generálního ředitele firmy "Schön & Spol.". Tato továrna se později stala součástí koncernu IG Farben.
- Roku 1916 Daitz jako první použil pojmu "Evropské hospodářské společenství." O čtyřicet let později tento pojem převzali jeho následovníci a označili jím jednu z prvních organizací na cestě k Evropské unii.
- Zhruba ve stejnou dobu Daitz začal zveřejňovat články a knihy o ekonomických a sociálních tématech s hlavním zaměřením na rozšířený evropský hospodářský trh pod vedením nacistického Německa.
- Roku 1931 se stal Daitz členem říšského vedení Hitlerovy nacistické strany, odpovědným za ekonomickou oblast.
- Po roce 1933 byl Daitz členem Říšského sněmu za stranu nacistů, NSDAP.
- Roku 1933 se Daitz stává ředitelem úřadu pro zvláštní záležitosti a později ředitelem zahraničního obchodu nacistické strany. Úřad zahraničního obchodu byl jednou z hlavních nacistických ideologických myšlenkových líní a jeho šéfem byl Arnold Rosenberg, jeden z neplodnějších Hitlerových politických šamanů v oblasti zahraničních styků.

- Roku 1939 zakládá Daitz Společnost pro evropské ekonomické plánování a makroekonomiku, dotovanou nacistickým Úřadem zahraničního obchodu.
- Přímoou pobočkou Společnosti pro evropské ekonomické plánování a makroekonomiku byl Ústřední výzkumný ústav pro národní ekonomický pořádek a ekonomiku většího prostoru, jejímž ředitelem byl **Arno Soelter**.

Davignon, Étienne

(*1932)

Étienne Davignon je bývalý eurokomisař. V současné době je předsedou skupiny Bilderberg a členem představenstva farmaceutické společnosti.

- Davignon byl eurokomisařem pro průmyslové trhy, celní unii a průmysl v době Jenkinsovy Komise v letech 1977 – 1981, a v letech 1981 - 1985 byl eurokomisařem pro záležitosti průmyslu a energetiky v době Thornovy Komise.
- Davignon je členem Trilaterální komise.
- Od roku 1989 do roku 2001 byl Davignon předsedou belgické společnosti Société Générale de Belgique.
- Od roku 1990 byl Davignon členem představenstva farmaceutické společnosti Gilead Sciences – té samé společnosti, pro kterou pracoval ve funkci ředitele představenstva i někdejší ministr obrany Spojených států amerických Donald Rumsfeld.
- Roku 2005 se Davignon stal předsedou tajnůstkářské skupiny Bilderberg, jejíž zasedání se konají za zavřenými dveřmi bez účasti veřejnosti, a jichž se může zúčastnit jen na pozvání vybraná elita bohatých a mocných ze světa aristokracie, politiky, obchodu, bankovnictví a žurnalistiky.

Frattini, Franco

(*1957)

Franco Frattini je současný italský ministr zahraničí a bývalý eurokomisař.

- Když byl jmenován členem komise roku 2004, Frattiniho pověst utrpěla hned první šrámy poté, co se vynořily kontroverzní obvinění, že je svobodný zednář.
- Roku 2008 Frattini oznámil plán, podle něhož se budou brát otisky prstů a sbírat osobní informace o všech návštěvnících cestujících přes hranice EU. Následujícího roku se jeho plán stává smutnou skutečností: v budoucnu budou muset obsahovat všechny nové cestovní pasy členských zemí EU digitální otisk prstů držitele včetně jeho podobizny. Od roku 2011 budou muset všichni občané zemí, které nejsou členem EU, poskytnout při návštěvě EU své biometrické údaje.
- Frattiniho společníci, jako například italský premiér Silvio Berlusconi, museli čelit obviněním, že mají styky se svobodnými zednáři a mafií.

Globke, Hans

(*1898 †1973)

Hans Globke pracoval na právní úpravě nacistického holocaustu a byl „šedou eminencí“ ve vládě Konrada Adenauera, prvního německého poválečného kancléře.

- Globke studoval práva a politické vědy a poté vstoupil do pruských resp. německých státních služeb.
- Roku 1929 se Globke stal správním poradcem pruského ministra vnitra.
- Po požáru Říšského sněmu se Globke podílel na vypracování Zmocňovacího zákona a zákona o rozpadu Pruska. Poté byl převezen do německého ministerstva vnitra.
- Globke získal pověst experta na rasové otázky. Pracoval na „Druhém nařízení pro realizaci zákona o změně jména a příjmení“ („Zweite Verordnung zur Durchführung des Gesetzes über die Änderung von Familiennamen und Vornamen“).
- Zákony a nařízení, na nichž Globke na Ministerstvu vnitra pracoval, sehrály podstatnou přípravnou úlohu před vznikem norimberským rasovým zákonům.
- Roku 1936 byl Globke spoluautorem komentáře k norimberským rasovým zákonům.
- Za 2. světové války hrál Globke klíčovou úlohu při transferu nacistických holocaustových zákonů na anektovaná evropská území.
- V poválečném Německu se Globke stává „šedou eminencí“ v pozadí vlády prvního poválečného německého kancléře Konrada Adenauera. V této pozici měl obrovskou moc při ztvárnění nového Německa a přípravě plánů pro „bruselskou EU“.

Göring, Hermann

(*1893 †1946)

Hermann Göring byl jedním z čelných nacistických politiků, který byl mimo jiné i ředitelem Čtyřletého nacistického plánovacího úřadu, v němž hlavní slovo měla IG Farben.

- Göring byl syn prvního říšského komisaře německé kolonie v Jihozápadní Africe (dnes Namibie).
- Za 1. světové války, poté, co nejprve bojoval v pozemním vojsku, přešel do německých vzdušných sil a roku 1917 se stal velitelem letky vzdušných sil. Roku 1918 byl jmenován velitelem bojové letky. Koncem 1. světové války měl Goering hodnost kapitána.
- Roku 1922 v době, kdy studoval dějiny a ekonomii v Mnichově, se Goering setkal s Hitlerem. Byl jmenován prvním velitelem Sturmabteilung (SA, Úderného oddělení). Roku 1928, se stal za nacistickou NSDAP členem německého parlamentu a ve druhém volebním období byl jeho prezidentem. V tomto postavení Göring sehrál ústřední úlohu při likvidaci německé demokracie a nastolení režimu nacistické krutovlády.
- Roku 1933 se Göring stává říšským ministrem letectva, který byl odpovědný za znovuvýstavbu německých vzdušných sil. Za své zásluhy v této oblasti mu Hitler propůjčil tehdy zatím nevyšší vojenskou hodnost Generálního polního maršála – "Generalfeldmarschall". Roku 1940 musela být pro Göringa vytvořena nová, o stupeň vyšší hodnost – říšského polního maršála, do níž byl dotyčný povýšen na základě zvláštního dekretu.

- Roku 1936 byl Göring jmenován do funkce „Zplnomocněného komisaře čtyřletého plánu“, jehož cílem bylo do čtyř let připravit německou armádu na válku. **Carl Krauch**, který lobbboval na stejnou funkci, později jako kompenzaci obdržel klíčovou úlohu v rámci toho plánu. U příležitosti oslav jeho narozenin, vyslovil Göring Hermannu Schmitzovi, řediteli představenstva společnosti IG Farben, výslovný dík za to, že mu dal Kraucha k dispozici.
- Ve funkci ředitele „Čtyřletky“ byl Göring odpovědný za vykořisťování ekonomik obsazených území. Skutečnost, že miliony lidí přitom zemřely hladem, Göring považoval za „nevyhnutelnost“.
- Přestože byla roku 1940 Göringova „Čtyřletka“ rozšířena, jeho vliv v nacistickém režimu kvůli Hitlerovým výhradám vůči Göringově závislosti na morfiu upadal. Roku 1942 převzalo povinnosti Čtyřletého plánu ministerstvo pro vyzbrojení pod vedením Alberta Speera.
- Po ukončení války se Göring ocitl na lavici obžalovaných v norimberském procesu s nejhoršími válečnými zločinci. Roku 1946 byl shledán vinným kvůli účasti na všeobecném plánu a spiknutí za účelem dovršení válečného zločinu, kvůli plánování, iniciování a rozpoutání válečné agrese; kvůli válečným zločinům a zločinům proti lidskosti. Byl odsouzen k trestu smrti na šibenici, ale výkonu trestu unikl spácháním sebevraždy krátce před výkonem trestu.

zu Guttenberg, Karl-Theodor (*1971)

Karl-Theodor zu Guttenberg je současný ministr obrany SRN a potomek německé šlechty.

- Jedním z jeho adoptivních předků je **Joachim von Ribbentrop**, Hitlerův ministr zahraničí, odsouzený k smrti v poválečných Norimberských procesech s válečnými zločinci.

Heath, Edward

(*1916 †2005)

Edward Heath byl britským premiérem v letech 1970 - 1974. Velká Británie vstoupila do „bruselské EU“ v lednu 1973 během jeho premiérování.

- Heath dlouho snil o tom, včlenit svou zemi do Evropské federace. Ve svém inauguračním parlamentním projevu předneseném 26. června 1950, kdy se stal členem Dolní sněmovny britského parlamentu, otevřeně požadoval na vládě přijetí Schumanova plánu. Tento plán je dílem někdejšího francouzského ministra zahraničních věcí Roberta Schumana, které bylo představeno veřejnosti pouhý měsíc před tím, než se Heath stal členem Britského parlamentu, a vedl přímo ke vzniku bruselské EU.
- Heath měl dobré kontakty s elitou Kartelu, účastnil se setkání tajné skupiny Bilderbergů roku 1976, a r. 1980 měl projev v Rockefellerem vedené Trilaterální komisi. Byl také přítelem předsedy a výkonného ředitele farmaceutické společnosti Glaxo, Sir Austina Bidea.
- Dalším dobrým Heathovým přítelem byl Eric Roll, později pasovaný na barona Rolla z Ipsdenu a člena horní sněmovny Britského parlamentu. Roll byl častým hostem setkání výše zmiňované skupiny Bilderbergů a členem jejího velmi mocného výkonného výboru.
- Poté, co francouzský prezident Charles de Gaulle v 60. letech opakovaně vetoval vstup Velké Británie do EU, Heath pozval bývalého špičkového nacistického advokáta Waltera Hallsteina do Chequers, letního sídla britského premiéra. Tato Hallsteinova návštěva byla jednou z celé řady setkání v Chequers během Heathova volebního období ve funkci premiéra. Během celého desetiletí jednání o vstupu Británie do EU se oba za účelem úzké, zákulisní spolupráce setkali ještě mnohokrát.
- V předmluvě německého vydání Andrew Rothovy knihy, 'Edward Heath - Ein Mann für Europa', (Edward Heath – muž pro Evropu), která vyšla r. 1973, Hallstein shrnul Heathovu úlohu v komplotu, jímž se Velká Británie ocitla v náručí bruselské EU tím, že bez obalu prohlásil: "Úspěch této bitvy byl do určité míry i mým vítězstvím."

Ilgner, Max

(*1899 †1966)

Max Ilgner byl členem představenstva IG Farben a v podstatě hlavní spojovací článek mezi nacistickou vládou a IG Farben.

- Ilgner se do obchodu s chemickými produkty prakticky narodil: jeho otec totiž pracoval v BASF. Po absolvování pruské důstojnické akademie v Berlíně studoval Ilgner chemii, práva, metalurgii a politickou ekonomii.
- Roku 1924 byl Ilgner vrchním, k podpisu autorizovaným prokuristou firmy Cassella, první firmy vyrábějící chemoterapeutika.
- Po sloučení společnosti Cassella s koncernem IG Farben, se Ilgner stal ředitelem ústředního finančního oddělení v Berlíně.
- V následujících letech Ilgner vytvořil důmyslnou soustavu manipulace nacistické vlády, která vešla do povědomí veřejnosti pod názvem "Ilgnerův systém". Hlavním úkolem berlínských kancelářích IG Farben "Berlin NW7" (název oddělení politické ekonomie), jemuž řediteloval Ilgner, bylo pěstovat kontakty se zástupci vlády. V žargonu moderní politiky to byla bez nadšázky mimo jiné i velmi účinná lobbystická buňka nacizmu.
- Ekonomického oddělení v Ilgnerově berlínské kanceláři IG Farben se navíc používalo jako špiónážního nástroje v zahraničí. Jeho zpravodajství o situaci venku mělo široké uplatnění v nacistické vládě.

- Ilgner byl integrální součástí tzv. kroužku F ("F-Kreis" – „F“ je iniciálou slova „Führer“, vůdce: pozn. překlad.), v němž se scházeli vůdčí osobnosti německého průmyslu. Kroužek se scházel v Ilgnerově kanceláři, kde se konaly porady s Josefem Goebbelsem, Hitlerovým ministrem propagandy, ohledně řešení propagace německého průmyslu.
- Max Ilgner byl jmenován vůdcem vojenského průmyslu v roce 1938.
- Součástí Ilgnerových kompetencí v berlínských kancelářích IG Farben bylo vyvíjet strategie pro nastolení velkoevropského hospodářského prostoru. V tomto ohledu aktivně zastupoval zájmy IG Farben ve funkci místopředsedy Středoevropského obchodního fóra, zájmové skupině německého průmyslu, bank a obchodních partnerů, jehož cílem bylo ovládnout středoevropský trh.
- Před německou invazí do Polska Ilgner představil německé vládě soupis továren, o něž měla IG Farben zájem. Tato procedura se pak opakovala pokaždé bezprostředně před německou okupací nové země.
- Ilgner byl zatčen roku 1945 americkým vojenským soudem a byl odsouzen ke třem rokům odnětí svobody za válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, za plenění a devastaci okupovaných území a konfiskaci továren.

Kohl, Helmut

(*1930)

Helmut Kohl je bývalý německý kancléř a lobbyista farmaceutického průmyslu na plný úvazek.

- Po 2. světové válce si chemický a farmaceutický průmysl doslova hýčkal politiky v nejvyšších vládních funkcích. Jedním z nich byl právě Helmut Kohl.
- Od r.1959 -1969 se Kohl činil především jako lobbyista farmaceutického průmyslu na plný úvazek ve „Svazu německého chemického průmyslu“ („Verband der Chemischen Industrie“).
- Roku 1969 se Kohl stává ministerským předsedou spolkové země Porýní Falcka, státu se silně vyvinutým a ještě silněji ovlivňovaným farmaceutickým průmyslem.
- Roku 1982 se Kohlovi podařilo svrhnout pomocí vyslovení tzv. „konstruktivní nedůvěry“ vládu sociální demokracie a stát se německým kancléřem. Samozřejmě nikoli bez obligátní zákulisní asistence farmaceutického Kartelu. Jako řádným členovi firmy získala BASF v Helmutu Kohlovi konečně někoho, kdo mohl zastupovat její zájmy až na samé špičce mocenské pyramidy.
- Kohl projevil zcela mimořádný zájem o sjednocení Evropy. Byl jedním z hlavních strůjců Maastrichtské smlouvy a společné evropské měny EUR. K rozhodnutí, učinit Frankfurt hlavním sídlem Evropské centrální banky, došlo hlavně díky jeho vlivu.
- 16 dlouhých let zastupoval Helmut Kohl jako kancléř Spolkové republiky Německa globální politické zájmy farmaceutického Kartelu.
- Roku 1995, v době, kdy byl Kohl ještě kancléřem, vyšlo najevo, že obchodník se zbraněmi poskytl Kohlově straně CDU sérii nevyjasněných plateb. Skandál se rozrostl v listopadu 1999, kdy státní zastupitelství v německém Augsburgu vydalo zatykač na někdejšího pokladníka Kohlovy CDU kvůli daňovém úniku právě v souvislosti s výše zmiňovanými dotacemi lobbyisty zbrojařského průmyslu. Vyšetřovatelé mimo jiné zjistili, že tyto peníze nebyly jednými, které putovaly do pokladny CDU, nýbrž že strana používala dobře promazaný systém ilegálních zahraničních bankovních účtů. Kohl ovšem před soudem odmítl uvést jména sponzorů.

Krauch, Carl

(*1887 †1968)

Carl Krauch byl ředitelem dozorčí rady IG Farben.

- Carl Krauch studoval chemii a začal pracovat v BASF roku 1912. Stal se manažerem pobočky BASF na výrobu amoniaku v Merseburgu r. 1922.
- Roku 1929 se Krauch stává ředitelem nové pobočky IG Farben na vysokotlakou chemii "Hochdruck-Chemie" a roku 1934 se stává členem představenstva firmy IG Farben.
- Kromě svého vysokého postu v představenstvu pobočky IG Farben na vysokotlakou chemii se stává i ředitelem "Vermittlungsstelle Wehrmacht", „Zprostředkovacího orgánu Wehrmachtu“ což byla v podstatě spojka IG Farben s německou armádou.
- Roku 1936 se Krauch stává ředitelem Oddělení výzkumu a vývoje v „Čtyřletém plánovacím úřadě“. Tento „čtyřletý“ úřad byl vládní agenturou, vytvořenou za účelem přípravy Německa na válku ve lhůtě čtyř let. Před vznikem této agentury Krauch aktivně lobboval pro oddělení pro válečnou mobilizaci.
- Roku 1938 se Krauch stává generálním agentem pro zvláštní úkoly, týkající se chemických výrobků v rámci aktivit Úřadu pro čtyřletý plán. Jeho zvláštním zaměřením bylo široké použití v IG Farben vyráběného otravného plynu v nastávající válce.
- Roku 1939 byl Krauch povýšen na ředitele oddělení pro ekonomickou expanzi, která byla součástí čtyřletého plánu.

- Roku 1940 se Krauch stává následníkem Carla Bosche ve funkci předsedy dozorčí rady IG Farben. Přijetím této funkce se ale nic neměnilo na Krauchových předchozích aktivitách v rámci jeho činnosti v Úřadu pro čtyřletý plán.
- Roku 1948 byl Krauch v norimberských procesech s válečnými zločinci odsouzen k šesti rokům odnětí svobody za válečné zločiny proti lidskosti, protože se podílel na zotročování a deportaci pracovních sil.
- Nicméně už roku 1950 byl propuštěn na svobodu a stal se členem dozorčí rady Chemických závodů Hüls AS, jedné ze společností, které vznikly poválečnou ‚demonťáží‘ koncernu IG Farben.

Merkel, Angela

(*1954)

Angela Merkelová se stala německou kancléřkou roku 2005 a má úzké styky s chemickou lobby.

- Merkelová studovala v letech 1973 – 78 fyziku na univerzitě v Lipsku ve východním Německu, kde získala doktorát za dizertaci v oblasti kvantové chemie. V letech 1978 – 1990 pracovala a studovala v ústředním ústavu fyzické chemie v Akademii věd ve východním Berlíně.
- Po znovusjednocení Německa byla Merkelová roku 1990 zvolena jako poslankyně Spolkového sněmu.
- Roku 1991 se stala ministryní žen a mládeže v kabinetu **Helmuta Kohla**. V letech 1994 – 1998 zastávala funkci Ministryně pro životní prostředí a jadernou bezpečnost. Měla velmi přátelský vztah s Helmutem Kohlem a říkalo se jí „Kohlovo děvče“ („Kohls Mädchen“). Roku 2000 se stala nástupkyní svého mentora ve funkci předsedy strany CDU.
- Roku 2005 se Merkelová stala německou kancléřkou. V projevu krátce před zvolením řekla: „Německý lid nebude mít v budoucnosti právo na demokracii a ekonomiku volného trhu“. Bylo zjevné, že Merkelová už za sebou měla masáž Kartelu.
- Jeden z jejích osobních poradců je výkonný ředitel firmy BASF Jürgen Hambrecht, který byl za 2. světové války členem Kartelu IG Farben.

Oettinger, Günther

(*1953)

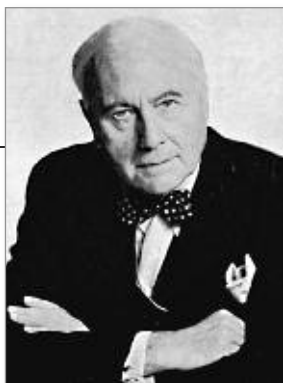
Günther Oettinger se stal eurokomisařem pro energii roku 2010.

- Roku 1972 Oettinger začal studovat práva a ekonomii na univerzitě v Tübingenu. Od roku 1984 pracoval jako advokát v Ditzingenu.

- Jeho politická kariéra začala roku 1983, kdy se stal předsedou „Mladé unie“ (Junge Union) mládežnické organizace tehdy vládnoucí konzervativní strany CDU ve své domácí zemi Badensku-Württembersku.
- Během doby svého předsednictví v Mladé unii se stal spoluzakladatelem „Andského paktu“. Ten se skládal ze skupiny politiků, jejímiž členy byli i hesenský ministerský předseda Roland Koch a Christian Wulff z Dolního Saska, bývalí ministři Matthias Wissmann a Franz-Josef Jung, člen evropského parlamentu Elmar Brok a někdejší prezident Evropského parlamentu Hans-Gerd Pöttering.
- Roku 2005 se Oettinger stal ministerským předsedou spolkové země Badenska – Württemberska. Během svého funkčního období, místo aby ho nazval pravým jménem, pěl ódy na jednoho ze svých předchůdců ve funkci, bývalého nacistického advokáta Hanse Fibingera. Oettinger se ho naopak pokoušel na veřejnosti prodat jako oběť nacizmu.
- Navzdory Oettingerově pokusům o revizi Fibingerovy minulosti, Angela Merkelová ho přesto nominovala do funkce německého eurokomisaře, jímž byl nakonec jmenován a ve své funkci eurokomisaře pro energetiku setrvává do roku 2010. Vzhledem k Oettingerově nedostatku zkušenosti v evropské politice a otázkám globální energetiky vyvolala jeho nominace na veřejnosti vlnu pobouření.

Ophüls, Carl Friedrich (*1895 †1970)

Carl Friedrich Ophüls byl německý advokát.

- Studoval ekonomii a práva a po studiu začal r. 1923 pracovat na německém ministerstvu zahraničí.
- V letech 1925 - 1931 Ophüls pracoval na německém velvyslanectví v Londýně.
- Po uchvácení moci nacisty pracoval jako soudce v oblasti patentovacího práva a jako předseda okresního soudu ve Frankfurtu nad Mohanem.
- Roku 1942 se stal vysokoškolským profesorem na univerzitě ve Frankfurtu.
- Po válce se Ophüls stává právním poradcem německé vlády pro otázky evropské integrace. V letech 1955 – 1958 byl německým velvyslancem v Belgii.

Ortoli, François-Xavier (*1925 †2007)

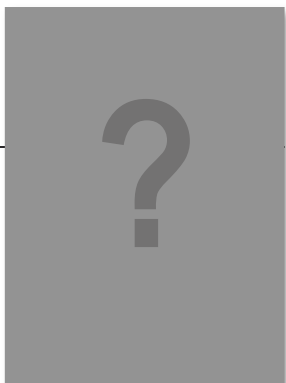
François-Xavier Ortoli byl prezidentem Evropské komise v letech 1973 - 1977 a eurokomisařem v letech 1977 - 1984.

- Ortoli se stal francouzským ministrem hospodářství a financí r. 1968. V letech 1969 – 1972 byl ministrem rozvoje průmyslu a vědy.
- Ortoli se stal prezidentem Komise EU roku 1973, a sloužil v této funkci do roku 1977. V následující komisi pod vedením Angličana Roy Jenkinse byl eurokomisařem pro ekonomické a finanční záležitosti.
- Roku 1983 se Ortoli zúčastnil prvního setkání „Evropského kola průmyslníků“, vlivné zájmové skupiny, jejímiž členy byli mimo jiné vysoce postavení zástupci chemického, petrochemického a farmaceutického průmyslu. Mezi účastníky setkání, jehož se zúčastnil i Ortoli, byli vysoce postavení zástupci petrochemické společnosti Shell, chemické a farmaceutické společnosti Ciba/Geigy a chemičky ICI.
- Roku 1984, bezprostředně po jeho posledním funkčním období v Evropské komisi, Ortoli byl jmenován předsedou petrochemické společnosti Total.

Reithinger, Anton

(*1898 - ?)

Anton Reithinger byl ředitelem politicko-ekonomického oddělení společnosti IG Farben's v Berlíně. Jeho oddělení provozovalo špionážní činnost pro nacistickou vládu na území cizích států a jejího zpravodajství vydatně využívaly různé orgány nacistické vlády.

- Anton Reithinger byl ředitelem „Národohospodářského oddělení“ koncernu IG Farben's “ (Volkswirtschaftliche Abteilung”) úřadu NW7 v Berlíně.
- Reithingerovo oddělení využívala nacistická vláda ke špionážním účelům v cizině. Její citlivé zpravodajství poskytovalo spoustu prostoru k manipulaci zahraničních klientů.

von Ribbentrop, Joachim

(*1893 †1946)

Joachim von Ribbentrop byl německým ministrem zahraničí v letech 1938 - 1945. Jako usvědčený válečný zločinec byl roku 1946 popraven v procesech s válečnými zločinci v Norimberku.

- Poté, co bojoval na německé straně v 1. světové válce, kde to dotáhl na hodnost poručíka, von Ribbentrop se stal zástupcem francouzské firmy obchodující s vínem a likéry. Roku 1920 se oženil s Annou Elisabeth Henkelovou, dcerou Otto Henkella, majetného ředitele společnosti Henkell & Co, vyrábějící šampaňské. Ve 20. letech byla Ribbentropova společnost pro import-export jednou z největších v Německu.
- Von Ribbentrop se setkal s Adolfem Hitlerem koncem 20. let a vstoupil do NSDAP roku 1932, přičemž nacistům zprostředkovával styky s dalšími vlivnými osobnostmi.
- Po Hitlerově uchvácení moci se von Ribbentrop stal poradcem nacistické strany v oblasti zahraniční politiky. Později se stal říšským ministrem a velvyslaneckým zplnomocněncem a tuto funkci zastával v letech 1935 – 1936. Po dvou letech jako německý velvyslanec v Londýně, se roku 1938 stal německým ministrem zahraničí.
- Von Ribbentrop byl hnacím agregátem za vzrůstajícími se protibritskými náladami v Hitlerově vládě. Roku 1939 sehrál klíčovou úlohu v jednáních o německo-sovětském paktu o neútočení.
- Po úspěšné okupaci Francie a dalších západoevropských zemí von Ribbentropovo ministerstvo zahraničí převzalo odpovědnost za osud židů žijících v těchto regionech.

Von Ribbentrop se aktivně zapojil do organizovaného vyvražďování židů v těchto regionech a r. 1943 se mu dostalo za zásluhy v této oblasti z rukou samotného Hitlera peněžního daru ve výši 1 milionu říšských marek.

- Von Ribbentrop byl zatčen roku 1945 a shledán vinným během procesů s válečnými zločinci v Norimberku, podle nichž se dopustil válečných zločinů, plánování válečné agrese a zločinů proti lidskosti. Byl odsouzen k trestu smrti na šibenici. Trest byl vykonán v říjnu 1946.

Sarkozy, Nicolas

(*1955)

Nicolas Sarkozy je současný francouzský prezident. Úřadu se ujal roku 2007.

- Sarkozy studoval soukromé a obchodní právo na pařížské univerzitě Paris X Nanterre. Po studiu pracoval jako advokát, specializovaný na oblast obchodního a rodinného práva. Jedním z jeho klientů byl mimo jiné i Silvio Berlusconi, italský premiér a mediální mogul.
- Sarkozyho politická dráha se rozjela roku 1982, kdy se stal primátorem města Neuilly-sur-Seine, jedné z nejbohatších obcí Francie. V této funkci setrval do roku 2002.
- V témže roce se Sarkozy stává francouzským ministrem vnitra. V této funkci se mu podařilo zařídít sňatek mezi francouzským farmaceutickým skřítkem Sanofi a švýcarsko-německým obrem Aventis/Hoechst. V letech 2004 – 2005 byl Sarkozy francouzským ministrem financí a poté, v letech 2005 – 2007, zasedl opět na své staré, oblíbené křeslo na ministerstvu vnitra.
- Nicméně roku 2006 Sarkozy oznamuje své plány kandidovat na funkci francouzského prezidenta. Během svého rozhodného předvolebního boje ve snaze zastrašit francouzské středové voliče, rozjel difamační kampaň, namířenou proti cizincům a imigrantům. Zašel dokonce tak daleko, že nazval bezprizornou mládež na předměstích Paříže „svoločí“, čímž záměrně nalil do ohně xenofobie a zároveň se francouzskému lidu nezištně nabídl jako zachránce „pořádku a práva“.

Sölter, Arno

(*1911 †1987)

Arno Sölter byl skálním zastáncem nacistické teorie Velkoněmecké říše.

- Sölter byl ředitelem oficiálního nacistického “Ústředního výzkumného ústavu národního ekonomického pořádku a ekonomie velkého prostoru”.
- Roku 1941 Sölter napsal velmi vlivnou knihu s názvem “Kartel velkého prostoru” (“Das Großraum-Kartell”), v němž popisoval ekonomický plán pro Evropu pod německou nadvládou.
- Po 2. světové válce pracoval Sölter v německém Spolkovém průmyslovém svazu “Bundesverband der Deutschen Industrie” (BDI), lobbyistické skupině německého průmyslu.

Sutherland, Peter

(*1946)

Peter Sutherland byl eurokomisařem v letech 1985 - 1989 a sloužil v představenstvech celé řady multimiliardových nadnárodních korporací včetně petrochemické společnosti BP (Brittish Petroleum).

- Sutherland studoval práva na univerzitě v Dublinu. Roku 1982 se stal vrchním státním zástupcem v Irsku.
- Členem Komise EU se stal roku 1985 ve funkci eurokomisaře pro politiku hospodářské soutěže. Roku 1990, po skončení funkčního období, se stal členem představenstva petrochemické společnosti BP. Roku 1997 byl jmenován ředitelem představenstva těžby společnosti.
- Roku 1992, v době, kdy byl členem představenstva BP, se stal předsedou výboru, který podával zprávy Evropské komisi o fungování tzv. „Vnitřního trhu“ EU.
- Roku 1995 se stal generálním ředitelem Světové obchodní organizace WTO.
- Roku 2007, kdy byl předsedou představenstva společnosti BP, se Sutherland stal poradcem prezidenta Komise EU Barrosa pro otázky energetiky a klimatu.
- Kromě předsednictví představenstva společnosti BP byl Sutherland i předsedou společnosti Goldman Sachs International. Předtím byl nevýkonným ředitelem Královské Skotské Banky (Royal Bank of Scotland) a členem představenstva nadnárodní strojírenské korporace ABB.
- Sutherland je členem výkonného výboru mimořádně vlivné skupiny Bilderberg. Je i předsedou evropské pobočky Rockefellerem financované Trilaterální komise, v níž se soustřeďují elitní vůdci světového obchodu, médií, akademiků, politiků a nevládních organizací Japonska, Evropy a Severní Ameriky.

ter Meer, Fritz

(*1884 †1967)

Fritz ter Meer byl členem představenstva IG Farben a je to usvědčený válečný zločinec.

- Ter Meer studoval chemii a práva ve Francii a Německu, potom pracoval v chemičce svého otce Dr. E. ter Meer & Cie. Roku 1925 se tato společnost sloučila s IG Farben.
- Ter Meer se stal členem představenstva IG Farben roku 1925 a zůstal jím až do roku 1945. Byl také členem pracovního a technického výboru IG Farben.
- Ter Meer složil jako ředitel sekce II v německém ministerstvu války.
- Roku 1939 přesvědčil ředitele německé Agentury pro vojenské zbraně, aby používala otravný plyn Tabun, vyráběný v IG Farben.
- Od roku 1941 byl ter Meer odpovědný za výstavbu a operace továrny IG Farben v koncentračním táboře Osvětim.
- Roku 1943 se ter Meer stal generálním agentem v Itálii, říšským ministrem pro vyzbrojení a válečnou výrobu.

- Ter Meer byl zatčen roku 1945 a byl obžalován v Norimberku v procesech s válečnými zločinci ze společnosti IG Farben resp. odsouzen za válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, plenění a konfiskace továren na okupovaných územích a za účast na zotročování a deportace otrockých pracovních sil. Byl odsouzen k sedmi rokům odnětí svobody, ale roku 1950 byl předčasně propuštěn na svobodu.
- Roku 1952 se Ter Meer stává předsedou dozorčí rady společnosti Bayer.
- Během procesu s Kartelem IG Farben v Norimberku, Ter Meerův obhájce specificky vyzdvihl, že koncept totálního evropského hospodářského prostoru formoval veškeré snahy a cíle jeho klienta.

Wurster, Carl

(*1900 †1974)

Carl Wurster pracoval v IG Farben a společnosti Degesch, kde byl jedním z činitelů, zodpovědných za výrobu otravného a smrtícího plynu Zyklon B.

- Wurster studoval chemii a začal pracovat r. 1924 v BASF. Roku 1925 začal pracovat v oddělení anorganické chemie IG Farben.
- Roku 1934 se stal Wurster ředitelem oddělení anorganické chemie IG Farben.
- Wurster také sloužil v představenstvu společnosti Degesch, dceřiné společnosti IG Farben, kde se vyráběl Zyklon B – otravný plyn používaný v plynových komorách koncentračního tábora v Osvětimi.
- Wurster se stal členem představenstva IG Farben roku 1938.
- Roku 1952 se stal výkonným ředitelem reformované společnosti BASF.

Kapitola 7

Štafeta života

Štafeta života

V předchozí kapitole této knihy jsme se se čtenáři podělili o střízlivý rozbor toho, jak se dědicové strůjců Osvětami už opět pokoušejí získat světovládu.

Uvědomíme-li si reálný rozměr podvodu a klamu, který by umožnil, aby tyto zájmy vůbec dostaly šanci se prosadit, měl by si každý čtenář také uvědomit, že jediný způsob, jak tomuto převzetí vlády nad světem zabránit – teď a u všech budoucích generací – je imunizovat se proti lžím a klamům, které tvoří samotnou základnu modu operandi – operačního režimu – těchto zájmů.

Ještě důležitější je, že teď, kdy pravda o strůjcích Osvětami vyšla najevo, považujeme za nezbytné, ukázat cestu do budoucna. Cílem této knihy není nic jiného, než přepsat dějiny 20. století.

Z toho vyplývá, že plány pro 21. století si vyžadují revizi, protože v nich musíme zohlednit naše nové chápání minulosti.

V této knize dokumentovaný střízlivý rozbor nyní poskytuje jedinečnou možnost utvářet budoucnost, aniž bychom přitom opakovali chyby minulosti. Zvážíme-li obrovský rozměr těchto chyb, budoucí kroky budou vyžadovat jistou odvahu, protože budou mít svou povahou dalekosáhlý a globální dopad.

Navíc čas, uvědomit si a nastínit novou cestu do lepšího, budoucího světa, nastal právě teď. Protože nevyvodíme-li z historických lekcí přesné a okamžité důsledky, lidstvo propásne jedinečnou šanci tuto cestu do budoucna revidovat.

V této kapitole načrtneme akce, nezbytné pro vytvoření nového, zdravého světa, v němž panuje sociální spravedlnost. Takový svět už dávno není pouhou iluzí. Naopak - lze ho vybudovat teď a hned!

Jak brzy se tento svět stane realitou, záleží na jednom, jediném faktoru: kolik z nás bude připraveno, závazně o dosažení tohoto cíle usilovat. Tato výzva je především pro mladou generaci, protože to bude její svět a její budoucnost, o němž se nyní rozhoduje.

Lidstvo se ocitlo na křižovatce. Alternativy nemohou být jasnější. Na jedné straně stojí ekonomické zájmy, těžící z nemocí, bídy a smrti milionů. Na druhé straně existují na světě další miliony lidí, kterým jde především o to, své zdraví a životy chránit.

Přeživší oběti koncentračních táborů v Osvětimi si tento rozhodující okamžik v dějinách lidstva uvědomili. Svou výzvu k „štafetové předávce života“, kterou několik přeživších peklo na zemi před několika desetiletími zanechalo, předávají dál jako morální závazek celému dnešnímu lidstvu.

‘Štafetová předávka života’ není ale jen morálním závazkem, ale i výzvou k akci na záchranu života v nejširším slova smyslu - a tím vytvořením základů pro lepší svět.

Cíle

Lidstvo má nyní možnost vytvořit zdravý, mírumilovný a sociálně spravedlivý svět. Ale tento nový svět nepřijde sám od sebe. Tento svět si budeme muset vytvořit my sami.

Tato kniha klade první základní kamínky jednoho z největších hnutí v dějinách lidstva: „Hnutí života“. Účel tohoto hnutí je osvobodit lidstvo od trosek staleté závislosti na petrochemickém a farmaceutickém Kartelu a zachránit život člověka pro všechny budoucí generace.

Je důležité, aby každé hnutí mělo jasně definované cíle. Cíle „Hnutí života“ jsou tyto:

- **Mluvit a šířit pravdu.**

Je evidentní, že lid na celém světě byl podveden v tak důležitých otázkách, jako např.: kdo nesl hlavní odpovědnost za nejhorší zločin 20. století – smrt šedesáti milionů lidí za 2. světové války? Pakliže zájmové kruhy, které nám tuto informaci upírali po dobu delší než sedm desetiletí, stále ještě kontrolují veřejné mínění, musíme si položit další neméně důležité otázky:

1. Proč nám lhali?

2. Když nám lhali v tak důležitých otázkách jako těchto, proč bychom jim vůbec měli věřit, když nám něco vyprávějí dnes?

Je zřejmé, že pochopení a šíření pravdy o dějinách je předpokladem vytvoření lepšího světa.

- **Ochrana zdraví a života**

Nejdůležitějším cílem „Hnutí života“ je ochrana zdraví a životů obyvatel této planety – teď a pro všechny budoucí generace – před zneužitím nebo obětováním korporačním zájmem.

- **Zákaz patentů na zdraví a život**

Lidstvo muselo projít dvěma světovými válkami, v nichž přišlo o život na sto milionů lidí, aby si uvědomilo, že hlavním důvodem obou válek byl princip patentů. Z toho vyplývá, že absolutně prioritním cílem musí být zákaz patentů na zdraví a život.

- **Vytvoření nového systému zdravotního zabezpečení**

V minulém století zastánci zájmů farmaceutického kartelu se pokoušeli o vytvoření monopolu na světové zdraví zakládajícím se na dvou hlavních prvcích: exkluzivitě patentovaných léčiv formou terapií a privatizaci zdravotnictví pod jejich kontrolou. Netřeba zdůrazňovat, že předpokladem nového zdravotního systému je eliminace těchto dvou prvků kontroly.

Na rozdíl od stávajícího systému zdravotnictví, zakládajícího se na podpoře a šíření nemocí, léčitelných pomocí patentovaných léčiv, nový systém zdravotní péče se soustředí na prevenci a vykořenění nemocí. Prvním krokem k novému cíli zavedení nového, efektivnějšího systému zdravotnictví je zákaz všech patentů na terapeutická léčiva a ostatní léky.

Druhým krokem je zdemokratizovat zdravotnictví, tj. umožnit jeho lidovou kontrolu. To je jediný způsob, jak zaručit, aby výzkum a vzdělání v oblasti zdravotnictví, stejně jako praktické zdravotní služby stály výlučně ve službách lidu a ne v žoldu finančních zájmů farmaceutického průmyslu.

- **Ochrana života**

Projekt lidského genomu jako biologického základu života patří nám všem, celému lidstvu. Pokusy o privatizaci genetického kódu s cílem ho měnit, obchodovat s ním a manipulovat ze ziskuchtivosti lidské tělo nebo jeho části, by měly být zakázány.

- **Ochrana zásobování potravinami**

Genetická informace obsažená ve zvířatech, rostlinách a potravinách, pěstovaných na polích a v zahradách patří všem.

Manipulace a pozměňování genetického kódu s cílem patentovat a vytvářet tržní monopol, v sobě skrývá nebezpečí, že zásobování potravinami bude kontrolováno a zneužíváno protagonisty korporálních zájmů k politickým účelům.

- **Ochrana životního prostředí**

Předpokladem pevného zdraví a dlouhého života je především čistý vzduch, nezávadná pitná voda a absence toxických chemikálií v životním prostředí. Za poslední století se znečišťování atmosféry pomocí sloučenin uhlíku, pocházejících převážně z petrochemického a energetického průmyslu (uhelné elektrárny), stalo jedním z hlavních ekologických hrozeb. Stejně tak globální oteplování a jeho další následky ohrožují život naší planety. Navíc, konvenční intenzivní zemědělské technologie, vyžadující obrovská kvanta patentovaných toxických pesticidů, herbicidů a syntetických hnojiv, také ohrožují ekologickou rovnováhu a dokonce i život samotný.

Ve dvacátém prvním století musí být spalováním uhlí získávaná energie nahrazena vodíkovou energií a jinými obnovitelnými zdroji energie, např. solární, větrnou, přílivovou a jinými energiemi. Lepší ochranu života a životního prostředí si v takovém případě ani nemůžeme přát. Stejně tak musí být nahrazeny intenzivní zemědělské technologie organickým farmářstvím a jinými decentralizovanými přírodními metodami zemědělství.

- **Ochrana světového míru**

Zachování míru bylo v dějinách lidstva odvěkým snem. Pakliže dříve byly války více méně regionální povahy, dvacáté století se stalo svědkem dvou bezprecedentních světových válek.

Bezchybný rozbor příčin těchto dvou válek je předpokladem prevence případného propuknutí nového globálního konfliktu. Jelikož by v takovémto konfliktu nepochybně došlo k použití zbraní hromadného ničení, tento rozbor bude mít rozhodující dopad na přežití lidstva.

Skutečnosti, dokumentované v této knize, vedou pouze k jednomu závěru: ukončení zásady patentovatelnosti v oblasti zdravotnictví a ochrany života je předpokladem udržení světového míru.

Stejně tak ukončením závislosti světové energie na poptávce po ropě zmizí i důvody k invazím do zemí bohatých ropou. Tím pádem, čím dřív se světová poptávka po energii bude pokrývat z decentralizovaných a obnovitelných zdrojů, o to menší pravděpodobnost, že bude docházet k novým válkám.

- **Nastolení sociální spravedlnosti**

Bývalé koloniální mocnosti, které rozdělily svět na bohaté a chudé, byly nahrazeny zeměmi vyvážejícími chemické, farmaceutické a petrochemické výrobky. Globální zájmy „petrochemického a farmaceutického Kartelu“ nejen že upevňují nespravedlnost na naší planetě, ale prohlubují ji den ode dne čím dál víc.

Ze všech těchto moderních forem ekonomické závislosti je tou nejohavnější formou „farmaceutický kolonialismus“. Za klamným a zavádějícím argumentem dobročinnosti a boje s epidemiemi, jsou ve všech rozvojových zemích propagovány toxické a smrtelné výrobky, které decimují tamní populaci a eskalují jejich ekonomickou závislost.

Stejně tak se rozevírají nůžky mezi bohatými a chudými zeměmi tím, že se v rozvojových zemích propaguje patentovaná, geneticky manipulovaná setba a patentované potraviny pod falešnou záminkou boje s hladem ve světě.

Poučení z dějin je víc než výmluvné: pokud lidstvo připustí, aby dědicové architektů největšího vyhlazovacího tábora v dějinách lidstva mohli nerušeně pokračovat v činnosti zdánlivě seriózních šedých eminencí v zákulisí globálního ekonomického pořádku, ke vzniku ekonomické spravedlnosti nikdy nemůže dojít.

Ukončení investičního obchodování s patentovanými léčivy a potravinami je prvním předpokladem snížení propastného rozdílu mezi průmyslově vyvinutými a rozvojovými zeměmi a nastolení sociální spravedlnosti v celosvětovém měřítku.

Moderní, decentralizované technologie v oblasti zdravotnictví, výživy, energetiky a dalších jsou základem ekonomického růstu v rozvojových zemích a snižování závislostí. Navíc ukončení „platby daně“ rozvojových zemí do pokladny petrochemického a farmaceutického Kartelu uvolní obrovské ekonomické zdroje v těchto zemích, které mohou být následně přeměrovány k ukojení svých primárních životních potřeb, jako jsou jídlo, zdravotní péče, vzdělání a zaměstnanost.

My, lid, jsme tvůrci tohoto nového světa

V tomto okamžiku dějin, stojíme my, lid, před dvěma možnostmi: zaprvé můžeme připustit, aby korporální zájmy pokračovaly v upevňování a rozšiřování svého monopolu na planetě v klíčových oblastech našeho života. Anebo, my, lid, převezmeme otěže odpovědnosti za svůj osud do svých rukou a vybudujeme nový svět pro sebe a budoucí generace.

Přenecháme-li tento svět napospas korporálním zájmům, nepotřebujeme se divit, budou-li nerušeně pokračovat ve svém lukrativním kšeftování s bídou, hladem, zamořováním světa toxickým odpadem, nemocemi a smrtí. Samozřejmě, že k udržení takového světa a ekonomicky z něho těžit, je zapotřebí globální diktatury, která těmto korporálním zájmům umožní systematické oklešťování občanských práv a ignorování vůle lidu.

Pakliže se my, lid, rozhodneme převzít odpovědnost za většinu moderních technologií, jako jsou obnovitelné zdroje energie a pří-

rodní léčitelství, pak vytvoříme přírodní léčitelství, spočívající na vědeckých základech, a tím pádem i zdravý, mírumilovný a sociálně spravedlivý svět. Svobodná výměna informací mezi lidmi a obrovské množství ekonomických zdrojů, které tím vzniknou, umožní lidstvu kvantový skok do světa, v němž bude mít spravedlnost větší váhu než doposud.

Volba je nasnadě. Dva aspekty si ale musí každý z nás uvědomit: zaprvé, my, lid, musíme vybudovat tento svět vlastníma rukama, protože přinese nejvíce nám a našim dětem. Zadruhé, musíme tak učinit teď, protože každý den čekání bude znamenat, že zastánci statutu quo se budou pokoušet o upevnění své nadvlády nad naší planetou.

Další kroky

Každý čtenář této knihy, každý příjemce jejího poselství, uvědomující si jeho aktuální naléhavost, musí okamžitě začít tento lepší svět budovat. Níže jsou uvedeny některé nejnaléhavější úkoly, s jejichž realizací je zapotřebí začít hned:

- **Myslete sami a za sebe!**

Budete-li přemýšlet o obsahu této knihy a věnovat se vlastnímu výzkumu při jeho ověřování, zjistíte, do jaké míry jste se stávali v minulosti obětí podvodu a klamu, když šlo o to, získat adekvátní informace pro pochopení dějin včetně vaší vlastní země. Především budete muset vyvinout mnohem kritičtější přístup k médiím, protože právě ta slouží výhradně zachování statutu quo a tím i globálnímu ohlupování.

- **Šířte informace obsažené v této knize.**

Tato kniha obsahuje unikátní informace, dokumentaci a rozbor, který nenajdete nikde jinde. Pokusili jsme se doložit co nejvíc z oficiálních zdrojů, včetně materiálu, který byl dlouho

ukrytý ve vládních a mezinárodních archivech. Doporučujeme vám, abyste si ověřovali všechny v této knize uvedené odkazy online a věnovali se vlastní výzkumné práci. Dále vás prosíme, abyste digitální podobu této knihy dali k dispozici každému z vašich přátel a známých spolu s vaším osobním komentářem a vašimi poznatky.

- **Kontaktujte vaše politické zástupce**

Nepředpokládejte, že si fakta, uvedená v této knize, uvědomují. Protože zatímco někteří z nich byli dosazeni k moci výše zmíněnými zájmy, ostatní se stali, mimochodem stejně jako vy a vůbec my všichni, jejich obětí. Ti poslední si ale zaslouhují, aby dokázali, že skutečně reprezentují vaše zájmy.

- Pošlete kopii této knihy vašim politickým reprezentantům.
- Ptejte se vašich politiků, zda si jsou vůbec vědomi historických skutečností v kontextu této knihy. Možná, že budete jejich odpovědí velmi překvapeni.

- **Podporujte organizované šíření poselství této knihy**

Nejlepší způsob, jak se ujistit, aby se tato kniha dostala i do nejvzdálenějšího kouta vaší obce, dědiny nebo města, je vytvořit skupinu s ostatními čtenáři, kteří s vámi sdílejí odhodlanost k jednání. Prvním úkolem takové skupiny je, vymyslet způsob, jak tuto knihu šířit a ujistit se, aby si ji každý přečetl. Z výsledku splnění tohoto úkolu se budou odvíjet další aktivity.

- **Vyhledávejte spolupráci s lidmi stejného smýšlení.**

Existuje celá řada možností a oblastí, v nichž můžete vyvíjet propagační aktivity. Např.:

- Ochrana životního prostředí
- Alternativní energie
- Vědecky založené přírodní léčitelství
- Organické zahradnictví
- Mikrofinancování projektů a alternativní ekonomie
- Jakákoliv jiná oblast, v níž lze snížit dopad korporačních zájmů na naši planetu.

- **Hlasujte peněženkou.**

Bud'te opatrní při výběru, kde a za co budete utrácet, a stejně tak postupujete při výběru svých politiků ve volbách. To, kde a za co utratíte své peníze, skutečně může svět změnit.

Například:

- Nákupem organických produktů hlasujete proti obchodování chemického průmyslu s pesticidy.
- Nákupem energeticky výkonného vozidla hlasujete proti petrochemickému průmyslu a znečišťování ovzduší.
- Volbou přírodního léčitelství, zakládajícím se na vědeckých poznatcích, automaticky hlasujete proti kšeftování farmaceutického průmyslu s nemocemi a vůbec proti monopolu ve zdravotnictví.

Platforma lepšího sveta

V této knize obsažené skutečnosti a jejich rozbor vytvářejí startovací plošinu, s jejíž pomocí může lidstvo vybudovat nový, lepší svět.

Už před dvěma roky více než tucet obětí přeživších holocaust se sešel v Osvětimi s cílem předložit evropským vládám novou ústavu. Ústava s názvem „Pro lid s lidem“ je obrysem nezbytnosti ochrany zájmů lidu před nenasytností korporací.

Bohužel tato historická výzva, představená jako „Štafeta života“ skupinou občanů s maximální mírou autority na této planetě, byla špičkovými politickými představiteli v Evropě bohužel ignorována. Naopak, podpisem lisabonského „Zmocňovacího zákona“ tito krátkozrací politikové dali zelenou procesu, jímž se celý evropský kontinent stává hříčkou v rukou těch samých korporálních zájmů, nesoucích odpovědnost za dvě světové války.

V této situaci jsme se my, autoři této knihy, rozhodli zahrnout tuto výzvu do naší knihy a šířit ji jako politickou platformu a předpoklad pro udržení demokracie pro tuto generaci, jakož i všechny generace budoucí. Na následujících stránkách zdokumentujeme historickou výzvu „Štafety života“, jejímž cílem je vytvořit Evropu a tím i celý svět – pro lid a s lidem. Na rozdíl od mnoha národních a regionálních politických platforem, tuto mezinárodní výzvu lze realizovat s pomocí drtivé podpory lidu celého světa, protože v sobě nese imanentní náboj bezpříkladné věrohodnosti a autority: morální váhu přeživších nejhorší zločiny proti lidskosti spolu s adekvátním rozбором příčin dvou světových válek.

ŠTAFETA PAMĚTI – ŠTAFETA ŽIVOTA

VÝZVA PRO EVROPU PRO LID S LIDEM

Preamble

My, kteří jsme přežili holocaust v německých nacistických koncentračních táborech, oceňovaní jak otroci vytetovanými čísly, máme pocit, že čas rychle utíká. Svět se stává čím dál tím odolnějším vůči našemu svědectví o hladu a nouzi, o vyčerpávající otrocké práci, o válce a nenávisti a dalších nacistických zločinech.

Žili jsme, abychom byli svědky rostoucí realizace nádherné myšlenky nové Evropy. Tato Evropa měla být vybudována na památce minulosti jako fundamentální zásada evropských národů.

Nicméně to, čeho jsme svědky nyní, je čím dál tím víc porušením této zásady. V dějinách Evropy byla základní lidská práva na zdraví a život člověka právy nejčastěji porušovanými.

Jen v minulém století přišlo o život ve dvou světových válkách na 100 milionů lidí. Ze všech událostí, tvořících obraz Evropy, ční jako symbol agonie a smrti koncentrační a vyhlazovací tábor Osvětim-Březinka.

Statisíce mužů a žen z celé Evropy, uvěznění v koncentračních táborech, přišly o život jako zotročené pracovní síly ve jménu korporační chamtivosti.

Navíc, desettisíce z nich přišlo o život při pseudovědeckých lékařských pokusech na vězních, s cílem získat patenty na různé léky pro celou řadu farmaceutických dceřiných společností mateřského koncernu IG Farben.

Dnes, kdy usilujeme o výstavbu Nové Evropy v době, kdy my, „svědkové doby“, pořád ještě svědčíme o následcích despektu a pohrdání lidským životem a základními potřebami člověka.

Naše životy se utvářely v době, kdy lidský život neměl žádnou cenu a kdy otroka bylo zapotřebí jen jako bezplatné pracovní síly. Absolutními vlastníky lidských bytostí nebyli ani tak esesáci, jako roboti mamonu a moci v koncernu IG Farben Osvětim.

To je také důvod, proč se cítíme být odpovědni za proces výstavby nové Evropy pro lid a s lidem.

Toto není věc politického názoru.

Toto je výzva k paměti.

Toto je naše výzva k životu,

K rozumnému myšlení,

Pro Evropu pro lid a s lidem,

Pro štafetu paměti,

Pro štafetu života.

Už nikdy bychom neměli připustit, aby tato štafeta byla přervána, i kdyby se zpoza opony nové Evropy vynořily podivné masky připomínající tváře architektů IG Farben Osvětim.

ÚSTAVA OBČANŮ EVROPY

Nezákladnějším lidským právem je právo na zdraví a život. Toto právo je nejen ohrožováno vojenskými konflikty, ale i korporáčními zájmy a jejich narůstajícími pokusy využívat tělo člověka a znalostí o něm jako exkluzivního vlastnictví a zdroje zisku.

PROTO PROHLAŠUJEME NÁSLEDUJÍCÍ PRÁVA ZA NEZCIZITELNÁ PRO KAŽDÉHO EVROPANA:

PRÁVO NA ZDRAVÍ

Naše zdraví a naše tělesná schránka jsou nejcennějším vlastnictvím člověka. Proto nesmí být zneužívány jako bazar pro patentovaná léčiva nebo jakoukoliv jinou formu komercializace. Šíření nemocí v rámci umělého vyvolávání poptávky po léčích je protiústavní. Jakýkoli zdravotní systém, zakládající se na těchto zásadách a propagující je, by měl být zakázán.

PRÁVO NA ŽIVOT

Lidský genom jako matice života a biologický základ lidské existence patří celému lidstvu. Pokusy o privatizaci genetického kódu s cílem ho měnit, prodávat a manipulovat tělo člověka, popř. jeho části za účelem korporáčního zisku, je protiústavní a proto zakázáno.

PRÁVO NA EKOLOGICKY NEZÁVADNÉ, PŘÍRODNÍ POTRAVINY

Genetická informace o všech rostlinách a potravinách, rostoucích na polích a loukách po tisíceletí, patří celému lidstvu. Manipulace a pozměňování genetického kódu rostlin, s cílem je patentovat a vytvářet globální monopoly, sebou nese nebezpečí, že zásobování potravinami začne být ovládáno korporáčními zájmy. Stejně jako v případě zdraví a života, monopolizace potravin to vede ke kontrole celých národů.

TAKOVÁ AKTIVITA JE PROTIÚSTAVNÍ

Důvod, proč tato základní práva stále ještě nejsou všeobecně akceptována a uplatňována, je princip patentování. Patenty jsou ekonomickými nástroji zvyšování návratnosti investic pro celá průmyslová odvětví včetně těch, která mají bezprostřední dopad na naše zdraví a naše životy.

ŽIVOT NESMÍ BÝT PATENTOVÁN

K prosazení této zásady a za účelem ochrany zdraví a životů budoucích generací Evropanů, patenty v oblasti zdraví, života a potravin se prohlašují za protiústavní. Apelujeme na OBČANY Evropy, kteří budou číst návrh této ÚSTAVY OBČANŮ EVROPY, aby ji podpořili svými podpisy.

MYŠLENKA EVROPY PRO LID A S LIDEM

Tato navrhovaná ústava slouží jako matice, definující základní lidská práva napříč Evropou, včetně práva na nezávadné životní prostředí, respektování lidské důstojnosti a ochrany sociálních hodnot. Předáváme tuto výzvu dál všem občanům Evropy. Ti byli skutečnými strážci vzpomínky, která zachovala historii v paměti celých generací a která bude v tomto díle pokračovat jako štafeta vzpomínky a jako štafeta života.

Tento dokument samozřejmě není jen dalším z mnoha patetických provolání za lepší svět. Jasný, srozumitelný rozbor a stručný výčet zásad tento dokument předurčují, stát se úhelným kamenem světa, realizovatelného ještě za našeho života.

- **STÁT SE SOUČÁSTÍ ŠTAFETY ŽIVOTA**

Chcete-li, ať už jako soukromá osoba nebo organizace sehrát aktivnější úlohu v hnutí 'ŠTAFETA ŽIVOTA', zkontaktujte nás prosím.

Máme zájem o vytvoření sítě individuálních zájemců a organizací, oddaných šíření historické pravdy a ukončení desetiletí globálního klamu. Informace obsažené v této knize s jejími odkazy jsou naší cestovní mapou.

Můžete se na nás obrátit zde: **info@dr-rath-foundation.org**

Dodatek

Klíčové internetové stránky pro dodatečnou informaci

www4.dr-rath-foundation.org

Zdravotní nadace Dr. Ratha

Zdravotní nadace Dr. Ratha je nevýdělečná organizace, která se zabývá podmínkami zlepšení lidského zdraví na globální úrovni pomocí výzkumu, vzdělání a ochrany práv pacientů s cílem umožnit

výběr přírodních léčebných terapií. Vědecké objevy zakladatele nadace, Dr. med. Matthiase Ratha, průkopníka výzkumu přírodního léčitelství, znamenají zásadní průlom v přírodním přístupu k léčbě srdečních chorob, rakoviny a celé řady dalších zdravotních problémů.

Jeho vize, opírající se o rozsáhlý vědecký výzkum, zpřístupnila dosud netušený potenciál možnosti léčby těchto chorob pomocí přírodního přístupu. Výsledkem je, že Nadace se stala mimo jiné i nástrojem propagace přírodního léčitelství a ochrany práv pacientů na celém světě.

www.eu-referendum.org

Iniciativa Evropského referenda

Iniciativa Evropské referendum je kampaní pro občany, kteří by měli mít právo hlasovat pomocí referenda, kdykoliv má dojít k výrazným změnám zákonů, které se jich týkají, a to jak na národní, tak evropské úrovni. Momentálně tato kampaň zahrnuje petici pro Evropu pro lid s lidem; petici na odmítnutí tzv. Lisabonské smlouvy Evropské unie; a petici na referendum o přírodním léčitelství. Doposud podepsalo tyto petice více než čtvrt milionu lidí v celé Evropě.

www.health-peace-justice.org

Mezinárodní Aliance pro zdraví, mír a sociální spravedlnost

Mezinárodní Aliance pro zdraví, mír a sociální spravedlnost je globální hnutí, jehož cílem je vytvořit zdravý, mírumilovný a spravedlivý svět pomocí sjednocení všech lidí bez ohledu na národnost, kulturu, rasu nebo náboženské vyznání ve společném úsilí dosáhnout těchto cílů. Zve všechny jedince a organizace (jak na národní, tak nadnárodní úrovni), aby se připojili a spolupracovali na cestě k dosažení lepšího světa.

www.nuremberg-tribunal.org

Projekt NT2: výzva k druhému ‚norimberskému‘ tribunálu

Původní norimberský tribunál byl součástí úsilí americké vlády a vlád spojeneckých sil s cílem stanovit odpovědnost za 2. světovou válku a popohnat k odpovědnosti ty, kteří se dopustili zločinů proti lidskosti. V letech 1945 a 1948 se konalo několik těchto procesů v Justičním paláci německého města Norimberku, z nichž nejdůležitějším byla kauza proti petrochemickému a farmaceutickému kartelu IG Farben. Výkonní ředitelé a manažeři tohoto kartelu byli podle slov vrchního amerického žalobce Telforda Taylora jedni z nejhorších válečných zločinců, bez jejichž přispění by 2. světová válka vůbec nebyla možná. Nicméně, zatímco původní tribunál popohnal kartel IG Farben k odpovědnosti, podařilo se mu jen zčásti učinit přítrž jeho zločinům. Během několika málo let po ukončení procesů farmaceutický kartel opět zapustil kořeny v poválečném světě.

Od té doby se kartelu pomocí zavádějícího, klamného a nesmírně nákladného marketingu v oblasti léčiv, nezřídka s fatálními vedlejšími účinky, podařilo vytvořit multimiliardové dolarové trhy, jejichž absolutní prioritou není vymýcení, nýbrž šíření chorob. Zatímco se farmaceutický průmysl snaží vyvolat na veřejnosti dojem spasitele, napomáhajícího vymýtit ty nejhorší endemické nemoci ve světě, tyto nemoci naopak šíří a tříská z nich kapitál. Nejhorší na tom ale je, že farmaceutický průmysl navíc ignoruje, tají a dělá vše možné pro to, aby znemožnil účinné, bezpečné a vědecky osvědčené přírodní terapie, s jejichž pomocí by bylo možné ty nejhorší endemické choroby ve světě opravdu vymýtit. Cílem projektu NT-2 tak je, iniciovat druhý ‚Norimberský‘ tribunál jako prostředek, který by spolehlivě a jednou provždy učinil přítrž zločinnému řádění farmaceutického kartelu.

www.profit-over-life.org

Zisk nad život

Po šedesátiletém mlčení, internetový archiv Profit Over Life (Zisk nad život) zpřístupnil světové veřejnosti záznamy z procesů s válečnými zločinci v Norimberku z koncernu IG Farben, největšího chemického a farmaceutického nadnárodního koncernu první poloviny 20. století. Desetitisíce dokumentů obsažené v archivu jednoznačně dokumentují, že 2. světová válka, která stála víc než 60 milionů lidí život, byla plánovaná a financovaná kartelem IG Farben, kterou tehdy tvořily firmy Bayer, BASF, Hoechst a další.

Zveme studenty, učitele, akademické badatele, politiky a miliony lidí, aby používali tohoto archivu jako zdroje pro lepší pochopení dějin. To je obzvlášť důležité, protože zájmy nadnárodních korporací dodnes pokračují v používání vojenské síly k dosažení svých globálních cílů.

www.reject-the-eu.co.uk

Odmítejte EU!

Pro občany Spojeného království Velké Británie je odhalení nacistických kořenů bruselské EU zcela mimořádnou provokací. Poté, co už dvakrát v minulosti – za 1. a 2. světové války – sehráli kritickou úlohu v záchraně Evropy před jejím uchvácením petrochemickým a farmaceutickým kartelem a jeho politickými satrapy, jsou nyní konfrontováni s pravděpodobností, že nesmírné lidské oběti jejich rodáků přišly vniveč. Podrobením se Lisabonské smlouvě a bruselské EU, životy t.č. šedesáti milionů obyvatel Velké Británie včetně těch ještě nenarozených, by se ocitly pod jhem těch samých zájmů, jež usilovaly o dobytí a uchvácení kontroly nad Velkou Británií už dvakrát předtím.

Obyvatele Velké Británie proto naléhavě prosíme, aby pomohli šířit informace obsažené na internetové stránce Reject the EU! (Řekněte NE! EU) ve své rodině, mezi kamarády, kolegy v práci, spoluobčany v obci, a aby navíc konfrontovali své politické zástupce – na lokální, regionální, národní a evropské úrovni.

www.relay-of-life.org

Předávka života

Internetová stránka Realy of Life (Předávka života) popisuje, jak 13. listopadu 2007 víc než 30 přeživších vyhlazovací tábor v Osvětimi a další koncentrační tábory, se sešli v Polsku na jednodenní konferenci v Osvětimi. Opíraje se o své jedinečné morální krédo, tato zcela mimořádná skupina lidí se rozhodla vložit se celou vahou tohoto

kréda do diskuse o budoucnosti Evropy. V tiché slavnosti všichni, jimž bylo souzeno toto „peklo na zemi“ přežít, se podělili o své zkušenosti z minulosti a připojili se k návrhu na ústavu pro „Evropu s lidem, pro lid“.

Na organizaci konference se spolupodílela Zdravotní nadace Dr. Ratha, nevýdělečná organizace, která se už drahnou dobu aktivně podílí na odhalování podvodné a zavádějící povahy obchodování farmaceutických koncernů s nemocí a která jasně ukazuje, že hnacím principem tohoto průmyslu byla za 2. světové, stejně jako je dnes, absolutní priorita zisku nad životem. Coby uznání této práce nadace zároveň převzala od přeživších obětí Osvětimi „Předávku života“ spolu se symbolickým požadavkem, udržet vzpomínku na Osvětim do budoucna živou.

